solidární cena tak dvacku, máš-li
zájem dát pár korun navíc, super.

Zelený PROVAZNÍČEK

časopis pro zelenou subkulturu!

Omezený náklad 333 kusů!

#3

100% D.I.Y. PRODUCT

13. května před dvanácti lety svrhla filadelfská policie bombu na komunitu MOVE. Bombu, která usmrtila 11 lidských životů a zničila 60 domů. Do těch, kteří se snažili z plamenů utéci, bylo vystřileno více než deset tisíc nábojů. 13. května tohoto roku si připomeneme jejich památku tím, že v Jizerských horách zapálíme malou svíčku - kdo chce, může s námi. Nesmíme zapomenout!

Urban Archives, Temple University, Philadelphia, Pennsylvania

více se dočtete uvnitř čísla

AmeriKKKa a hnutí odporu!

Jsme tady. Jsme tady a oni to vědí. Vědí to, protože už podnikli patřičná opatření. Bojí se nás, bojí se, že jim překazíme jejich obchody, jejich neustávající vykořisťování Přírody, zvířat i lidí. Bojí se, že zvítězí pravda a věci se vrátí do stav u, v kterém se nacházely, než sem přišli oni a z kvetoucí rajské zahrady vytvořili peklo, peklo s otrávenou vodou, znečištěným vzduchem a půdou plnou odpadů a ropných skvrn. Proto vytvořili nové zákony, které nás mají uvrhnout za mříže. Proto nás napadá jejich policie a všechny ty takzvané "bezpečnostní síly". Proto nás zatýkají, vězní a trestají, bijí a někdy i zabíjejí. Jsme pro ně nebezpeční, protože můžeme ohrozit jejich kořistnické plány, což by znamenalo konec toku bankovek do jejich peněženek z krokodýlí kůže. Proto se nás bojí. Bojí se, že lidé pochopí a přidají se k nám, proto tak trestají každou známku odporu.

Ale my jsme tady! Protestujeme proti ropnému průmyslu v Nigérii, bereme si zpět svou půdu v Brazílii, potápíme jejich velrybářské lodě v Atlantiku, ničíme jejich bulldozery a znemožňujeme jim stavět nové a nové dálnice. Přivazujeme se na stromy v Kalifornii a protestujeme proti převážení jaderného materiálu u německého Gorlebenu. Pronikáme přes ploty českých a slovenských atomových elektráren, ničíme jejich myslivecké posedy, vyhazujeme do vzduchu jejich laboratoře, v kterých týrají zvířata, telefonujeme jim do kanceláří v jejich bankách, že pokud poskytnou onen úvěr na stavbu nového letiště, budova banky lehne popelem. Znemožňujeme jim všechny činnosti, z kterých jim plynou zisky. Stavíme se nekompromisně vůči jakémukoliv bezpráví a ničení života, a to je to, co je přivádí k zuřivosti. Nesnesou pomyšlení, že by někdo nepodlehl jejich dvěma bůžkům - chtíči a penězům. Ale vědí, že tady jsme.

Proto se nás snaží kriminalizovat, zatýkat a věznit. Čtou naše dopisy, zabavují naše časopisy. Proto si vymysleli Criminal Injustice Shit, proto utrácejí tisíce a miliony za policii a ochranky, proto se nás snaží zničit a zcela vymýtit naši kulturu, zelenou kulturu odporu. Ale na nás žádné z jejich zaklínadel neplatí. Neustoupíme, nás nezlomí, a na to, aby nás zničili, nemají dost síly. Mohou nás vytrhat ze země, ale vždy zbudou kořínky, z kterých znovu vyrosteme. Jsme silní a trpěliví - víme, že boj znamená vítězství. Už jen sám fakt, že s námi mají takové potíže a snaží se nás umlčet, znamená, že žijeme.

Jsme tady a je nás stále více. A oni to vědí. Boj pokračuje a my jsme trpěliví, protože dopředu známe výsledek.

ZEMĚ NEPATŘÍ ČLOVĚKU, ALE ČLOVĚK PATŘÍ ZEMI !!

EARTH LIBERATION FRONT!

editorial

Zima se chýlí ke svému konci, aby uvolnila místo pro spanilou slečinku jménem Vesna. Místy si můžeš všimnout bledulek, které se objevují tam, kde sněhový příkrov začal tát. Na keřích můžeš vidět pupeny, je na nich znát ukrytá, čekající energie, která dává sílu růst lístům a květům. Nebe je stále častěji blankytně modré a soumrak přichází stále později, stále později se vrací ze životadárných krajin slunce. Přemýšlíš nad zimou. Byla tvrdá, krutá, nemilosrdná. Bylo ti zle pod těžkými zachmuřenými mraky. Zima ničila veškeré naděje. Uchyloval ses k teplu svého krbu, ke knihám ze svých polic, toužebně čekal na jarní tání. Teď je tady a Ty máš obrovskou šanci začít tenhle rok nádherným a skvělým jarem. Je právě ten správný čas! Teď začni. S jarem se v Tobě objevuje čerstvá síl

a, která dává životu správný směr. Je to přírodní zákon: Na jaře se Zem probouzí, na jaře přilétají ptáci, na jaře se zasívá a orá. Chceš-li začít opravdově žít, začni na jaře. Jaro za chvíli zaklepe na okno - a pokud nezačneš hned teď, po přečtení tohodle časáku budeš mít už opravdu nejvyšší čas. Ještě sis nevšiml toho, co se děje za oknem?

Původně jsem chtěl úvodník psát dost dlouhej. Myslím ale, že je to zbytečné, protože obsah by Ti měl napovědět. Těch 80 stran dalo dost práce. Chtěl bych poděkovat každému, kdo mi pomohl, kdo mi pomohl s kopírováním, skládáním, přispěl, pomohl s distribucí... Nebudu vás jmenovat, sami víte, kdo to byl. Co dodat? Číslo 4 bude ve formátu A4, takže se těšte a reagujte!

Přeji vám hodně slunka na cestě!

Rosťa

ROSŤA S./ERBENOVA 2335/
544 01/DVŮR KRÁLOVÉ n.L./ČESKÁ R.

Nenarodili jsme se s nohama, abychom mohli mačkat plynový pedál automobilů. Chceme běhat bosí v zarosené trávě.
Nenarodili jsme se s rukama kvůli dálkovým ovladačům televizorů. Chceme šplhat po stromech a trhat sladké ovoce.
Nemáme uši stvořené pro hluk velkoměsta a rachot strojů. Chceme slyšet zpěv ptáků.
Nemáme nos, abychom cítili zápach jedovatých plynů a smrtících exhalátů. Chceme cítit vůni květů.
Nenarodili jsme se s očima, abychom viděli trápení, strach a smrt. Chceme žít šťastně, tam, kam skutečně patříme.
Braňme přírodu, protože ona jediná je naším skutečným domovem!

Tohle napsal Matúš v 10000 d.s. č.3

Obsah:

Ještě hodně takových Provazníčků!

"VOLEJTE ŘEDITELI
aneb Odpovědi na vaše dotazy

Proč nejezdíme na punkové koncerty

Protože na totální většině všech koncertů je zakouřeno, my jsme oba nekuřáci a nenecháme si zničit organismus pasivním kouřením. Říká se, že máme být tolerantní ke kuřákům, ale jsou oni tolerantní k nám? Rozhodně ne. Navíc Petra nosí kontaktní čočky a v zakouřeném prostředí nemůže pobývat. Navíc, punk není jediná hudba, která existuje.

Proč nebydlíme ve dvorským squattu

Protože bychom se tam styděli bydlet, když squatovat, tak zcela určitě s jinými lidmi. V prostředí dvorského "squatu" bychom těžko mohli být tak tvůrčí a aktivní, navíc žijeme s jinými lidmi, kteří jsou na nás existenčně závislí a asi by nebylo správné je nechat se topit kvůli našemu image squatterů.

Proč jsme nebyli u Temelína

Protože nemůžeme být všude. Máme svou zahrádku, na které je v létě práce až až, staráme se o brášku a máme dost práce své, navíc je Temelín pro nás dost z ruky /i finančně/.

Proč už nedistribuujeme anarchistické a hudební časopisy

Protože... Rozhodli jsme se s tím skončit, neboť distribuce všeho takového nás dost vyčerpávala, zvlášť při pomyšlení, že pro některé jsou ty časopisy jen přírůstek do sbírky a generační vzpoura. Navíc, když jsme vyměňovali věci jiných vydavatelů za naše, nikde nebyla jistota, že to bude dobrá věc a že ji brzy prodáme. A nakonec, věnujeme se už jen zelenému anarchismu též proto, že to je pro nás výrazem určitého hodnotového a myšlenkového vývinu od toho "městského" anarchismu. Distribuujeme tedy jen věci, s kterými se můžeme relativně ztotožnit.

Proč nemáme v distru více knih

Knihy jsou velice nákladná záležitost na to, abychom je nakupovali dopředu. Jsme v malém městě a nemáme je od koho nakupovat v případě náhlého zájmu /třeba jako Filip Fuchs/, navíc jsou dnes knihy poměrně drahým zbožím /jak co/ a pořád je málo lidí, kteří knihy čtou, je to trošku absurdní, ale je to tak. Navíc, těch pár dobrých knih se dá sehnat na známých kontaktech /Ekocentrum Brno, Maťa-Aurora, Abies,../

Kterej vůl napsal ten článek proti Class War a proč jsme ho otiskli

Ten "vůl" byla kapela Active Minds a otiskli jsme ho proto, že také nesouhlasíme s třídní válkou. Stejně jako A.M. si myslíme, že nemůžeme dělit lidi podle tříd, ale podle toho, jací jsou, dobří či zlí.

Jakej byl náklad ZP a kam jdou ty peníze, které utržíme

Prvního čísla bylo 250 a je pryč, druhého 385 a zbývá nám asi pět kousků. Asi třetinu nám distribuuje Matůš na Slovensku. Peníze ze ZP jdou vždy na nějakou dobrou věc. Z prvního čísla jsme podpořili Svobodu zvířat a naši Autonomní knihovničku v plné výši, z druhého čísla šly peníze na Víziu+akciu a Infosíť zeleného anarchismu, a to asi tak, že z toho platíme rozesílání Vízie+ akcie v ČR, což jsou tak dvě stovky na číslo, ostatní peníze a peníze z distribuce, pokud nějaké jsou /distributoři neplatí, vložené peníze se dlouho vracejí,.../, dáváme Matůšovi a občas taky posíláme něco jiným organizacím a platíme drahé poštovné za věci ze zahraničí /UK, USA/. Ale nemáme nejmenší výčitky svědomí, protože často dotujeme výše popsané i z vlastní kapsy a rozhodně na tom nevyděláváme, kdyby tomu tak bylo, tak bychom asi byli velcí pokrytci.

Co si myslíme o Unabomberovi

S názory Unabombera vesměs souhlasíme, těžko bychom se však mohli ztotožnit s formou, jakou je prezentuje /terorismus/.

Jak nám kdo může pomoci

Budu to brát jako pomoci Vízii+akcii a Infosíti, protože Provazníček mám raději ve svých rukách, ikdyž by se nějaká ta prácička také našla. V+A je prakticky souběžná s Infosítí a pomoc je potřebná hlavně finanční /můžete posílat přímo Matúšovi, ale my je taky nepropijeme/, uvítáme také známky, obálky hlavně formátu A5 a A4. Kdo má možnost bezplatné či levné kopírky, ať se také ozve. Hledáme také levnou tiskárnu, pro tisk od cca 300 do 800 ks, kdybyste o někom věděli, ozvěte se, můžeme se samozřejmě dohodnout i na jiných formách spolupráce. Každému, kdo jakkoliv pomůže, patří upřímné a srdečné DÍKY. Pomoci můžete také tím, že budete rozlepovat letáky, plakáty, distribuovat věci ve svém okolí ap., ale to už závisí hlavně na vaší aktivitě.

Proč tolik propagujeme zahrádkaření

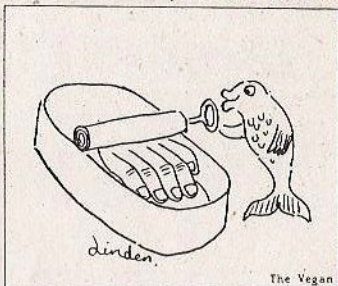
Mít svou zahrádku, kus půdy, políčko, pozemek, je podle nás velice důležité. Jednak to pomáhá vyprostit se z nabídky trhu s potravinami, zeleninou a ovocem, dále také máte přehled, jak je vaše potrava pěstována a jste si vědomi toho, kde vzniká. Hodnotná potrava je základem života. Ne časopisem, ne technikou, ne hudbou, ale potravou jest živ člověk a proto pokládáme za důležité jíst pokud možno prvotřídní a ekologické ovoce a zeleninu.

Proč se věnujeme výživě

Na to je podobná odpověď. Aby vaše tělo dobře fungovalo, musí mít dobrou potravu. Vegetariánství typu "rohlík a mrkev" nebo "kola a sušenky" je stupidita.

Proč chodíme normálně oblečení

Protože anarchismus není, či by neměl být, o tom, jak se kdo ustrojí. Nášivky a provokující oblečení je většinou jen známkou náhlé averze vůči majoritní společnosti, která časem přejde. Jistě se snažíme oblékat podle určitého svého stylu, aniž bychom ze sebe dělali "rebely". Důležité je, jaký je ten člověk a co dělá, ne jaké má nášivky a kapsáče. Chodíme normálněji oblíkaní, protože nás nebaví věnovat všechnu svou energii na konflikty s nazi skinheads, policií a některými jedinci "normální" společnosti.
Ještě bych připsal jeden důvod, o němž se zmínila ALF ve své druhé b

rožuře: "Trička a nášivky ALF ještě nikdy žádnému zvířeti nepomohly, stejně tak, jako obarvené vlasy či uši plné náušnic. Žel se zkrátka musíme někdy vzdát svého image, jinak bude naše snaha bez výsledku. Ten, kdo chce úspěšně provádět přímé akce jakéhokoliv druhu, by se měl pokusit co nejvíce stáhnout do ilegality a navenek vzbuzovat dojem "průměrného sympatického konzumenta". Víme, že to již bylo řečeno mnohokrát, ale stále to asi některým lidem není jasné." Tím samozřejmě nechci nikoho k ničemu povzbuzovat /NIC V TOMTO ČASOPISE NEMÁ ZA ÚČEL PŘINUTIT LIDI ZVEDNOUT ZADEK A POVZBUZOVAT K ČINŮM - tímto zdravíme čmuchaly z BIS/.

Proč ZP dál vychází, když jsme s ním už chtěli skončit

Ano, je pravda, že jsme s ním chtěli skončit. Pokračujeme dál v jeho vydávání, protože pořád cítíme sílu něco říci. Je to také zásluha těch několika lidí, kteří napsali a povzbudili nás. Když vidíme, že si někteří napíší o brožuru s návodem na recyklovaný papír a pak si to doma zkusí, nebo si koupí malý poze

mek a začnou tam něco pěstovat, nebo začnou přetvářet billboardy, nebo zachrání několik zvířecích životů, nebo se stanou vegány, nemůžeme přestat! Navíc ve mně osobně vyzrálo přesvědčení, že pro ten vysněný, nový svět, který máme v srdcích, je potřeba i určitý prostředek ke komunikaci. Je potřeba vytvořit jeden kvalitní časopis jako projev životaschopnosti, dát mu určitou formu a mít v něm záruku, zázemí, potřebné pro rozvoj zeleno-černé subkultury. Tím nechci říci, že je Z

P kvalitní a jediný časopis, který k tomu chce něco říci. Děláme, co je v našich silách, snažíme se o co nejlepší úpravu a hlavně obsah, jsme také jen lidé, ostatně, kdo by chtěl s něčím pomoci, má možnost. Na tvorbě ZP se může podílet opravdu každý, kdo se cítí být osloven jeho "provazníčkovskou kulturou". To ovšem neznamená, že otiskneme všechno, co nám dojde. Svoboda není v tom otisknout cokoliv, svoboda je v tom, umět si vybrat opravdu kvalitní věci, informace trvalé hodnoty, ne jen blábolý o ničem, nýbrž... Možná to některým z vás bude připadat kruté, drsné, cenzůra atd., ale věřte, že tomu tak není. Pokud chceme žít bez krutosti, nekompromisně a v souladu s Přírodou, musíme si též přísně vybírat z chaotického a plitkého světa názorů a informací všude kolem nás.

Děkujeme všem, kteří měli jakékoliv otázky, připomínky,... Je to důkazem toho, že JSME schopní mezi sebou komunikovat a rozvíjet se. Na závěr tu mám jeden vtípek:

Ptá se dítě otce:

- Tati, idiot je zvíře nebo pták?
- Ale co tě nemá, to je přeci člověk jako ty nebo já!

JSME NA STEJNÉ LODI, TY I JÁ!

REVOLUCE V BRAZÍLII

Brazílie... mraky na obloze prořízl paprsek měsíce. V šeru se mihlo několik nejasných postav, bitva začíná. Muži ozbrojení brokovnicemi, mačetami, noži a lasy právě za pomocí pákových nůžek přestříhali ostnatý drát, který ohraničuje nově vzniklou haciendu, přesněji mýtinu po pralese, kde se teď pase dobytek patřící bohatým rančerům.
Muži patří k hnutí "Movimento dos Trabalhadores Sem Terra", hnutí bezzemků, kteří bojují proti rančerům, proti devastaci pralesa a v konečném důsledku i proti vládě. Muži

Každoročně padne 17 miliónů hektarů tropického pralesa, zejména v Brazílii.

za noci přepadávají haciendy a pozemky patřící bohatým rančerům a přivlastňují si je - půda je život, tohle heslo je tu živoucí pravdou.

Hnutí bezzemků, jak jsou mnohdy nazývání, v sobě spojuje prvky odporu, ozbrojeného odporu chudých rolníků, indiánů, bývalých těžařů železné rudy a nezaměstnaných. Jejich cílem je jediné - získat půdu pro sebe a své rodiny, zastavit růst haciend a chránit tím prales. Postavili se proti vládě, nadnárodním společnostem, rančerům a průmyslníkům, kteří nemilosrdně devastují prales, zvířata v něm, indiánskou kulturu a lidi samotné. To je novodobý odpor v Brazílii , odpor, za nějž platí mrtví na obou stranách - jak na straně lépe vybavených a armádou podporovaných rančerů a nadnárodních společností, tak na straně bezzemků. Novodobá historie odporu se začala psát v dubnu roku 1996. Tehdy policie brutálně zmasakrovala 19 bezbranných lidí, kteří se účastnili zablokování silnice mezi Eldorádem a Paraísem žádajíce pozemkovou reformu. Jenže vláda nehodlala cokoliv na situaci změnit. Od sedmdesátých let, kdy do oblasti kolem Amazonky začaly pronikat nadnárodní koncerny spolu s bohatými rančery, se datuje nepředstavitelná devastace amazonského pralesa a genocida vůči brazilským indiánům.

Dnes na území kolem řeky Toncantis, přítoku Amazonky, operuje radikální hnutí bezzemků. Lidé si berou zpět to, co jim vláda a nadnárodní společnosti vzaly: půdu a svobodu. Kdo z vás by zavítal do tábora MST, musí projít okolo ozbrojené stráže, za níž visí cedule s nápisem: "Vláda, která zabíjí své občany, není hodna, aby vládla." To je revoluce v Brazílii. Revoluce jak sociální, tak ekologická.

-blek- /upraveno/

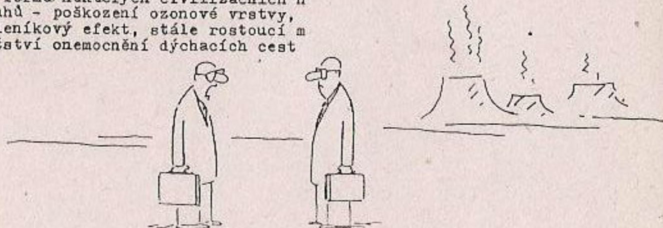
Enviromentalisté - Zkáza pro divočinu?

Jan Keller kdysi o enviromentalistech napsal: "Základním postojem enviromentalistů je kompromis. Chtějí ekonomický růst, ale nechtějí ničit přírodu. Chtějí ekologicky zodpovědnou společnost, ale nechtějí omezovat konzum... chtějí mít pohodlí automobilů, ale nechtějí, aby jejich země byla rozryta dálnicemi. Volí tedy kompromis a natírají dálniční odpočívadla na zeleno...". Nezbývá mi, než s touto stručnou charakteristikou činnosti enviromentalistů souhlasit.

Nemusíme být zrovna hlubinnými ekology, abychom pochopili, že člověk, který se na své vývojové cestě odchýlil z evolučního procesu Země, je stále - ať chce či ne - její součástí. Jakékoliv zásahy, jakákoliv jeho činnost je vůči Zemi určitým směrem destrukční. Veškeré zásahy do přírody se někde promítnou, ať již na životě samotných lidí, jiných živých tvorů či přímo Matky Země. Lze říci, že lidská existence /i bez "moderní civilizace"/ je co do vlivů na Přírodu destrukční. Destrukční buď v plné síle nebo v zárodku.

Dnes, když se i někteří nejzaslepenější zastánci moderní civilizace shodují na nutnosti ochrany Přírody jako takové /hlavně díky silným destrukčním vlivům lidským, které se ve velmi krátké době vracejí ve formě některých civilizačních neduhů - poškození ozonové vrstvy, skleníkový efekt, stále rostoucí množství onemocnění dýchacích cest zapříčiněné znečištěním vzduchu.../, vznikají různé tábory ochránců přírody. Jedním z nich, jistě nejvíc se přibližujícím tezím moderních technokratů o ochraně přírody, která je u nich brána jen jako jakýsi nikdy nevysychající zdroj, jsou zelení enviromentalisté. Jeden enviromentální ochranář, aktivně se podílející při ochraně těžbou ohrožených pralesů v kanadské Britské Kolumbii, ukázkově prezentuje dopad enviromentalistických kompromisů: "Nejsme proti těžbě jako takové, ale proti holoseči. Prosazujeme tedy rozšíření území chráněných parků, zmenšení objemu vytěženého dřeva a změnu praktik při samotné těžbě... Snažíme se zastavit těžbu dřeva metodou holosečí. Taková těžba je průmyslový proces."

Enviromentalisté jsou opravdovými mistry v kompromisech. Při nedávném televizním dokumentu o vztahu lidstva k posledním zbytkům divočiny a k přírodě vůbec /nezapomínejme ani na moře/, se jacísi enviromentalismem nakažení "aktivisté" dušovali potřebou vyváženého využívání deštných pralesů pro potřeby lidstva. Nešlo o sběr plodů a lov divokých zvířat domorodými kmeny, ale o plánovitou, trvale udržitelnou těžbu dřeva v pralesích. Byli si jisti nutností rozvoje civilizace, rozvoje právě takovýmto způsobem, který počítá s dlouhodobým využíváním pralesů, s trvalými zisky a trvalým užitkem. Nevím, jak si někdo představuje takovou vyváženou a oh

ledupInou těžbu v pralese, vždyť u
ž z hlediska čistě technologického
musí docházet k velkým zásahům do
pralesního ekosystému /výstavba ce
st, dřevorubeckých osad, hluk, exh
alace.../. Možnost trvale udržitel
né těžby dřeva v dosud panenských
oblastech Země s sebou nese i poma
lou destrukci a likvidaci těchto o
blastí /ikdyž to mnohým nemusí být
zřetelné/ a je jen jakýmsi komprom
isem ustaveným po vůli technokratů
. Nejlepší a trvale nejudržitelněj
ší způsob těžby dřeva v pralesních
/i jiných - pozn. red./ oblastech
je NETĚŽIT VŮBEC!!!

Hrozba kompromisů v režii enviro
mentalistů je podstatná i v otázce
dálnic. Enviromentalisté přiznávaj
í potřebu výstavby nových dálnic a
silnic. Tací jsou i u nás a jejich
společným znakem je, že se snaží n
e snad dálnici jako takovou zastav
it, ale odklonit jí do "méně ekolo
gicky citlivých oblastí". Tak se s
tává, že žádají změny dálniční tra
sy tu o kilometr na východ, tu zas
o dva na západ, žádají různé obchv
aty a oblouky, vše s cílem jít jak
si zajedno s tvrdými zelenými ekol
ogy a chránit území lužních lesů,
lokalit s výskytem vzácných živoči
chů atd. Celkově jim ale uniká cel
kový dopad stále nových a nových d
álnic na přírodu, stále větší poče
t automobilů, větší znečištění /kt
eré ani s enviromentalisty propago
vanými katalyzátory výfukových ply
nů není s to poklesnout/ a další f
aktory negativně související s aut
omobilovou dopravou.

Ochrana přírody, a divočiny obzv
láště, si vyžaduje tvrdý a nekompr
omisní postoj vůči zájmům konzumu.
Kompromisy na tomto poli představu
jí jen to, zda hřebík do pomyslné
rakve Přírody zatlučeme zde či na
jiném místě. Není možné žádat komp
omisy týkající se těžby dřeva v pr
alesích, není možné žádat kompromi
s při stavbě nových a nových kilom
etrů dálnic a silnic, ať již proti
najı ekologicky cenné či "méněcenn
é" lokality. Činnost enviromentali
stů by se dala preferovat při tvor
bě městské zeleně, ale ne při ochr
aně přírody jako takové, zvláště p
ak divočiny.

Závěrem chci dát plně za pravdu
učení Dave Foremana o ochraně přír
ody.

Pavel A.

Byl pátek, bláznů svátek a my mě
li volno. Petra mě už čekala před
školou, a tak jsme hnedka mohli je
t. Z Trutnova stopem do Hradce, ab
ychom se tam dozvěděli, že Koala a
ni Míša nejedou. Nejbližší telefon
ní budka nám sdělila, že nejede an
i Potok. Sraz v Liberci jsme měli
až v šest /byly asi dvě/, tak snad
tam někdo bude... Autobusem číslo
19 jedeme načerno k ČKD a zařazuje
me se do fronty stopařů, kteří máv
ají na Jičín. Žrali jsme to a sval
ili se k patníku do trávy. Já obča
s vstal a předstíral, že stopuju,
pojídali jsme hroznový víno a čeka
li, až se rozeberou ti před námi.
A vono ejhle! Zastavila nám jako p
rvním červená dodávka a že jedou d
o Jičína. Fajn. Cesta byla sice tr
ochu nepohodlná, protože jsme sedě
li vzadu a švihali sebou o tu nebo
o onu stranu, ale jeli jsme. Na kř
ižovatce před Jičínem nás vyhodili
a my šli za ní. Stáli tam policajt
i a stavěli auta, tak jsme se post
avili kousek za ně a když se rozjí
žděl bleděmodrej kedylek, tak nás
naložil. Chlápek docela příjemnej
/"já mám taky rád přírodu"/, půjči
l nám svůj mobil, a tak jsme zavol
ali Páje /dovolali jsme se až někd
e u Turnova/, která taktéž nejede.
Hm, dobrý, no. V Liberci jsme byli
něco po čtvrtý a čekali na šestou,
kdy měli přijet lidi. Když se vyke
mrovali z nádražní haly zástupy li
dí, objevil se Vosák. Očekával jak
ousi muzikantskou akci s Koalou, a
když zjistil, že nikdo z muzikantů
nejede a že se budeme trmácet po h
orách, málem zas jel zpátky. Nicmé

ně, čekali jsme do osmi a když nik
do nepřijel, sedli jsme na vlak do
Smržovky a tam přesedlali na motor
áček do Josefova dolu. Měli jsme d
ost velkej hlad a na Vosákův návrh
se všichni mandáti vyslovili pro.
Šlo se do hospody. Chvíli poté, co
nás nechtěli pustit do jedné /s rů
žovoučkým osvětlením a kýmsi zběsi
lým technem/, jsme našli druhou. N
eměli sice žádné vegetariánské jíd
lo, když ale zjistili, že má Vosák
kytaru, nechtěli nás pustit. Pití
jsme měli zadarmo, protože tam kdo
si cosi zrovna slavil, a navíc jsm
e jakýmsi záhadným způsobem přišli
k nádražácké dece, která později v
elice dobře bodla. Kolem půl dvaná
ctý jsme odešli /spíš se to podoba
lo útěku/ a v temném Josefově Dole
spoře osvětleném hledali žlutou tu
ristickou značku, která nás měla z
avést na přehradu a dál na Eldorád
o. Tam jsme chtěli přespat, nakone
c vše bylo jinak. Při zoufalém hle
dání žlutiny jsme potkali dva kluk
y, co též cosi studovali v mapě.
"Hele, kluci, nevíte, kde tady v
ede žlutá značka?"
"Mno, tu zrovna taky hledáme a n
emůžeme ji najít!" Ozval se čertov
ský, takřka ďábelský řehot, a puto
vali jsme spolu. Medvěd a Vojta, j
ak se ta dvě podivná individua jme
novala, chtěli jít přes kopce naho
ru a přechrápat někde u Smědavy. C
elá akce dopadla tak, že jsme spal
i kdesi na kopci kousek nad jakýms
i penzionem s červenými okénečky,
na loučce pod nějakou chatou. K tě
m dvěma jsme byli zpočátku nedůvěř
iví, ale v noci nás nezamurdovali
a ráno jsme se dohodli, že poputuj
eme spolu. Vojta se ukázal jako ší
lenec s ochočenou myší, navíc pořá
d poslouchal volkmena se Šumem svi
stu, aniž by si zjevněji všiml, že
je v přírodě. Fakt divnej. Ráno by
la sobota 6. května 1995 a sluníčk
o začalo pěkně vysvítat nad kopce.
Dali jsme si nějaký ovoce a vyrazi
li. Tu žlutou jsme nikde nenašli a
kdesi v lese skončila i cesta, po
které jsme šli. Ani mapa nedokázal
a poradit. Trmáceli jsme se přes k
ameny, hustým lesem, smekali se po
kluzkých, mechem a lišejníkem obro
stlých skalkách /zvláště já jsem s
i dal pěkně na hubu/, pátrali v hl
ubinách své intuice, klábosili a n
adávali... Po nějaké době, kterou
si netroufám odhadnout, jsme našli
lesáckou cestu. Ta nás zavedla dop
rostřed jakéhosi močálku /chtěl js
em napsat močoviště, něco jako kří
ženec močálu a vřesoviště, ale moh
li byste to pochopit jinak/. Skáka
li jsme přes kameny, nabírali si d
o bot a byli z toho vedle. Ten kou
sek země jsme šli tak hodinu, ale
pak nás přivítal potůček, kde jsme
se opláchli a osvěžili. Hned nad n
ím byla jiná cesta, po které jsme
došli na josefodolskou přehradu. N
a jedné straně hluboké údolí, na d
ruhé tmavé rašelinné vody přehrad
y. Dali jsme si odpočinek na jídlo
a já s Petrou se vydal na průzkum
tohodle monstrózního díla. Vlezli
jsme do jakési zastřešené železné
lávky, spojující pobřeží s jakousi

stavbou uprostřed vody. Podlaha by la mřížovaná a pod námi byly metry hluboké a zlověstné, temné vody, b ylo to dost psychadelický. V tý st avbě byl ňákej větrák nebo odtok n ebo co, byl tam vítr, zamčený dvíř ka a strašně to tam hučelo, tak js me se vrátili a cesta zpátky byl s tejnej zážitek jako cesta tam. Pak t už jenom nějaký zmutovaný vobrov ský mouchy a můžou si to pouštět p ařezové na Nově.

Obloha se setměla a my vyrazili dál. Cesta nás dovedla až kousek k e kempu, sešli jsme z ní a za chví li už seděli u ohniště. Zbytek dne jsme prokecali, projedli a proštas tnili. Eldorado je totiž na břehu divokého horského potoka, můžeš ta dy skákat po kamenech, koupat se v tůňce /pravda, ta voda byla trochu studená/, sbírat dříví na oheň, ko chat se tichem a hučením peřejí, p ozorovat mraky a nabírat sílu a ji skry života do dalšího bytí... Deš tík se nekonal, ale radši jsme spa li v chýši u kořene stromu.

Neděle. Nemůžeme se zvednout. Vo jta i Medvěd oceňují hodnoty tohod le výtečnýho místa, svítí sluníčko a Vosák hraje na kytaru. Až asi ve čtyři odpoledne schováváme věci po d skály a chceme si jít udělat vej šlap do Hejnic. Na Nový louce se s tavujeme na čaj a něco k snědku, p ak Island, pohled na hezký kouřící elektrárny v dálce, Bílá kuchyně, u pramínku kousek pod ní se osvěžu jeme. Stavujeme se na Kamenném pal áci, kterej už mají kluci dostavěn ej, hm, pěknej bejvák. S podvečere m docházíme přes Malej Štolpich do Hejnic a prohlížíme si tohle legen dární, zázračný městečko. V kémsi lokálu "Kongo" si dáváme večeři a po prvé tento víkend dostáváme roh líky i půlku chleba, je to sice tr ochu tvrdší, ale... Jsme rádi, že máme nějaké pečivo.

Může bejt tak deset, jdeme na ná draží a chceme jet vlakem do Oldři chova a odtamtud pěšky. Zděšení, p oslední vlak odjel před pěti minut ama. Jedinej vlak jede už jen do B ílýho Potoka pod Smrkem, ale tam t o nikdo neznáme.

"Potok, do kterýho jezděj vlaky? Hm, divný." Vosák se trošku napil, ale horskej vzduch je chladivej a udržuje všechny při smyslech. Nezb ývá nám, než absolvovat pěšky celo u cestu zpátky na kemp. Petru chyt á za Ferdinandovem břicho a bolest nepolevuje. Chceme přespat v seník u u cesty, ale Vosák musí brát ňák ý léky na epilepsii a to je v tahu . Dáváme si pod kopcem oddech, ale Petra je furt špatná. Dávám klukům baterku a mapu, já to tady znám, t ak je posíláme napřed. Čekám s Pet rou na zlepšení, nakonec usínáme a budíme se asi v jednu v noci. Břic ho je OK a nad hlavou září na vyso kém nebi milióny nádherných hvězd. Vydáváme se po cestě nahoru. Převá dím Petru po lávce přes vodopády, zvládli jsme - hurá! Na Bílou kuch yni to byla teda dost náročná cest a, ale nahoře jsme si dali pusu a mokré boty už nebyly tak mokré a o tlučená kolena tolik nebolela. Ces ta na kemp už byla jen otázkou nec elých dvou hodin. Na planinách už se pomalu rozednívalo, ale v údolí Eldorada byla ještě hluboká tma. U ohně jsme našli hromadu flašek, tř i neznámý lidi ve spacácích a pova lující se mobilní telefon /fungují cí!/. Vosák, Vojta a Medvěd spali ve stráni kousek dál. Popadli jsme věci schovaný pod skálou a šli spá t nahoru do trávy nad skalou, abyc hom byli mimo dohled těm divnejm l idem, co se nám sem nasádlili.

Ráno, když nás pošimralo sluníčk o, jsme však byli dost překvapení. Ti tři neznámí se balili a omlouva li se za to noční řádění. Než odeš li, jeden z nich ještě zavolal mob ilem svý manželce, že už jedou dom . Měl jsem chuť zavolat těm lidem, co nakonec nejeli, protože by to b yla docela dobrá recese /"A odkud voláš? Tady vod potoka, vařím si z rovna voběd!"/, no ale neuskutečni l jsem to. Kluci ale říkali, že pr ej v noci s nima volali na informa ce a správnej čas a jiný blbiny. T i tři odešli a kemp zůstal čistej a uklizenej, veškerej brajgl zmize l, lahve taky. Zůstal jsem paf. Ta khle se nechovají ani někteří "mil ovníci přírody"!

Po obědě jsme si zabalili a šli pryč. Asi v sedm jsme byli na Směd avě /cestou jsme ještě minuli Kris tiánov/ a dávali si drahej zelenin ovej salát. V deset jdeme pryč, po horské silničce na Jizerku. Na neb i svítí velkej Měsíc a je docela k láda, já mám jen kraťasy a drkotám zubama. Jizerka, ta legendární jiz erskohorská osada, nás vítá zcela

podmanivou atmosférou. Vše je tich é, baráky vrhají ve světle Měsíce stíny, míjí nás gazík celní stráže , někde kuňkaj žáby a jinde štěkaj psy. V bývalé pile nás občerstvují a radí, kde složit hlavu. Hledáme chalupu jakéhosi Ginzela. Asi hodi nu se motáme v šílené zimě po Jize rce, marně. V jakémsi stavení, kde se svítí /je jedna v noci/, se ptá me na cestu, ale všechny naše jazy kové znalosti sestávající z češtin y, němčiny, angličtiny, ruštiny, p olštiny a romštiny nám byly takřka k ničemu. Ten chlapík byl něco mez i Maďarem, Ukrajincem a Tatarem a na naše dotazy odpovídal jakousi n ám neznámou řečí. U další chaloupk y ťukáme na okno, nejdřív se objev uje hlava a pak světlo zhasíná a z a oknem je žaluzie. Nakonec spíme u jakéhosi muzea či kýho výra, nam áčklí k ozdobnému plotu z ptačího zobu. V noci byla šílená kosa!

Poslední den našeho vandrování. Je pošmourný den a probouzí nás ja kýsi dědek v koženejch záplatovane jch kalhotách. "Proč jste nepřišli v noci ke mně?" a hned nám dává ně jaké své letáky a oxeroxované člán ky. Je to Gustav Ginzel. "My jsme vás nemohli najít." "Já mám támhle tu chalupu," ukazuje. "Jo? Tam jsm e šli okolo, ale už jste asi spal, nechtěli jsme vás budit." "U mne j e poutník vítán kdykoliv." Balíme se, Ginzel nám vypravuje a ukazuje cestu. Je to zajímavej člověk, jak se dozvídáme, byl všude možně po s větě, sbírá zvláštní předměty /zác hodový prkínko z Nikaragui či co a jiné kuriozitky/, chalupu má posta venou na potoku, koupe se ve vykot laným šutru, zužitkovává vodpad...

Kolem Bukovce, kde je ještě sníh , jdeme dolů, podél Jizery, uprost řed níž stojí cedule "Nevstupovat, státní hranice vede prostředkem ře ky!", vysvítá sluníčko, lesy krásn ě voní a je to nádherná procházka. Docházíme do civilizace k nějaké ž elezniční zastávce, ale pak ještě putujeme až do Harrachova, protože tam nikdo z nás ještě nebyl. Harra chovský nádraží je zastrčený až na úplným konci světa, vlastně ještě o pár metrů dál. Sedáme, píšeme si zápisky a pozdravy, odpočíváme...V lak jede za dvě hodiny, takovej te n sterej motoráček, je to pěkná jí zda. Stojíme na pantech mezi vagon ama a koukáme kolem, kocháme se ná dhernou přírodou a pod námi je nat ažená ozubnice. Průvodčí nás vyhaz uje, tak si jdeme sednout. V Tanva ldu zkoušíme stopovat, ale marně, akorát v nádražní restauračce si d áváme něco k pití. V Železným Brod ě se naše cesty rozcházejí, Vojta a Medvěd jedou do Prahy, my dom... Začíná pršet a je to takový uklidn ění na těch 80 kiláskù, co máme za těch pár dnů v nohách. Cesta domů, až na to že jsem jel načerno a jed nu chvíli se schovával pod sedadle m, byla jinak nudná a navíc měl te n vlak zpoždění. Ale vandr to byl hezkej. Víc jich takovejch!

Vandr 1997

Letos chceme jet do Jizerských h or a okolních krajů podél staré zl atonosné řeky Gizery přibližně ve dnech 11. - 18. května. Kdybyste n ěkdo chtěl jet s námi, napište nám do redakce, přiložte známku a doml uvíme se. Naše představa je taková , brát to jako jakési "soustředění " zeleného anarchismu pro opravdu vážné zájemce. Kde jinde se scháze t, než v Přírodě? Vždyť o tom ten zelený anarchismus je! Co budeme d ělat, vařit, jíst, zpívat, hrát, k udy chodit a kde spát, to bude zál ežet na domluvě nás všech. Takže, zájemci o tuhle meditativní, akční a dobrodružnou akcičku, ozvěte se, počet míst je omezen! Termín se mů že samozřejmě malinko pozměnit, to si ještě dohodneme, stejně jako mí sto srazu a jiné věci.

V úterý 13. května si můžete spo lu s námi připomenout v Jizerkách u malé svíčky událost, která vmetl a před dvanácti lety stín do usměv avé tváře americké společnosti - b ombový útok na komunitu MOVE ve Fi ladelfii. AŤ DLOUHO HOŘÍ JEJICH SV ĚTLO V NAŠICH SRDCÍCH!!

25 YEARS ON THE MOVE

MOVE jsou černoši, portorikánci
i bílí. Žili komunitně v západní P
hiladelphii. Jejich sousedé je měl
i rádi, jiní - zvláště bílí - ne.
Provozovali oblíbenou myčku aut, n
a dřevěném voze tahali a prodávali
lidem prvotřídní melouny. Do okolí
umisťovali koše s čerstvým ovocem,
starali se o zvířata a v zimě vyrá
běli boudy pro psy v okolí. Pečova
li o staré osamocené lidi a lidem
bez tepla vyráběli kamna a dodával
i jim dřevo na zátop. Jejich přesv
ědčení a způsob života však byl a
je trnem v oku mnohým, pro něž hra
jí větší význam volební úspěchy, p
rofit a udržení současné podoby /a
merické/ společnosti, založené na
konzumu, chtíči, politické a polic
ejní moci a rasismu. Mnohokrát se
je již snažili umlčet. Někteří z n
ich zaplatili životem, ale MOVE ži
je a bojuje navzdory policejním re
presím a politickým snahám dále. A
ni dlouholetá věznění jejich členů
nezlomila jejich přesvědčení. Zákl
adem jejich učení je úcta k Životu
v jakékoliv podobě, a boj proti sy
stému. Ukazují, jak je systém proh
nilý, zkorumpovaný, zotročující a
zbytečný. A historie mluví...

25 let v pohybu

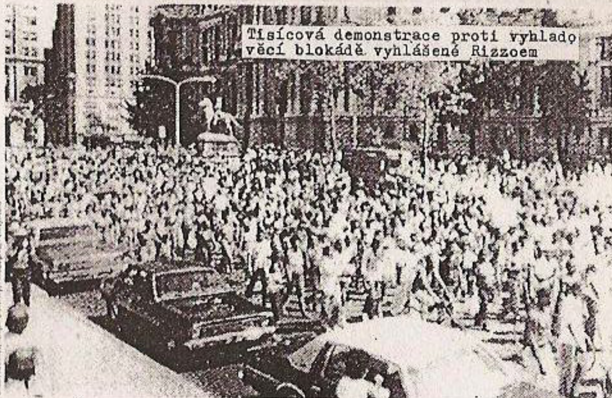
MOVE se objevilo na počátku 70. let v západní Philadelphii ve čtvrti zvané Powelton Village. Charakterizovaní účesem vlasů /dreadlocks/, přijatým příjmením "Africa", vš udypřítomnou jednotou a nekompromisním odevzdáním svým přesvědčením, členové přijali učení Johna Africy. Dodržovali osobní disciplínu, fyzickou sílu získávali z těžké manuální práce a udržovali ji prováděním svých denních činností - cvičením, mytím podlah, běháním se psy, sbíráním zátopového dřeva, odhrnováním sněhu, zametáním ulice atd. Mnozí z těch, kteří přijali způsob přirozeného života MOVE, překonali své dřívější problémy - závislost na drogách, tělesnou nezpůsobilost, neplodnost a alkoholismus.

MOVE zakoupilo velký viktoriánský dům na 33. severní ulici číslo 309, který se stal jejich centrem. V této oblasti začali provozovat myčku aut, která si záhy získala na oblibě u místních lidí a která byla jedním ze zdrojů jejich příjmů. Pro lidi, které oslovilo učení Johna Africy, organizovali studijní přednášky. Brali je jako příležitost k ukázání svých názorů a ke zbystření a zlepšení řečnických schopností, o nichž věděli, že budou otestovány v jejich revolučním boji.

Okolo roku 1974 začalo MOVE spolupracovat s osobnostmi jako Jane Fondovou, Dickem Gregorym, Alanem Wattsem atd. Učení Johna Africy nabíralo na oblibě. Aby MOVE poukázalo na nespravedlnost, útlak a neúctu k Životu, začalo organizovat nenásilné protesty v zoologických zahradách, pet shopech, politických institucích a v budovách médií. Frekvence protestů proti zneužívání Života v jakékoliv formě se zvyšovala. Media začala zobrazovat MOVE jako partu narkomanů, kteří se nikdy nemyjí a jsou nemocní, ačkoliv novináři, kteří se se členy MOVE setkali, mohli vidět, že všichni členové MOVE jsou zdraví, čistí a plni životní síly. Protesty proti nepěknému zkreslování MOVE byly vyřešeny, když vydavatel Philadelphia Tribune povolil rubriku "ON THE MOVE", která byla psána členy MOVE a vydržela do roku 1976.

V té době byl přední postavou philadelphské vlády Frank Rizzo. Začínal jako policista, v letech 1967-71 byl policejním komisařem. V roce 1972 byl zvolen do úřadu starosty města /do r. 1980/ - disponoval totiž rasistickou policií, jejíž "tvrdí hoši" zaručovali bílým Philadelphanům tzv. bezpečnost. Rizzovy brutální praktiky nezůstaly dlouho ve stínu světa, a tak MOVE uspořádala pokojné demonstrace, aby se postavilo proti policejnímu násilí. Do protestů se zapojilo také mnoho dalších společenských skupin. Policii se to samozřejmě nelíbilo a na demonstracích byli členové MOVE brutálně biti, zatýkáni a uvězňováni na základě vykonstruovaných obvinění z nebezpečného jednání, porušování veřejného pořádku či jiných.

9. května 1974 se dvě těhotné ženy MOVE, Janet a Leesing Africa, vydali do místního obchodu na nákup. Byly zastaveny policisty, kteří je vzápětí brutálně ztloukli a uvěznili přes noc bez jídla a vody. Obě ženy následkem této události potratily a MOVE ihned zorganizovalo demonstraci před policejní stanicí 18. okrsku, kde se incident stal. V roce 1975 se policejní násilí vůči MOVE ještě vyostřilo a členové MOVE byli na demonstracích pravidelně krvavě biti. 29. dubna 1975 uspořádalo MOVE demo proti neoprávněnému věznění svých členů, ale to vedlo jen k dalším zatčením. Těhotnou Albertu Africu čtyři policisté surově vstrčili do cely, zkopali na zem a drželi ji v roztažené poloze, zatímco další ji kopal do žaludku a do pohlaví. Ale navzdory policejnímu násilí vůči nenarozeným dětem MOVE, mnoho matek MOVE odkojilo a vychovalo své děti - a to zce

Tisícová demonstrace proti vyhladověcí blokádě vyhlášené Rizzoem

la přirozeným způsobem, bez léků a zdravotní pomoci, v souladu s učením Johna Africy. Sue Africa i přes několik policejních bití porodila zdravého syna Tomasa v zázemí domu MOVE na 33. severní.

28. března 1976 bylo sedm uvězněných členů MOVE pozdě v noci propuštěno a dopraveno domů. Policisté v deseti autech a několika nákladních je doprovázeli a následně vtrhli do domu. Šest členů MOVE bylo uvězněno a zbito tak, že utrpěli zlomeniny, otřes mozku či poranění lebky. Když se Janine Africa snažila pomoci svému manželovi Philovi, byla sražena k zemi a surově zbita. Policisté do ní kopali a mlátili tak dlouho, než ztratila vědomí. Třítýdennímu děcku Life Africa, které držela v náručí, policisté roztříštili hlavu a děcko zemřelo.

Ráno po policejním útoku si členové MOVE sedli před svůj dům, na nějž vyvěsili nápis: "Doufáme, že vy lidé ze sousedství, kteří jste chtěli vidět členy MOVE zraněné, jste spokojeni. 6 členů bylo surově bito a dítě Janiny Africa, které se narodilo 8. 3. 1976, bylo zabito. Jiné, sedmiměsíční dítě bylo vykopnuto z náručí Sue Africy a odkopáno do kouta. Doufáme, že jste s veškerou touto brutalitou a útlakem spokojeni." MOVE žádalo prošetření incidentu, ale navzdory velkému množství svědků nočního útoku policie popřela, že by byl kdokoliv bit či zabit. Za vraždu Life Africy nebyl nikdo potrestán.

Členové MOVE stanuli v mnoha a mnoha případech před soudem, za zcela triviální a neověřená obvinění. Město utratilo tisíce dolarů za jejich odsouzení. Aby soud ušetřil peníze, začal členy MOVE soudit hromadně. MOVE odmítali právní zástupce, seděli když byl dán pokyn "Všichni vstaňte!", ignorovali hodnosti soudců a odmítali je oslovovat "Vaše ctihodnosti". Bití členů MOVE při cestě z cely do soudní síně a opačně bylo samozřejmé.

V létě roku 1976 MOVE přestalo s demonstracemi, takže Frank Rizzo a jeho policie neměla žádnou z obvyklých příležitostí, kde napadnout a uvěznit MOVE. MOVE si také zajistilo hypotéku na farmu o rozloze 96 akrů ve Virginii, kde bylo zdravé prostředí pro růst jejich dětí. Věznění členů MOVE nepřestávalo, policie používala taktiky násilí a provokace, jako když začala bít jednorukého Dennise Africu a ty, kteří mu přispěchali na pomoc, zatkla. Rhonda Africa, již skoro 9 měsíců těhotná, byla surově napadena policisty a na místě předčasně porodila poraněné a pohmožděné dítě, které ihned zemřelo.

20. května 1977 MOVE obehnalo svůj dům barikádami a ozbrojilo své členy. Když policie viděla, že jsou ozbrojeni, nic si nedovolila. Město začalo vyjednávat a chtělo naj

MOVE mluví s vyjednavačem J. Toddem

ít pro MOVE jinou lokalitu. 16. bř
ezna 1978 armáda čítající stovky p
olicistů obsadila sousedství a 24
hodin denně bděla nad tím, co MOVE
dělají. Frank Rizzo obdržel povole
ní od města a vyhlásil MOVE vyhlad
ovécí blokádu. Dům MOVE byl odpoje
n od vody a když se kdokoliv snaži
l pronést do domu jakékoliv potrav
iny, byl surově zbit. Doprava byla
odkloněna, sousedé se museli při p
růchodu identifikovat a reportéři
prohlašovali, že město v tom čase
utratilo za policii více než milio
n dolarů. 4. dubna 1978 demonstrov
aly před městskou radnicí tisíce l
idí a Rizzovy praktiky tak vzbudil
y světovou pozornost. Péče o lidsk
á práva, kterou iniciovál preziden
t Jimmy Carter a ambasador Spojený
ch národů Andrew Young, tím značně
utrpěla.
Město začalo vyjednávat. Když MO
VE složí zbraně, město jim nalezne
jinou lokalitu. Pozornost veřejnos
ti byla velká, takže podtrh ze str
any města by vyvolal nepokoje. MOV
E souhlasili. Ale vláda, která v h
istorii porušila KAŽDOU smlouvu s
původními obyvateli /Native Americ
ans/, ani tentokrát dohodu nesplni
la. Členové MOVE byli zatýkáni a b
iti. 2. srpna 1978 soudce DiBona p
rohlásil, že MOVE porušilo dohodu
/ikdyž detektor nezaznamenal v dom
é žádné zbraně/ a že musí opustit
dům. 8. srpna časně ráno obsadilo
okolí domu silné policejní komando
. Z amplionu se ozývalo: "Uniformo
vaní policisté vstoupí do vašeho d
omu za účelem vzetí každého z vás
do vazby. Jakýkoliv odpor se setká
se silou." Okna byla rozbita. MOVE
nechtělo dům opustit. Vodní kanón
byl namířen do sklepních oken, kde
se ukrývaly děti MOVE. Mnoho dospě
lých členů MOVE se snažilo zachrán
it děti před utonutím a vynést je
ven, ale díky zuřivé střelbě to by
lo nemožné. Střelba neměla jiný vý
sledek, než že zabila jednoho přís
lušníka z vlastních řad. Když byl
do domu vpuštěn slzný plyn, všichn
i utekli z domu a byli ihned napad
ení rozzuřenými policisty a to i v
případě, že vyšli s rukama nad hla
vou. Později téhož dne se v okolí
shromáždily stovky lidí, policie a
le tento protest násilně potlačila
. Mnoho lidí bylo zkopáno na zem,
brutálně bito nebo pronásledováno
policisty na koních až k domovu. P
olicie dům zapálila, aby zničila v
eškeré důkazy, a zastřelení svého
příslušníka svedla na MOVE. Nikdo
z policejních důstojníků nemohl do
kázat, že policistu zastřelil někd
o z MOVE, odsouzeno však bylo 9 li
dí - Janine, Debbie, Janet, Merle,
Delbert, Mike, Edward, Phil a Chuc

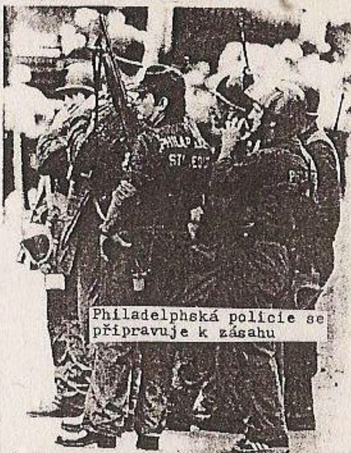
Policie útočí na ústředí MOVE

k Africa, aniž by měli možnost vla
stní obhajoby. Při soudním procesu
soudce Malmed vykázal černochy obh
ajující MOVE ze soudní síně a niko
mu z nich nedovolil se zúčastnit p
rocesu. 9 členů MOVE bylo odsouzen
o ne za zabití policisty, kterého
nezabili, ale za to, že byli členy
MOVE. Každý z nich dostal trest ne
uvěřitelných 100 let vězení /nutně
na 30 let/!! Ano, přátelé, čtete d
obře. Další členové MOVE byli souz
eni v jiných procesech a strávili
mnoho roků ve vězení jen za to, že
byli členy MOVE. Soudce Malmed poz
ději prohlásil: "Žili jako rodina,
tak jsem je odsoudil jako rodinu."

MOVE se přemístilo do nového dom
u na Osage Avenue. Stavěli psům v
zimě boudy, pečovali o staré osamo
cené lidi a prodávali melouny, kte
ré tahali na dřevěném voze. Každý
meloun byl omytý, špatné kusy šly
pryč a zákazník si mohl vybrat.

Jedna z důležitých činností na O
sage Ave bylo pečování o děti uvěz
něných členů, aby nepocítily boles
t oddělení. V té době MOVE dostáva
lo velkou podporu veřejnosti, ale
tlak ze strany města stále neslábl
. MOVE ztratilo farmu ve Virginii,
protože nebylo schopno složit naje
dnou celou sumu, jak znenadání pož
adoval prodejce.

13. května 1985 obsadila policie
okolí domu MOVE na Osage Avenue, v
yklidila blok čítající 6200 domů a
odvezla všechna zaparkovaná auta.
Po zuby ozbrojení policisté z FBI
vystříleli na dům přes 10000 kulek
, ale členy MOVE z něj nedostali.
Pozdě odpoledne svrhnul poručík Po
well vrtulníkem bombu, která polož
ila 60 domů a zabila některé z čle

Philadelphská policie se
připravuje k zásahu

nů MOVE v domě. Ti, kteří se snaži li uprchnout z domu, jež hned zach vátily plameny, byli postříleni v aleji před domem. Bylo zabito 6 do spělých, 5 dětí a několik psů a bo mbový útok na dům přes noc vzbudil mezinárodní pozornost.

Soudní proces, který měl určit v iníka, se táhl celých 11 let - tep rve 24. června 1996 určilo 7 soudc ů, že jsou za útok odpovědní: měst o Philadelphie, Gregore Sambor /bý valý policejní komisař/ a William Richmond /bývalý velitel střelců/. Trest je následující: MOVE dostane 500 000 dolarů odškodného za způso bené škody a Sambor + Richmond maj í platit každý 1 dolar týdně po do bu jedenácti let, na znamení jeden ácti obětí masakru a jedenácti let , po kterých se soud táhl. Ikdyž č lenové MOVE považují rozsudek za č ástečné vítězství /za jiné zločiny a násilnosti vůči MOVE nestanul př ed soudem nikdy nikdo/, jeho výsle dek je směšný, protože vůbec neber e v úvahu životy jedenácti lidí. A le už John Africa učil, že systém vytvořený bílými utlačovateli, nem ůže být spravedlivý.

MOVE nyní žádá propuštění svých devíti uvězněných členů a všedh po litických vězňů /Leonard Peltier, Mutulu Shakur, Geronimo ji Jaga at d./ vůbec. 9 členů MOVE je ve věze ní již 19 let! Je čas, aby byli os vobozeni!

Ačkoliv členové MOVE nikdy nikoh o nezabili, strávili ve vězeních j iž celkem přes 244 let. Policisté. kteří zavraždili dohromady 17 lidí /6 dětí, 6 dospělých, 4 potracené nenarozené děti a 1 vlastní příslu šník/, nestrávili ve vězení čas žá dný.

Dům MOVE na Osage Avenue. Policie právě vyhodila do vzduchu průčelí.

Mumia Abu-Jamal
AM-8335
1040 E. Roy Furman Highway
Waynesburg, PA 15370-8090

Mumia Abu-Jamal

Mumia je černošský novinář, kter ý bojuje za práva lidí a žádá prop uštění všech členů MOVE. Proto zač al být některým lidem na obtíž. 9. prosince 1981 jel autem domů a byl při tom, když auto jeho bratra zas tavil policista. Následovaly výstř ely, které zranily Mumiu a zabily policistu. Svědci události tvrdí, že viděli utíkat z místa činu nezn ámou osobu. Když přijela policie, zraněného Mumiu surově zbila a uvě znila a Mumia se musel podrobit ho spitalizaci. Soudce ho obvinil z v raždy policisty, aniž by se mohl p

Tisícové demonstrace na podporu Mumií Abu-Jamal

řed soudem hájit sám, a Mumiovu žádost o obhajobu Johnem Africou zamítl. Mumiovi byl určen státní zástupce, s kterým ale Mumia odmítl participovat, a jeho verze průběhu události nikdy nebyla vzata v úvahu.

Soud s Mumia Abu-Jamal vzbudil vysokou publicitu a bylo nemožné odsoudit ho. Prokurátor Joseph McGill však navrhl, že by si Mumia zasloužil trest smrti za výroky, které řekl o 12 let dříve jako mluvčí Černých panterů. Soud, z kterého bylo vykázáno deset černochů, a kde zůstali jen dva, obnovil verdikt: vinný, a potvrdil rozsudek smrti. Mumia byl odvezen do vzdálené věznice a ztratil kontakt se světem. Nezapomněl však na své novinářské instinkty a pokračoval v psaní toho, co viděl, slyšel a cítil. John Africa a MOVE založili podpůrnou skupinu přátel Mumia Abu-Jamal a proslulý právní zástupce Leonard Weinglass byl vyzván k přešetření případu. Ten celé obvinění zpochybnil a navrhl propuštění Mumia. V roce 1994 začalo National Public Radio vysílat sérii Mumiových komentářů, ale pod tlakem úřadů byl po roce pořad zrušen. V květnu 1995 vyšla Mumiova kniha Živý na prahu smrti, která se stala americkým bestsellerem. Tom Ridge, soudce, který podepsal rozsudek nad Mumiem, obdržel bouři mezinárodních protestů. Soudce Sabo ale přesto odmítl dát Mumiovi nový proces a celý případ se tak dostal k nejvyššímu US soudu. V současné době stále probíhá na celém světě kampaň za propuštění Mumia Abu-Jamal, jakožto i 9 členů MOVE a ostatních politických vězňů.

Stále v pohybu

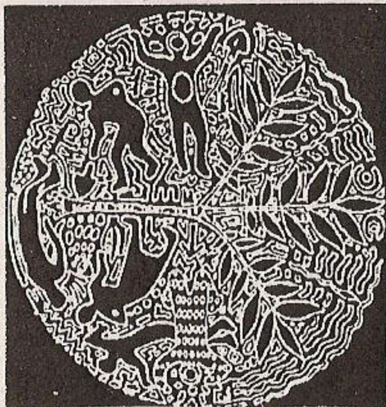
Členové MOVE, kteří byli v roce 1978 dětmi, již mají své vlastní děti, zatímco dospělí z roku 78 jsou stále ještě ve vězení. MOVE zakládá pobočky po celém světě a mezinárodní tlak žádá propuštění jak Mumii Abu-Jamal, tak devíti MOVE členů. MOVE je zváno k přednáškám na taková místa, jako je Harvardská univerzita, a jezdí na řečnická turné po světě. MOVE také spolupracuje s podpůrnými skupinami pro ostatní americké politické vězně. Ikdyž media často zobrazují MOVE jako teroristy, jediná zbraň, kterou stále používají, je učení Johna Afriky.

OSVOBOĎTE 9 ČLENŮ MOVE! SVOBODU PRO MUMIA ABU-JAMAL! ŽIJ DLOUHO, SÍLO ODPORU! ŽIJ DLOUHO, REVOLUCE! ŽIJ DLOUHO, JOHNE AFRICA!

Ty a teď:

Napiš dopis uvězněným členům MOVE a vyjádři jim svou podporu:
Merle Austin Africa, 006306
Debbie Sims Africa, 006307
Janet Holloway Africa, 006308
Janine Phillips Africa, 006309,
všechny jsou na: 451 Fullerton Avenue, Cambridge Springs, PA 16403 - 1238, USA
Edward Goodman Africa, AM-4974, POBox 200, Camp Hill, PA 17011 - 0200, USA
Williams Phillips Africa, AM-4984 a Delbert Orr Africa, AM-4985, oba na: Drawer K, Dallas, PA 18612
Charles Sims Africa, AM-4975
Michael Davis Africa, AM-4973, POBox 244, Graterford, PA 19426 - 0244, USA.

Protestní dopisy pište na:
District Attorney, Lynn Abraham, 1421 Arch Street, Philadelphia, PA 19107 USA a
Mayor Edw. G. Rendell, City Hall, Philadelphia, PA 19107, USA.
Dopisy můžeš psát i neumělou angličtinou, důležité je dát najevo svůj postoj!
Více informací získáš na mojí adrese nebo na adrese MOVE: P. O. Box 19709, Phila., PA 19143, USA, tam můžeš posílat i dolarové příspěvky, které jsou potřeba!

MOVE: VÍRA A PRAXE

Organizace MOVE je rodinou silných, vážných a hluboce oddaných revolucionářů založenou moudrým, vnímavým a bystře uvažujícím černochem, jehož jméno zní John Africa. Podstata naší víry je vysvětlena ve sbírce Johna Africy, "The Guidelines". K poctě našeho milovaného zakladatele a k uznání moudrosti a síly, kterou nám dal, říkáme: ŽIJ DLOUHO JOHNE AFRICA!

Naše náboženství: Život

John Africa nás učil, že Život je priorita. Nic není důležitější nebo stejně tak důležité jako Život, síla držící nás naživu. Všechen život pochází z jednoho zdroje, od Boha, Matky Přírody, Matky. Každý individuální život je závislý na všech ostatních, a každý život má smysl, takže všechny živé bytosti, objekty, které se pohybují, jsou rovnace důležité, ať už jsou lidmi, psy, ptáky, rybami, stromy, mravenci, plevelem, řekami, větrem nebo deštěm. Aby život byl zdravý a silný, musí mít čistý vzduch, čistou vodu a zdravou potravu. Pokud se tyto předpoklady zanedbají, život postupuje do další úrovně, jak říká systém, "umírá".

Přirozený zákon

Věříme v přirozený zákon, ve vládu sama sebe. Člověkem vytvořené zákony nejsou pravými zákony, protože se nevztahují na každého a obsahují výjimky a skuliny. Člověkem vytvořené zákony se stále mění, pozměňují nebo ruší. Přirozený zákon zůstává stále stejný a vždycky takový byl. Člověkem vytvořené zákony potřebují policii, armádu a soudy, aby byly dodržovány, a právníky, kteří je vysvětlí. Pravý zákon prosazuje a vysvětluje sám sebe. V neporušené džungli, v oceánech a pouštích světa nejsou žádné soudní síně či vězení. Zvířata a rostliny je nepotřebují. Žádná živá bytost nepotřebuje knihu zákonů, aby byla schopna vědět, jestli může kýchnout, zakašlat nebo močit. Přirozený zákon ří

ká, že když se nějaký předmět ocit ne příliš blízko vašim očím, mrknete, nezáleží na tom zda budete německým pastevcem nebo spravedlností Nejvyššího soudu.

Sebeobrana

Všechny živé bytosti se instinktivně brání. To je Bohem dané právo veškerého života. Když vleze člověk do medvědí jeskyně, porušuje a ohrožuje místo medvědovy bezpečnosti. Medvěd bude bránit svůj domov instinktivním zaútočením na člověka a vystrnaděním. Medvěd nekoná špatně, protože sebeobrana je správná.

Správné a špatné

Skutečnost, že něco je podle zákonů systému legální, neznamená, že je to správné. Otroctví bylo legální. Zabíjení původních obyvatel Ameriky /originál: Native People of America/ a kradení jejich půdy bylo legální. John Africa nás učil, že co je správné, se stejně i aplikuje, navzdory ohraničením. Když je něco správné, je to správné pro veškerý život, bez rozdílu.

Systém

Nevěříme v systém tohoto reformovaného světa - ve vládu, v armádu, průmysl a velké společnosti. Tento systém odjakživa zneužíval, znásilňoval a ničil život kvůli penězům. Tito vládci a politici se ve svém chtíči po penězích neohlížejí na to, koho zabíjí, zotročí, zmrzačí či otráví. Oni všichni vyzdvihli materiální bohatství nad životem. Zázraky vědy a technologického tzv. pokroku jsou založeny na chtíči po penězích a neúctě k životu. Avšak osoba, která se dusí nebo topí, nebude chtít diamanty, zlato nebo kupy peněz. Ta osoba se bude chtít ze všech svých sil nadechnout, protože vzduch je na rozdíl od peněz životní nutností. Od minulého století průmysl znásilnil zemi kvůli nespočetným tunám minerálů a hornin, vycucal ze země miliardy galonů ropy a zotročil milióny lidí k manufakturnímu vyrábění automobilů, tahačů, letadel a vlaků, jejichž používání dále znečišťuje vzduch. A kvůli miliardám dolarů profitu systém podporuje umělou dopravu před přirozenou chůzí pěšky pomocí nohou a chodidel, která nám Matka Příroda dala k chůzi a běhu. Velké společnosti a průmysl jsou zodpovědné za masovou produkci a masový marketing cigaret, alkoholu a drog, které nemají jiný účel, než z lidí vytáhnout další peníze a zanechat je nemocné a závislé. Politici jsou vloženi do této hry jen, aby zlegalizovali, schvalovali a ochraňovali průmysl a velká společnosti, proto tedy vůbec nevěříme politikům.

Činnost MOVE

Činnost MOVE je revolucí. Revolucí Johna Africy, revolucí, která má zastavit lidská znehodnocování života, zastavit průmyslové znečišťování vzduchu, vody a půdy a položit konec zotročování jakéhokoliv života. Naše činnost spočívá v ukázání lidem, jak prohnilý a zotročující tento systém je, a že je tento systém příčinou bezdomovectví, nezaměstnanosti, drogové závislosti, alkoholismu, rasismu, násilí v domácnostech, AIDS, zločinů, válek a vůbec všech světových problémů. Neukazujeme lidem jen jak bojovat proti systému. Člověk MUSÍ bojovat proti tomuto systému, pokud se chce někdy osvobodit z nekonečného utrpení a útlaku.

Být revolucionář

Revoluce začíná u každého jednotlivce. Začíná osobním konáním toho, co je správné. Nezměníte někoho na revolucionáře tím, že ho necháte vykřikovat hesla a nosit zbraně. K pochopení revoluce musíte být slyšet. Člověk může mluvit o revoluci, ale pokud stále uctívá peníze, nebo bere drogy, nebo bije svou družku, zřejmě se osobně neoddal tomu, co je správné. Revoluce není filozofie, je to aktivita.

Pronásledování

Jsme hluboce náboženská organizace. Víme, že současný politický systém nelibě nese náš čistý a správný příklad a i kdyby nás měl zabít, chce nás zastavit od ukazování pravdy. Stejně jako byl Ježíš označován za radikálního a pronásledován do své smrti politiky v té době pro to, co řekl, víme, jak je naše poselství nebezpečné pro lidi u moci a proč se k nám chovají tak tvrdě. Očekáváme to a jsme na to připraveni.

Doba boje

Neměříme úspěch odkazem na kalendá

ř. Tak dlouho, jak budeme dělat to, co je správné, se budou věci vyvíjet jedině správným způsobem, bez ohledu na čas. Nejsme znepokojení ani netrpěliví a nebudeme dělat kompromisy kvůli rychlým, dočasným výsledkům. Nepotřebujeme nutně vidět dramatické změně v tomto systému během svých životů nebo životů našich dětí. Víme, že stovky let degenerace a útlaku se odrazí ve stovkách let napravování, ale okamžitá změna pomalého směřování musí někde začít. John Africa započal tento proces skrz organizaci MOVE. Žij dlouho Johne Africa!

Vůdci

Naše organizace byla založena Johnem Africa, nicméně on není náš vůdce. John Africa naučil každého z nás moudrostí, silou a porozuměním vést sám sebe. Používáním strategie Johna Africa, nemůžeme neuspět. Vše, co se nám děje, se děje správně, protože se to očekává.

Žít jako revoluční rodina

Všichni oddaní členové MOVE si berou příjmení "Africa" na znamení úcty k našemu zakladateli Johnu Africa, a k ukázce toho, že jsme rodina, sjednocené tělo pohybující se jedním směrem. Máme černé, bílé i portorikánské členy z vyšších i nižších třídních vrstev, vysokoškolsky i pouličně vzdělané. Nebereme na zřetel systémovou legální instituci manželství, lneme k přirozenému zákonu, který říká, že dva partneři, muž a žena, mohou splodit nový život. Jsme monogamní. John Africa nás učil, že rození a výchova dětí je přirozenou, instinktivní funkcí matky a není k němu potřeba žádných léků a pobytů v nemocnici.

Naše děti

Hluboce milujeme své děti. Chráníme je a dáváme na ně pozor, takže se stanou zdravějšími a silnějšími, než jsme my. Všichni jsme jedna rodina a všichni dospělí se podílejí na výchově dětí. Netrestáme je bitím nebo fyzickými tresty. Pokud udělají něco špatného, celá rodina jim vysvětlí a ukáže, co je správné. Neposíláme je do školy, protože by je systém nadoktrínoval a vymyl jim mozek /originál: Brainwashing/. Zůstáváme blízko svých dětí a ony zůstávají blízko nás.

Vzhled

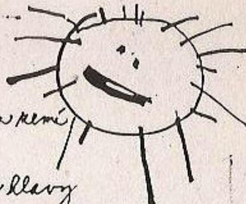
Necháváme růst své vlasy přirozeným způsobem, nečesané a nestříhané. Ač nepoužíváme kosmetiku, chemikálie a výrobky na jedno použití, trávíme dost času udržováním sebe a svého okolí v čistotě, uklizené a upravené. Strojíme se prakticky, do oblečení, které ladí s našimi aktivními životy.

Syrová potrava a zhouby zdraví

Strava, kterou nám doporučil John Africa, sestává z čerstvé, syrové potravy. Vždycky máme na dosah ruky spousty nějakého ovoce a jíme kdykoliv si naše těla o to řeknou, bez ohledu na stravovací umělé standarty. Zajišťujeme tím, že nikdo okolo nebude hladovět, protože víme, že dobrá potrava je nezbytným požadavkem života. Uznáváme, že někteří z nás vyrostli na systémem překládané potravě, nebo na "zhoubě

zdraví", jak to nazýváme. Při vykonávání práce, kterou děláme coby MOVE, nás může nátlak systému přinutit k separaci rodiče od dítěte nebo muže od ženy, takže není neobvyklé vidět některé z nás jíst příležitostně i vařená jídla. Přesto ale nikdy neuvidíte oddané členy MOVE používat drogy, cigarety nebo alkohol. Stovky mil, které systém položil mezi nás a některé naše bratry a sestry ve vzdálených věznicích, nás také nutí používat automobily, abychom zůstali v blízkém kontaktu, na který je naše rodina zvyklá. Ale všichni se těšíme na den, kdy budeme moci žít společně způsobem, jakým chceme, bez potřeby používat vzduch-znečisťující technologii.

DÍTĚTI V ČLOVĚKU
a všem hledajícím poutníkům mezi nebem a zemí

ZASTAVTE SE U NÁS NA SAMOTĚ,
kde vítr pročistil nejenom ovzduší, ale i naše hlavy
a odvál shon a starosti města...

NABÍZÍME:

- možnost pobytu v kouzelné krajině Českého středohoří
- prostor pro setkávání se obdobně naladěných lidiček a hravé a smavé činnosti pro děti (od 0–150 let)
- účast na vytvoření spotřebního družstva (biopotraviny, ekologicky šetrné výrobky apod.); zapojení do LETSystému

NA VĚTRNÉ HŮRCE

leží na spojnici obcí ŘEPČICE a HASLICE

KLUB ALTERNATIVA

1x měsíčně víkendová setkání
S DĚTMI BUDEME HLEDAT SKŘÍTKY A JINÁ KOUZLA
S DOSPĚLÁKY CESTY TRVALE UDRŽITELNÉHO ŽIVOTA

Leden: 24.–26.1. alternativy ve výchově a vzdělávání
Únor: 21.–23.2. zdravé bydlení, ek. architektura, keramika
Březen: 21.–23.3. biozahrádka, mulčování (spirálové)
Duben: 18.–20.4. zdraví; mulč-praxe
Květen: 23.–25.5. recyklace (odpady, nábytek, jídlo atd.)
Červen: 20.–22.6. Kořeny (skanzen, žabinec, šamanské bubnování – slunovrat)
Červenec: ÚPLNÝ KURZ PERMAKULTURNÍHO DESIGNU 14 dní (termín bude zájemcům upřesněn) cena až 3.000 Kč (při získání sponzora či dotace méně)
Srpen: KLUB MATEŘSKÁ DOVOLENÁ – pro všechny chůvy, kterým dítě neodhání tlení, bavení, štěstí a jiné zájmové činnosti PODĚLÍME SE O DĚTI I NÁPADY
Září: 19.–21.9. STROM (smlouva mezi nebem a zemí)
Říjen: 17.–19.10. JAHRUSTRN (pěstování za ploty zahradními)
Listopad: 21.–23.11. Začni u sebe (osobní revoluce)
Prosinec: 19.–21.12. SLUNOVRAT (land-art – sochy ze sněhu)

ŁBBR

Témata KLUBU A 1997 (LETSystém, permakultura, ekofeminismus, komunity, zdravá výživa...)
možno prodiskutovat při kterémkoliv setkání. VŠE ZÁLEŽÍ NA VAŠEM ZÁJMU

KDO JSME? mladá rodina s dvěma malými kluky (Kuba, Matěj) + pár obdobných nadšenců sdružených v neziskové organizaci LASKAVÉ EKOSOFICKÉ SPOLEČENSTVÍ (L.E.S.)

Adresa: L.E.S Ostrihovi, ŘEPČICE 316, pošta TŘEBUŠÍN 411 43

Péče o život

Abychom se udržovali zdraví a siln
í, spoléháme se na fyzické cvičení
stejně jako na dobrou, tvrdou těle
snou práci. Do denních úkolů patří
drhnutí podlah, čištění cest a cho
dníku a běhání se psy. Hodně práce
je také s udržováním zásoby stovek
kilogramů potravin. Máme zrní pro
ptáky, oříšky pro veverky, syrové
maso pro psy a kočky, a ovoce a ze
leninu pro lidi. Milujeme veškerý
život. Obrovsky nás pobuřuje, když
vidíme někoho týrat zvířata, a tak
děláme okamžité akce, abychom něko
ho zastavili v bití psa, házení ka
menů po ptákách nebo v zapříčiňová
ní jiných těžkostí nevinnému život
u, ať to jsou zvířata či lidé.

Název MOVE

Slovo MOVE není zkratka. Znamená p
rostě to, co říká: MOVE, pohyb, pr
áci, energii, být aktivní. Všechno
živé je v pohybu. Kdyby nebylo, by
lo by mrtvé, stagnovalo by. Hnutí
je základem života, a protože víra
MOVE je Život, náš zakladatel, Joh
n Africa, nám dal jméno "MOVE". Kd
yž zdravíme jeden druhého, říkáme
"ON THE MOVE!"

A tak i já doufám, že jsem to přel
ožil srozumitelně, a že i vás nadc
hnou myšlenky MOVE stejně jako mě.

ON THE MOVE
Rosta

Všechno, co skutečně potřebujeme, můžeme celkem levně koupit, jen zbytečnosti jsou drahé. Opravdu krásné věci se neprodávají vůbec. Kdykoliv můžeme hledět na východ a západ slunce, na oblaka, plující po obloze, na květiny u cesty. Také do síně noci, osvětlené pravými hvězdami, se žádné vstupné neplatí.

AXEL MUNTHE

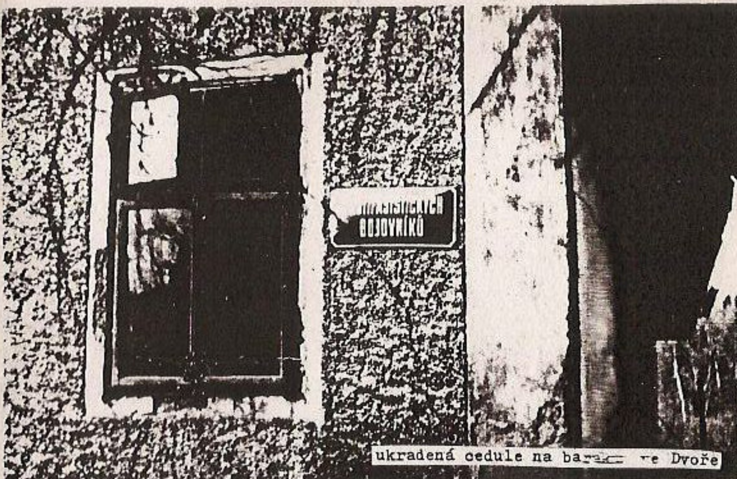
. . .

Na této a několika následujících
stránkách měl být původně obsáhlý
rozhovor o squattingu, na kterém j
sme se s Kurtem a Monikou dohodli.
Není. Proč, to se pokusím vysvětli
t. Mne samotného to dost mrzí a po
řád to nedovedu pochopit. Ale ales
poň jsem si potvrdil to, že LIDSKÁ
DEBILITA NENÍ IDEOLOGIE.

Asi dva týdny jsme se s Monikou
a Kurtem dohadovali na rozhovoru,
o čem by asi měl být, na co se bud
u ptát a tak podobně. Třeba, jak t
o dělají s prací, když squatují po
řád někde jinde, jak to dělají s p
ojištěním, jací lidé jsou ve squat
tech, jak se v barácích respektují
odlišnosti každého jednotlivce, je
stli berou squat jako určitou form
u spjaté komunity atd. Kurt s Moni
kou totiž bydleli už v řadě baráků
a některé z nich i sami obsadili.
Mnoho lidí ví o jejich baráku v De
brném /o tom psala i Autonomie/, v
Hořicích bydleli v jednom baráku a
taky v opuštěným mlýně, ve Dvoře v
e dvou barákách /z jednoho se muse
li vystěhovat a na jeho základech
si kdosi staví nový dům, v druhém
bydlí zrovna teď/, na Ladronce...

Monika u malby squattera

ukradená cedule na ba[illegible] ve Dvoře

Výčet jejich squatterských zkušeno
stí je opravdu pestrý a proto jsem
se jich chtěl zeptat jako lidí, kt
eří notoricky squattují, jako lidí
v obsazování baráků "zasvěcených".
Dokonce jsme se dohodli i na tom,
že rozhovor stvoříme ve volné chví
li na nudné podnikové oslavě. Z to
ho ale sešlo, protože jsem z ní zn
echuceně odešel, mimo jiné i proto
, že se tam Kurt s Monikou spráska
li /=ožrali/ jak psi a snažili se
mi namluvit, že to je správný, pro
tože když to je zadarmo, tak tím ž
e toho hodně vypijou, tak tím vlas
tně poškozujou peněženky kapitalis
tů z podniku. Než se Kurt totálně
sjel, tak mi ještě stačil říci, že
naše Veganka Klára je totální debi
lita pro imbecily a není vůbec vti
pná /ani být nemá, je to úsměvný p
ohled do jejího života!/, ale tako
vé opravdu povzbudivé řeči on vede
pořád, takže jsem se nad tím nepoz
astavoval. Cestou z oslavy se oba
docela solidně vymleli na kolech /
což věděla celá fabrika dřív, než
přišli do práce/, nicméně i druhý
a další dny v práci dohoda okolo r
ozhovoru platila. Až asi za tři dn
y, kdy jsem rozhovor chtěl už kone
čně udělat během přestávky v práci
, mi Kurt řekl, že jim mám otázky
napsat, aby si to moh[illegible]všechno v
klidu promyslet a nep[illegible] hlouposti
. OK, řekl jsem. Za [illegible] dny poté m
ě poslala Monika za Ku[illegible] s tím,
že on mi něco řekne. [illegible] Řekl mi,
že si to rozmysleli a [illegible] na ten ro
zhovor kašlou. Nechápa[illegible] jsem se p
tal proč a Kurt mi řek[illegible] že "kluci
říkali, žes dál ňákou [illegible]dku o sq
uttování v muzeu a že [illegible] tam pozv
al ňákou holku z Prahy [illegible] byla Šá
rka Halaštová z Wiccy - [illegible]n. R/ a
že to vypadalo, jakoby [illegible] Dvoře žá
dnej barák nebyl a že [illegible] my blbc
i" a tak že si mám zk[illegible] raději
udělat rozhovor s ní. [illegible] mě to
vyrazilo dech, protože [illegible] dvorských
squatech vím a navíc [illegible] na tom
jednom odpoledni poví[illegible] Ladron
ce, squattingu, Black [illegible], Wicce
a komunitách velice p[illegible] Dvorští
"kluci" /asi tuším, k[illegible] Kurt mysl
el/ seděli v koutě, d[illegible] bordel a
když jsem je vyzval, [illegible] by moh
li říci něco o baráku [illegible] Dvoře, ta
k se asi cítili ve st[illegible]ech věcí
, o kterých Šárka mlu[illegible] pravda,
ve srovnání s infosho[illegible] čajovnou
, čítárnou, kinem a [illegible] aktivit
ami třeba Ladronky se [illegible]valej dvo
rskej barák jeví spíš [illegible] fetácký
doupě/ a v družném ro[illegible]oru s hrd
innými sharpskinheads [illegible] raději

bavílí o tom, na co zas pojedou do Huntáku /na koncert a někteří i na LSD/. Ale těch asi padesát lidí, c o tam bylo, bylo spokojených i bez povídání o tom dvorským baráku a k omunikace během diskuse byla mnohe m snazší s těmi, co jsou asi podle nich málo "anarchističtí", kteří a le na rozdíl od těchto "uvědomělýc h anarchistických alkopunx" dovedo u komunikovat. Když už jsem odbočí l, tak to dokončím. Opravdu necítí m žádnou spojitost s lidmi, kteří mi vyčítají, že na koncert B-612 a Greenhousu bylo vstupný /ano, bylo - 6 korun!/ a přitom před chvílí p řišli z hospody, s lidmi, kteří mi kradou věci z distribuce, s lidmi, kteří raději jedou do pivního baru na Znouzectnost, než by přišli na happening proti cirkusu, s lidmi, pro něž je důležitější mít pořádně postavený číro nebo vyholenou hlav u než... Ale radši skončím, protož e by to někomu mohlo připadat, že si stěžuju a naříkám, což není pra vda. Vy, kdož jste dočetli až sem a poznali se v předešlých řádcích, tak se vám divím, že čtete, protož e názor některých dvorských punků je i ten, že má Provazníček "takov ou debilní nezajímavou úpravu" /jo , není to žádnej chaos, protože ví m, kam jdu a co chci!/.

Když mi Kurt řekl tu absurdní a nesmyslnou větu, snažil jsem se mu to vyvrátit, protože jsem měl za t o, že ten rozhovor by mohl být pro mnoho lidí inspirativní a zajímavý . Kurt to završil slovy "Kluci to říkali" a šel si dát kolu a sušenk y. A pak se lidé diví, že se ve dv oře nic neděje. Absurdní na tom je , že to často říkají ti, kdo jakék oliv aktivity předem odsuzují k zá niku. Ale ve Dvoře se už není čemu divit. Nerad bych byl prorokem, al e pýcha předchází pád... S takovým ihle lidmi mám asi opravdu málo sp olečného.

Pro ty, kteří stejně jako já tak é lkají nad neuskutečněným rozhovo rem, je zde alespoň několik fotogr afií, které mi Monika zapůjčila.

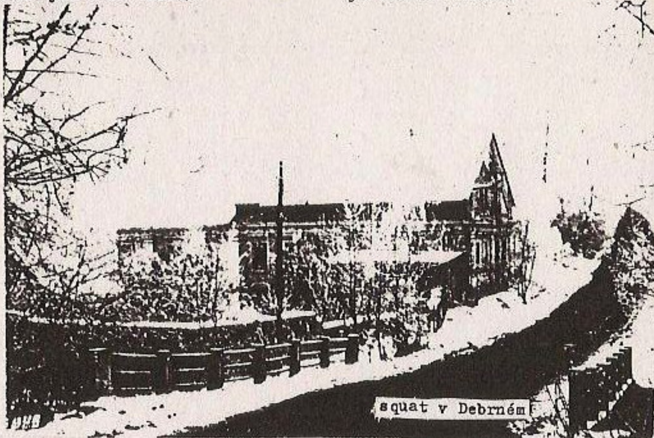
;ONK(!)

Nejdříve Zemi!

Šli. Někde vpředu zapraskala vět vička.

"Sakra, taky nemůžeš dávat troch u bacha?" zašeptal nervózně.

"Myslíš, že v tý tmě něco vidím, když nemůžu svítit? Tobě se de, kd yž seš za mnou..."

squat v Debrném

"Kecy," odsekl nakvašeně. Znali se. Byli spolu už mnohokrát na podobných "výletech". Tenhle se však jevil jako doposud nejobtížnější. Když pracovali někde uprostřed polí, šlo to, to široko daleko nebylo nikoho vidět, a kdyby se někde objevilo cokoliv podezřelého, mohli se včas stáhnout. Tady ne. Nedaleko lesa stály obytné domy a v jejich blízkosti policejní stanice. Procházeli ten rádoby les už asi dvě hodiny a stále se jim nedařilo najít ten pravý průsek. Měli toho už dost, chůze mezi hromadami roští, které tu v rámci ekologické obnovy lesů zanechali lesníci, nebyla nic příjemného. Byla zajímavá noc, Měsíc střídavě zalézal a vylézal zpod mraků a ozařoval krajinu. Venku by je měsíční svit brzy odhalil. Tady je chránil les. Baterku z pochopitelných důvodů nepoužívali, a tak se plácali mezi nízkými smrky už pěkně dlouho. Někdy i po čtyřech.

"Hele," ozval se šeptem jeho přítel. "Tady to už je asi vono."

Byli na místě. Před nimi stály opuštěné stroje, které tam člověk s večerním soumrakem zanechal. Nedaleko od nich vedla rozestavěná dálnice s mostem přes řeku. Část nové komunikace se zařezávala do lesa, z nějž teď vyšli. Zatímco oni tiše stáli, naskytla se jim úchvatná podívaná na znásilněnou a rozrytnou Zem, zkrocenou řeku a zmasakrované stromy. Hlavou jim vířila nepřehledná hejna myšlenek.

Vysvitl měsíc. Znamenalo to, že musí počkat. Zkrátili si čekání pohledem na hvězdné nebe. Jeden z nich vytáhl jakousi sójovou sladkost a jedli. Před sebou měly jako na dlani pařezy snad staletých stromů, které během jednoho dne musely ustoupit jediné asfaltové prouze.

"Takhle smutnou scenerii," povzdechl si jeden z nich, "jsem ještě neviděl. A že mě stavaři proklínaj pěknejch pár pátků," dodal. Měl pravdu. Noční výlety už nepočítali, bylo jich pěkných pár desítek. Během nich viděli kupu škaredých věcí. Upravovaná říční koryta, rozšiřované silnice, vystavované tovární komplexy, hlubinné doly,... A tady? Stovky pařezů ještě čněly v zemi, pevně zakořeněné dlouholetým spojením, které člověk násilím přerval. Rozrytá půda, kolejnice, olejové skvrny... Stavební stroje stály opodál jako němí a znásilnění služebníci. Budou ještě dál ničit?

Zašel měsíc a velký tmavý mrak jej skryl pod svou ochranu. Jejich pohledy se střetly. Kývli si a naposledy se zaposlouchali do ticha noci. Vše v pořádku. Dali se do práce. Možné bylo vše, jen proboha žádné svinstvo nevypouštět do země. Pomocí svého nářadíčka povolovali, uskřípávali dráty, vrtali, rozbíjeli, ničili. Ničili ve jménu života. Během práce se občas zastavili a zaposlouchali se. Byl klid, ale na odpočinek nebylo pomyšlení. Dvě hodiny jim trvalo zápolení se stroji. Až ráno přijdou stavaři, budou se mít čemu divit.

Po celé operaci pečlivě zamaskovali stopy a odkradli se do vstřícné temnoty lesa.

O několik kilometrů dál pak nastoupily do nočního motoráčku dvě nenápadné postavy. V báglech měly pracovní oblečení a nářadí, ale to nikdo z pozdních cestujících netušil. Začalo pršet. Vlak je odvážel do domovských krajů, ale oba dobře věděli, že nezůstanou dlouho. Kam příště? Práce bylo všude dost...

Možná, že i kousek od tebe se někde za kopcem odehrává právě teď podobný příběh. <u>Přidáš se i ty?</u>

WHITE /upraveno/

recyklace odpadů & ekologický cit.

Buddhistická tradice tvrdí, že něco jako odpad by vůbec nemělo existovat. Západní ekologové jí vycházejí na konci 20. století vstříc se slovy, že "nejlepší odpad je ten, který vůbec nevznikne." Toto kosmopolitní sblížení Východu se Západem není jen snaha vnést do chorobných životních stylů určité exotické oživení. Do pozadí dnes již ustupuje i myšlenka náboženské univerzálnosti - ekumenie. To, co dnes sbližuje lidi z Východu i Západu má své kořeny ve snaze neskončit v bezedné propasti, jejíž okraj tušíme v nejbližším budoucnu lidstva.

Je však lidstvo coby šestimiliardová masa schopno své vlastní transformace? Velkolepé Dny Země proběhly po celé zeměkouli, dobře placení environmentalisté zapózovali pro přední deníky, nadnárodní koncerny i místní podnikatelé v rámci ekologizace výroby natřeli své stroje a buldozery na zeleno... a jede se dál. Ve stínu tohoto ekologického hnutí se však již jistou dobu objevuje názor, že skutečná ekologie je přeci jen něco jiného. Skutečná ekologie je ta, která se za ni nemusí označovat.

Stále mě zaráží, jak různé postoje zaujímají lidé pod zeleným praporem. Bylo by nasnadě, že hlášky o ekologičnosti patří jen do arzenálu slovníku komerčních společností, avšak praxe ukazuje, že i mezi tzv. ekology není zcela jasné, jak se tato hra hraje. Jsou i mezi předními osobnostmi ekologických hnutí - a jedí maso, kouří, mají svá auta, štítí se recyklovaného papíru a v životě nevzali do rukou rýč. Krása přírody se svými květy, svítáními, vůněmi, zvířaty a šuměním větru se k nim do betonových škatulek kanceláří těžko dostane.

Praktickým krokem, který se však stále většina z nás bojí udělat, je recyklace odpadů. Nebudu teď mluvit o soběstačnosti komun a nevytváření odpadů, protože nevím o nikom, kdo by byl stoprocentně soběstačný a nevytvářel žádné odpady. Ostatně, odpad je přirozenou součástí koloběhu hmoty. Nezáleží na tom, zda jej odpadem nazýváme. Podstatné je jeho další využití.

Mnoho z nás chodí denně nakupovat potraviny, ke kterým dostane grátis i kupu umělohmotných obalů. Někdy mi připadá, že se tak vehementně balí do umělých hmot jen proto, aby měl průmysl s plasty obrat. Co by komu udělalo, kdyby oželel sušenky, mléko, sýry, ovoce zabalené ve folii, a raději si vybral potraviny balené do papíru, voskovaného papíru či potraviny nebalené a volně ložené? Nedávno jsem viděl v obchodě jedno jablko na plastovém tácku potažené fólií, ale ikdyž jsem si chtěl dát kus nějakého ovoce, jablko takto zabalené jsem si raději odřekl. Rostou snad jablka na stromech zabalená v igelitech? Nikdy jsem si toho na naší jabloni nevšiml... Asi o padesát metrů dále od zmiňované prodejny byl jiný obchod, kde jsem si dal ovoce bez přídavku plastů. Z kapsy u kalhot jsem vytáhl mikrotenový sáček a nechal si do něj dát dvacet deka lískových ořechů, stejně jako už asi 15x dříve. Ve většině měst se dnes prodává vážené sušené ovoce, ořechy, banánové chipsy a podobně. Myslím, že to je vhodná alternativa k baleným a nezdravým sladkostem, a když si člověk nosí vlastní sáček, alterna

tiva bezodpadová - nepočítáme-li v lastní exkrementy. Když mám chuť n a hranolky s kečupem, dám si - ale pouze v případě, že mi je dají do papírového kornoutu se špejlí. Nápoje z automatů vůbec nekupuji /kromě vymrzlých zimních vandrů, kdy horký čaj pomůže před zimou/, už jen proto, že jsou naprosto nezdravé. Mám-li žízeň, dám si raději nějaké hodně vodnaté ovoce, např. meloun, mandarinky, pomeranče, švestky, hrušky, hroznové víno, jablka a podobně. Když chodím nakupovat na oběd, pečlivě si vybírám balení potravin a někdy nakupuji i ve více obchodech. Rýži kupuji raději v papírovém pytlíku či krabici, stejně tak mouku a obiloviny. Na brambory a zeleninu nosím plátěnou tašku, která se může ušpinit. Když si objednávám třeba tři mrkve a prodavač trvá na tom mi je prodat v igelitovém sáčku, prostě se seberu a jdu jinam. Hodně plastových obalů je u sójových výrobků /tofu, klaso, kostky ap./, ale ty kupuji co nejméně /tofu i klaso se dá připravit stejně jako spousta dalších věcí doma/ a ve větším balení, aby bylo množství obalů v poměru k obsahu co nejmenší. Ty obaly, které zbudou, bohužel vyhazuji, protože v našem městě neexistují kontejnery na tříděný odpad, ale chystám se ozvat jednomu inteligentnímu členovi městského zastupitelstva a navrhnout mu určité prvky ekologizace. Domácí odpad pokud možno třídím, biologický odpad je výborné hnojivo na zahrádku /moje sestřenice, vyučená zahradnice, dokonce pohazuje slupky od banánů pod ovocné stromy a ke keříkům okrasných růží/, papír jednou za čas odnesu téměř za poděkování do sběrny nebo z něj vyrobím sám nový papír, na němž pak píšu dopisy přátelům. Papír do sběrny třídím na noviny a časopisy a na ostatní - novinový papír slouží opět k tisku, z netříděného papíru se však většinou vyrábí toaletní papír. Plechovky od rajčatových šťáv, sterilovaného hrášku apod. také vykupují ve sběrně, použitý textil buď využijí na výrobu doplňků, zbytek se rozloží na kompostě. Zachovalé oděvy a obuv rozdám mezi známé či příbuzné a nebo pošlu do dětského domova či nějaké humanitární organizaci. Oblečení nakupuji většinou v second-handech nebo přemluvím maminku, ať mi to ušije doma. Někdy ale radéji koupím kvalitní, dražší věc, než bych kupoval každý týden novou. Boty /kanady/ nosím bohužel kožené, ale to jen proto, že jsem je koupil již obnošené v sekáči a že byly za směšně nízkou cenu /podobné nekožené boty by stály 10x tolik/, tenisky hodím po letech do plastového odpadu a až mi přestanou sloužit vlastnoručně vyrobené konopné sandálky, beze zbytku se rozloží na kompostě.

Co se týká spotřebního zboží, všeobecně platí, že kvalitní vydrží déle, je tedy ekologičtější a zvýšená pořizovací cena se odrazí v delší životnosti. Hudební nosiče jsou až na kazetové pásky nerecyklovatelné, kazetu můžeš kdykoliv přehrát. Kdosi mi říkal, že kupuje jen LP desky a žádné CD, protože jsou CD neekologická, což je zavádějící tvrzení. LP desky jsou také z plastů a když se ti zlomí, musíš si koupit novou, takže nejsou o nic ekologičtější než CD. Žárovky je lepší kupovat úsporné či ekologické zářivky. Do kuchyně je ekologičtější kupovat jeden strojek s větším množstvím funkcí, než x různých strojků a robotů. Baterie si můžeme pořídit nabíjitelné, a po době životnosti je odevzdat ve sběrně či vrátit výrobci, nabíječku na baterie, podobně jako kalkulátory, ohřívače vody, radiopřijímače ap. si můžeme pořídit solární. Vařit s pokličkami, utěsnit okna, pečovat a pravidelnou údržbou se starat o každou věc v domácnosti, aby mohla sloužit déle.

Existují tisíce možností zlepšení. Ani já nejsem před Matkou Přírodou 100% čistý. Stále se učím a stále přicházím na nové nápady. Mám otevřené oči a snažím se používat svůj "selský rozum". Hodně věcí si pěstuju na zahrádce, takže předcházím vzniku zbytečných obalů=odpadů. Snažím se žít tak, abych se mohl podívat za sebe... a neviděl jen zabordelenou cestu plnou odpadků. Snažím se... recykluju, přelepuju obálky, píšu po obou stranách papíru, nikdy si nekoupím auto a žiju prostě a jednoduše nebo se o to alespoň snažím.

A co vy?

: PMK

Noc a ráno v tropech

Posloucháme dohasínající bubnování a já nemám, proč bych ticho rušil slovy. Byla to kouzelná noc, teď přichází nádherné ráno. Už dlouho jsme si tak nezatancovali...Viď? Ptám se tě, kolik může být hodin. Hádám...Ptáci se vkládají do usínajících rytmů noci. Ještě cítím noční chlad - a ty se ke mně choulíš a nasáváš tu nádhernou vůni rána, tu omamující směsici akátů, fíků, banánů, moře, písku, chladu, rána a noci. Jsme znavení, na východním pobřeží dohasínají ohně a za zvuku bubnů mi ucpáváš ústa svými rty. Tisknu tě ke kmenu mladé kokosové palmy a noc nekončí. Je to jako sen, jako když jsme u nás šli za město na východ slunce a ulice byly prázdné a tiché, vzpomínáš? A bubnování neustává, stále se ozývá od ohňů na pobřeží. Jdeme blíž a černí přátelé nás hostí trpkým čajem, je trochu hořký a moc ti nejede, ale od moře jde chlad a nakonec ti bergamotový čaj připadá úžasný. Máš sílu jít dál, ospalost odchází. Díváme se na oblohu a tropické nebe pomalinku bledne... necháváš své ťápoty v bílém písku a vycházíme vstříc přílivu. Noříš nohy do vln a oči ti září potěšením a tichou rozkoší. Vzduch je prosycen opojnou, teplou vůní tropů... jsme uklidnění a mně se zdá, že toto svítání prochází našimi těly, našimi srdci...Madagaskar? Alžír?...Pomalu dopíjím bergamotový čaj a dumám, kdo za mne přehodí kazetu na druhou stranu...

14.12.96 v časných ranních hodinách

1. letošní sníh

Byl sám, zachumlán do spacáku. Pozoroval večerní oblohu. Slunce už dávno zapadlo a krajina ponuře šedivěla. Vítr, který rval ze stromů poslední zbytky dozlatova zbarveného listí, přihnal těžké, jakoby olověné mraky. Ve stále temnějším modři, v místech, kde mezi mraky prosvítala obloha, se rozžehala první jasná světla hvězd. S přibývající tmou se citelně ochladilo, divoký vítr pomalu utichal a v okolní přírodě se rozhostilo tíživé, hluboké ticho. Věděl, co bude dál, těšil se a čekal na to, tak jako ostatně každý rok před tím.

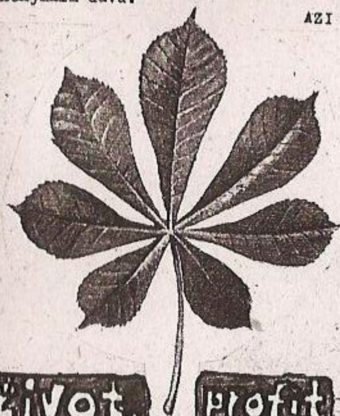
Konečně, vzduchem propluly první vločky sněhu a tiše se snášely na ztuhlou zem. Sněžení bylo stále hustější a občasný poryv větru vytvořil divoký rej těchto prvních poslů nastávající zimy. Miloval první sníh, sníh, který vše přikryje nádhernou bílou duchnou a poskytne tak přírodě čas načerpat nové síly, pro její věčný boj o život všeho, co vytvořila a co člověk ve své pýše tak nesmyslně ničí. Mlčky chvilku pozoroval toto úchvatné divadlo a pak ukolébán příjemným teplem ve spacáku spokojeně usnul. Ráno, sice trochu prokřehlý, sestoupil dolů k řece vinoucí se mezi mírnými zalesněnými kopci.

Brouzdal se sypkým sněhem, který příjemně šustěl pod jeho kroky a který přikrýval vše jako neuvěřitelně oslnivě bílá poleva na obrovském dortu. Ojedinělé trsy vysoké trávy vyčnívající z jeho hladké, lehce ojíněné sněhové vrstvy, pokrýval a třpytivá jinovatka, ale jak slunce vycházelo, měnila se v drobounké kapičky rosy. Při březích řeky vytvořil mráz první slabý led, co mu připomínal krajkoví. Slunce, které už zatím vyšlo, třpytivě ozařovalo ztichlou, oslnivě bílou krajinu, místy protkanou klikatými cestičkami zvěře. Pozorný divák mohl v těchto stopách číst jako v otevřené knize života; zde byly vepsány všechny obyčejné i dramatické příběhy uplynulé noci. Staré mohutné duby promísené skupinkami štíhlých břízek byly ještě obaleny drobnými krystalky jinovatky. V hřejivých paprscích slunce se třpytily jako posázené brilianty. Šel pomalu a pozorně sledoval krajinu, kterou tak důvěrně znal, ale ve které bylo stále co obdivovat a do které se tak rád vracel. S rozkoší vdechoval čistý mrazivý vzduch. Příroda, vyšňořená v nádherném bílém hávu, uklidňovala jeho smysly a ač sám, cítil se nevýslovně spokojený a šťastný.

Z jeho myšlenek ho vyrušily až zvuky přicházející z nedalekého města. Zamračil se a vzdychl. Věděl, že tam musí, tam do té špíny, hluku a všeobecné lhostejnosti. Přivítala ho ponurá uniformní šeď paneláků, pach spáleného benzínu a udivené pohledy lidí, které potkával. L

idí, kteří snad už zapomněli, co j
e všude tam - venku - v lesích, za
krásu.
Přidal do kroku a ztratil se v a
nonymním davu.

AZI

život, profit a dobrovolná skromnost

To, že smysl života je často hledá
n v hromadění peněz a ve zvyšování
osobní spotřeby, není náhodné. Tro
chu paradoxně je to důkazem toho,
že i pro ty největší individualist
y mezi námi zůstává stále ještě dů
ležité, jaký obraz o sobě vyčtou z
očí druhých. Důraz na ostentativní
konzum se do našich očekávání dost
ává prostřednictvím sociálních mec
hanismů, které určují výši prestiž
e jednotlivců a celých skupin. Dne
s tyto mechanismy jednoznačně pref
erují spotřebu materiálních statků
v jejich nejrozmanitějších a často
velmi plýtvavých podobách.
Pokud se tyto mechanismy nezmění
, bude každý projev dobrovolné skr
omnosti daného člověka v očích dru
hých společensky deklasovat a odso
uvat na sám okraj "normální společ
nosti" mezi ostatní neúspěšné marg
inály. Viditelné znaky společenské
ho úspěchu působí natolik svůdně,
že jen málokdo je ochoten zamýšlet
se nad tím, zda člověk žijící skro
mně tímto způsobem žít chce, anebo
tak žije jen z nedostatku jiných m
ožností. "Společnost" si své vnějš
í znaky úspěšnosti velice pečlivě
hlídá a trvá na nich. Masovější ro
zšíření dobrovolné skromnosti by t
otiž mohlo vést ke krachu tržních
mechanismů v jejich dnešní podobě.
Pokud je dnes dobrovolná skromnost
zatím tolerována, pak proto, že je
jí mizivý rozsah a negativní oceně
ní ze strany většinové společnosti
zatím nijak neohrožuje vydatnost c
elkového toku zboží a služeb. Může
to znít poněkud překvapivě, ale vz
tah ke smyslu našeho vlastního živ
ota je v této souvislosti spoluurč
ován mimo jiné obchodními zájmy, a
to zvláště velkých nadnárodních fi
rem, pro které je právě masivní pr
oud zboží hlavním měřítkem a zdroj
em jejich úspěšnosti.

Oslabení pudu sebezáchovy lidstv
a jako celku, o kterém se dnes stá
le častěji hovoří, souvisí se sele
ktivitou našich očekávání. Jsou fo
rmulována způsobem, který umožňuje
privatizovat přínosy z našich akti
vit a rozkládat příslušné náklady
na druhé lidi, na společnost jako
celek a v neposlední řadě i na pří
rodu. Pouze díky této logice je mo
žné například provozování osobního
automobilismu v masovém měřítku či
využívání jaderných elektráren s ž
ivotností několika málo desítek le
t a s dopady řádu tisíců let. Práv
ě tato velkorysá dělba profitu a z
odpovědnosti blokuje pud sebezácho
vy, neboť ho jako krajně nepohodln
ou nákladovou položku přenáší na d
ruhé. Toto ve skutečnosti krajně h
azardní chování je v našich ideolo
giích alespoň fiktivně zmírňováno
tím, že garantováním šťastného výs
ledku jsou pověřovány víceméně ilu
zorní konstrukty typu neviditelné
ruky trhu, moudrosti kolektivního
rozumu, či předpokládaná neohranič
enost možností vědeckého poznání.
Podobné mýty slouží jako vcelku sp
olehlivé alibi, které doprovází a
kryje povážlivý úbytek osobní zodp
ovědnosti moderního člověka za cel
ek, ať již je jím společnost, aneb
o příroda.

Jan Keller

/úryvek je ze studie O vztahu k př
írodě, která vyšla ve Sborníku pra
-cí filozofické fakulty Masarykovy
univerzity v Brně/

Slova

Žáci byli pohrouženi do diskuse o Lao-c ově výroku

"Ti, kdo vědí, nemluví;
ti, kdo mluví, nevědí."

Když přišel Mistr, ptali se ho, co ta slova přesně znamenají.

I řekl Mistr: "Kdo z vás ví, jak voní růže?

Věděli to všichni.

Pak řekl: "Vyjádřete to slovy."

A všichni mlčeli.

Z knihy: Anthony de Mello, SJ: Minutová moudrost
(Nakladatelství Cesta, Vymazalova 4, 615 00 Brno 1994)

From:
Rosta S. Provazníček,
Erbenova 2335, 544 01 Dvůr Králové, Czech Republic

To:
District Attorney Lynn Abraham,
1421 Arch Street, Philadelphia, PA 19102, USA

Dvůr Králové, January 9th 1997

Dear Lynn Abraham,

I am not a citizen of the United States and I have never been to Philadelphia, but I wish you to know how I feel about one issue - about unjust imprisonment of the nine innocent MOVE people. They are all more than 18 years now in prison found guilty on murder they didn´t commit.

I am now 18 years old and I get shocked while thinking on these innocent men and women, which are the same time in prison because of nothing. It is said that they shot one policiman named James Ramp. But the bullet that killed the cop travelled on a downward angle, while they were with their children in the basement of their house, so it was imposible to shot this bullet. MOVE 9 were sentenced each to 100 years in prison - is it fair?

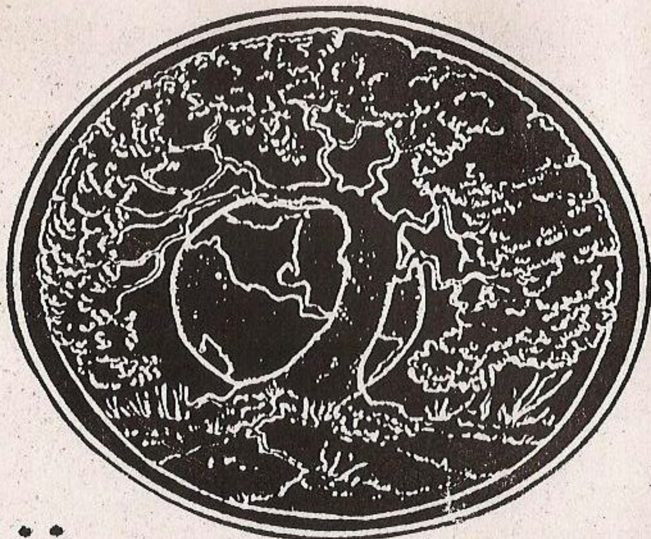
People in our country see the U. S. like a piece of the world, where reign democracy and freedom, but the unjust imprisonment of the nine innocent MOVE people badly wounds this opinion. I see no democracy, no freedom - if you call "freedom" to racism, repression, unjustice and corruption, then I think you are joking. But this is not any joke. The MOVE 9 are still in prison and I demand on release EACH of them. I demand on it, because there is no evidence that they commit the murder. Only they had commit is speaking the truth and showing how rotten your system is.

Could YOU imagine YOURSELF more than 18 years in prison? I hope your imagination will help release the MOVE 9 out of prison.

FREE THE MOVE 9!!! FREE ALL U.S. POLITICAL PRISONERS!!!

LONG LIVE REVOLUTION,

Roťa S.

• • •

Jsme v úvodní fázi masového vymí
rání druhů. To je všeobecně dobře
známé. Méně známé je však to, co t
oto masové vymírání udělá s budouc
ím směrem vývoje. Rozvracíme dosav
adní směr vývoje, který tady vládl
, a tato změna člověkem vyvolaná j
e největší za posledních 500 000 l
et, ač ji stíháme za pouhé půlstol
etí. Takže jestliže víme o masovém
vymírání, které, pokud ho nezastav
íme, hrozí vyhubením poloviny nebo
i více všech biologických druhů, m
ohli bychom také dopředu předvídat
plný dosah tohoto biologického sel
hání.

Velká ztráta druhů se pravděpodo
bně ukáže nakonec jako méně význam
ná oproti snížení možností vývoje,
který by vytvořil druhy nové. Tent
o hlavní důsledek bude trvat, poku
d usuzujeme z obnovných období nás
ledujících po masovém vymírání v p
rehistorické minulosti, nejméně pě
t milionů let, možná ještě několik
rat déle.

Potom se nám tedy vyplatí odhadn
out konečné dopady nynějšího vymír
ání druhů na základní evoluční pro
cesy, jako je třeba přirozený výbě
r nebo vývoj druhů. Ukazuje se, že
tomuto problému nevěnujeme patřičn
ou pozornost. Žádné výzkumné centr
um na světě se nezabývá vyčerpávaj
ící, systematickou prací věnovanou
této klíčové otázce.

Naše Země je cílem mnoha dalších
útoků, co se životního prostředí t
ýče, jako například kyselý déšť, p
ůdní eroze, úbytek lesů a šíření p
ouští. Naštěstí jsou tyto problémy
zvratitelné a jejich náprava může
být vyřešena řádově v desetiletích
či stoletích. Dokonce i úbytek ozó
nové vrstvy či globální oteplování
může být napraveno, budeme-li chtí
t. Naopak vymírání druhů je defini
tivní, alespoň pro následující dlo
uhý čas. Opravdu, vývoj nakonec na
hradí biologické druhy srovnatelně
ke dnešnímu stavu, co do počtu a r
ozmanitosti, ale bude k tomu potře
bovat období sahající 200 000 lids
kých generací do budoucnosti, nebo
li 20x více generací během celé ex
istence lidského druhu. Přesněji ř
ečeno, téměř s jistotou můžeme urč
it, že se nevyvinou žádné nové for
my velkých kočkovitých šelem a lid

opů, nosbrožců a jiných druhů, jež biologové označují souhrnným názvem charismatic megavertebrates /ch. megaobratlovci/.

Ti, aby mohli vytvořit nové druhy, by musely udržet celkové stavy své populace mnohokráte vyšší než jsou dnešní zbytkové počty k tomu, aby uvedly do chodu genové fondy pro přirozený výběr. Zoologické zahrady nejsou řešením. Jak se stále více starají o ohrožené druhy, vypadá to, že se přinejlepším stanou muzeální sbírkou.

Jak se můžeme poučit z geologických záznamů, čas odrazu ode dna následující po masovém vyhynutí obecně přichází po několika milionech let. Kupříkladu poté, co před 65 miliony let vyhynuli dinosauři, uplynulo pět až deset milionů let, než se objevili na obloze netopýři a v mořích velryby.

Po biologickém zhroucení během pozdního permu před 245 miliony let, kdy mořští bezobratlí, kteří byli nejrozšířenějšími živočišnými druhy, ztratili okolo poloviny svých druhů, trvalo 20 milionů let, než ti, co přežili, vyvinuli alespoň polovinu množství ztracených čeledí.

Ale výsledek evoluce se tentokrát může ukázat ještě drastičtějším. Kritický faktor spočívá v pravdě podobné ztrátě strategických životních prostředí. Ztratíme většinu /ne-li všechny/ tropických pralesů. Pokračuje vyčerpávání tropických korálových útesů, mokřin, delt řek a dalších ekologicky stabilních oblastí s výjimečnou hojností a rozmanitostí druhů a s neobvykle ucelenym ekosystémem. Tato prostředí sloužila v minulosti jako vynikající "silová centra" evoluce, tzn. že právě odtud pochází více biologických druhů než z ostatních ekosystémů.

Vlastně se ukazuje, že všechny hlavní skupiny obratlovců a mnoho dalších velkých kategorií biologických druhů vzniklo v prostorných oblastech s teplým klidným klimatem, zvláště v tropických pralesích. Navíc se zdá, že tyto tropické druhy existovaly pouze po geologicky krátkou dobu, z čehož nutně vyplývá relativně velká rychlost evoluce.

Úpadek se jistě bude týkat většiny, ne-li všech hlavních kategorií biologických druhů. To je spjato s hromadným devastováním rozsáhlých přirozených ekoregionů. Výsledek bude tedy ostře kontrastovat s "velkým vymřením" dinosaurů a příbuzných druhů, kdy přežili nejen savci /ev. včetně lidského druhu/, ale i ptáci, obojživelníci a krokodýli, stejně jako mnoho jiných plazů, ne dinosaurů.

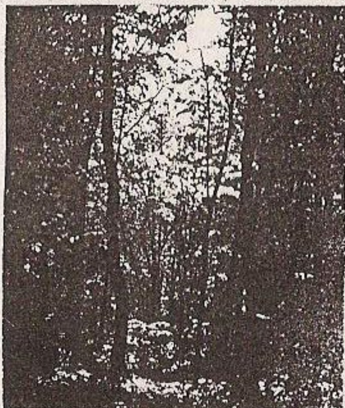
Hrozící zvrat ve směru vývoje by se mohl stát jednou z největších biologických revolucí paleontologického období. Významem a měřítkem by se mohl tento zvrat rovnat vyvinutí vzdušného dýchání, vzniku kvetoucích rostlin či příchodu zvířat s končetinami. Ale tyto tři změny v historii života znamenaly pokrok, zatímco očekávané vyčerpání mnoha vývojových kapacit bude znamenat naprostý úpadek.

Toto jsou tedy základní problémy, které bychom měli mít na paměti, když začínáme zásadně měnit směr evolučního vývoje. Zdaleka nejvýznamnějším faktorem je to, že při pokračování ve vykořisťování se stěží zastavíme a zamyslíme nad tím, co děláme. "Rozhodujeme" se bez nejpovrchnější úvahy – vše rozhodujeme bez uvážení, zato efektivně a pokrokově.

Norman Myers

/tento článek byl otištěn nejdříve v britském The Guardian, dále použit Dead Trees EF! Další materiály můžete najít na internetu na stránkách: http://www.hrc.wmin.ac.uk/campaigns/efhtmls/deadtrees.html/

Nezapomeňte zničit svůj PC /ne náš!/

(Kresba: Bill Day, Detroit Free Press, USA)

Libický luh volá o pomoc

Přestože je lednový den, tající sníh mi nemilosrdně promáčí boty. Já to však prakticky nevnímám, protože se nalézám uprostřed nádherného lužního lesa. Stoleté topoly spolu s dalšími bytostmi Libického luhu setrvávají v napjatém tichu. To ticho je tak mocné, že ho vnímám jako nejpronikavější křik. Takto dokáže křičet pouze bytost, kterou chce někdo zabít. Vrahem Libického luhu se má stát dálnice D11. Les, který je tu odpradávna, rozpůlí obludná stavba ve jménu pokroku. Každý den se přes něj budou valit desetitisíce automobilů se svými neustále spěchajícími majiteli.

Libický luh je posledním zbytkem původních lužních lesů v Polabí. Stát ho proto vyhlásil chráněnou přírodní rezervací. Ten samý stát nyní buduje dálnici, která nejen zabíje tento lužní les, ale zabíje také polabskou krajinu. Stát staví dálnice ve jménu pokroku. Já ale volám ve jménu Matky Země: nedopusťme více takovýchto zločinů, při nichž je Země neustále znásilňována. Dost bylo řečí o tom, jak máme rádi přírodu. Bez skutků to bude všechno k ničemu. Nedopusťme tedy, aby do Libického luhu vjel jediný buldozer, aby byl pokácen jediný strom. Každý z nás se o to může zasadit dle svých možností. Někdo peticí, někdo blokádou a někdo dynamitem.

Legálními prostředky se dálnici D11 pokouší zastavit Sdružení za šetrnou dopravu. Sdružuje obce i jednotlivce dotčené stavbou dálnice. Jeho adresa je: Sdružení za šetrnou dopravu, Horní 3, 549 57 Teplice nad Metují, tel. 0447/93442.

Vykašlete se na koncerty, trávu a chlast. Libický luh vás potřebuje!!!

ANDY

Armada něžných

Ekonomická sabotáž? Nejlepší forma ekonomické sabotáže, vskutku jediná forma, která opravdu funguje, je výchova, povzbuzování lidí k vědomí a soucitu. Náš boj proti krutostem a krvavostem je právě tady; boj - boj o srdce a mysli. Musíme přijít na to, že dokud nevyhrajeme srdce a mysle lidí, nevyhráli jsme nic. "Přímá akce" ekonomické sabotáže může dočasně povolit šrouby od kol jejich byznysu, ale až se vše uklidí a zaplatí z peněz pojistných plnění, jejich obchody budou pokračovat dál, stejně jako předtím. I kdyby jeden z těchto "obchodníků s krutostí" odešel z obchodu, nahradí jej jiný podnikavec, aby vyplnil mezeru na trhu a uspokojil poptávku. Násilí trhy neničí.

Jatka, vivisekční laboratoře, obchod s kůží zvířat atd., tyto věci existují jen proto, že během staletí byli /a jsou/ lidé zaslepováni a klamáni falešným duchovním učením. Kdysi jsem byl věřícím, stejně jako i jiní z ochránců zvířat, a částečně i díky neznámým a zapomenutým /nám/ lidem jsme se dostali do našeho současného stavu vědomí. Snažíme se stále více osvětlit sami seb

RESPECT ANIMALS DON'T EAT THEM

e, měli bychom ale věnovat své "světlo" a porozumění těm, kteří následují za námi.

Každou duší, kterou přivedeme ze tmy ke světlu, každou osobou, kterou obrátíme k vegetariánství/veganství, trvale vykoupíme tucty, ne-li stovky malých dušiček z jatek, rybářských sítí, laboratoří, pastí a ok. Ať už chcete vypěstovat lásku v lidských srdcích učením velkých duchovních pravd jako je nekonečná láska či jednota všeho života, nebo chcete vštípit lidem soucit z morálního hlediska, nebo snad oběma způsoby, není to až tak důležité - je to každého či každé vlastní věc.. Důležité je vyslat vpřed tolik světla, kolik je jen možné, protože to je zásadně JEDINÝ způsob, jak obrátit morální úpadek a ustoupit od krutých praktik. Pravda, která je v tom skryta, se hojně v přítomnosti projevuje. Každý den si více a více lidí vybírá soucitné žití. Každý den je to obrovské množství krutostí pomalu, ale jistě snižováno.

Ocitáme se v časech, kdy lidstvo dosahuje celkově vyšší stádium vědomí. Budoucí generace ale budou pohlížet na naše znásilňování zvířecího království se stejným úděsem, jakým se my nyní díváme na holokaust či obchod s otroky. V životě je nejlehčí věcí vybrat si cestu nejmenšího odporu. Myslím ale, že historie bude velice laskavá k těm ušlechtilým lidem, kteří spatřili ono utrpění a podnikli něco k jeho zastavení, na rozdíl od tolika mnoha jejich "bližních", kteří jdou po druhé straně, aniž by věděli, či - což je ještě horší, vědí, ale předstírají, že nevidí.

JOHN

Kdo je zachrání,

když ne MY?

GENETIC EXPERIMENT X

sója a genové manipulace

Blíží se třetí tisíciletí a světem obchází nová hrůza. Lidé, ve své snaze odvrátit se od přírody a ukázat jí, že na ni kašlou, vymýšlejí různé, roztodivné věci. To, že se genově a prostřednictvím antibiotik vykrmovala hospodářská /hnusný slovo/ zvířata, aby rychleji rostla, je všeobecně dobře známé a stále se tak děje. Poslední dobou se na evropské trhy potravin dostává geneticky zmanipulovaná americká sója. Proč sója? Sója je hospodářsky velice výhodná rostlina. Může nahradit mléčné výrobky, maso, dá se z ní vyrábět tiskařská barva, papír, hnojivo, v potravě je to energeticky a bílkovinně nejhodnotnější luštěnina. Proč ji tedy genově manipulovat? Cožpak nestačí člověku vyučitelná míra, kterou sóje dala příroda? Bohužel, nestačí. Genově zmanipulované sójové boby jsou stejné jako "normální" - až na tu výjimku, že jsou odolné vůči herbicidům, které na poli hubí vše zelené, kromě této zmanipulované sóji. Znamená to tedy i to, že začnou-li se pěstovat genově ovlivněné boby ve větší míře, povede to k výraznému ničení životního prostředí, k otravím půdy herbicidy a pesticidy. Co se týká samotné sóji, lze se obávat antibiotik i genetických změn, které nebyly nikde testovány. Účinky na lidský organismus nikdo není schopen předpovědět. Sója je totiž rostlina, která sice "tahá" z půdy výživné, zdravé látky, ale také složky opačné - toxické látky, těžké kovy ap. Záleží tedy na tom, kde je sója pěstována. Její náchylnost ke snadnému přenášení minerálních a chemických látek je dobře prozkoumána; lze předpokládat, že stejně dobře v sobě ponese i antibiotika, herbicidy a pozměněné geny. Je však nutno podotknout, že by tím, bohužel, byla zastavena cesta k ekologicky šetrnému zemědělství bez použití pesticidů.

Člověk se nerad smiřuje s přírodními zákonitostmi, s tím, co platí od věky věků. Málokdo ví, že veškerá světová úroda pšenice pochází z jedné jediné vyšlechtěné odrůdy. Zbavujeme se vlády Přírody, a vrháme se tak do nadvlády bossů, peněz, problémů, globálního zla a globálního znečištění. Jak ještě dlouho?

Produkty používající geneticky vyšlechtěnou sóju vyrábějí společnosti jako Nestle /kakao Nesquik/, Milupa /kojenecká strava/, objevují se v rostlinných máslech /Rama, Flora soft - ikdyž třeba o Ramě mj. vím, že NENÍ čistě rostlinná - obsahuje syrovátku!/, čokoládách /Milka, Nutella aj./. V Hamburku aktivisté hnutí Greenpeace vyvěsili obrovský transparent na protest proti geneticky zmanipulované potravě /Rama - foto viz Bionoviny č. 1/97/

Nenechte si svou potravu zmanipulovat! Jak? Nekupujte výrobky nadnárodních společností, a svou potravu si buď vypěstujte sami, nebo ji nakupujte pokud možno od ekologicky hospodařících bio-zemědělců. Ve spojení s veganstvím to je výtečný tah pro vlastní zdraví!

Greenpeace organizuje petici proti dovozu genově zmanipulované sóji na český trh - adresovaná Klausovi. Greenpeace organizuje mezinárodní kampaň proti genovým manipulacím. Informace o této kampani i o jiných činnostech tohoto hnutí obdržíte na adrese: Greenpeace ČR
Mikovcova 10
120 00 Praha 2
tel:02/24232509

•infoservis ZP•

Začátkem března u Gorlebenu propuknou další z řady protiatomových nepokojů, z Čech tam pojede skupinka lidí, takže jestli to vyjde, v ZP č.4 bude reportáž!§§§§§ČAFka by měla pořizovat svou vlastní kopírku, takže by se hodně lidem poštěstilo mít kde levně xeroxovat§§§§§ Makovcova AUTONOMNÍ SEZNAMKA už funguje, akorát je škoda, že má prozatím tak malý ohlas - pokud se chceš s někým seznámit, piš na adresu: Honza Vacík, Palackého 63, 702 00 Ostrava - Přívoz /nechal si udělat razítko!...taky budu muset!/§§§§§ Jo, Makovec dělá v Ostravě i různý koncerty, má taky distribuci, v který seženeš anarchopohledy a knížku, jak se zbavit kouření!§§§§§ Kosmetiku netestovanou na zvířatech seženeš na adrese: RENATA Toulová, Kpt. Jaroše 508, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem, krásně to voní, akorát je možná škoda, že některý věci jsou importovaný z takový dálky /Turecko, Anglie/§§§§§ Renaty polovička Roman Nedvěd /Hostomice 474, 267 24/ připravuje nové číslo SLZY NA RTECH č.2/Private View of Slavery č.5 /asi jako splitko, jestli to chápu/, kde bude hodně muziky /Kultra, Mrtvá Budoucnost, SETH, DIY piknik,.../, něco o zeleným anarchismu, o knize Mumia Abu Jamala, něco o Unabomberovi, sexuálním osvobození, Tmáni, o ..., o ... atd.§§§§§ Holky z Brna chtějí dělat lokální distro časopisů, který hned tak někdo nemá a který se vymikaj a plánují i další aktivity. Vydavatelé časopisů a všichni, kdo máte zájem, pište: P.O.Box 19, 625 00 Brno nebo volejte na telefonní číslo 05/774607 - Alice. Držíme vám palečky!§§§§§ Radim Pešek, Bezručova 787, 687 71 Bojkovice vydal nové číslo MYSCH+MASCHe, obsah je jako vždy takový ten myšmašovský alternativní /v dobrém slova smyslu/ nášup, dobře se to čte po obědě; Radim je také aktivní malozemědělec a biodiverzitník§§§§§ Petr Dostálek z PRO-BIOa Šumperk je človíček, který ti rád a ochotně poradí se vším, co se týká hlíny, sázení, sklízení, pěstování, pošli si známku na odpověď na adresu: Nemocniční 53, 787 01 Šumperk, pokud bys chtěl na svou zahrádku nasadit nějaké staré, pozapomenuté druhy rostlinek, ptej se tamtéž, jaro už je za dveřmi!§§§§§ Robert Suchánek z Prostějova /reklama v čísle/ dává do oběhu disketu s texty o zvířecích právech a podobně, docela v tom plave /dřív vydával Tvora/, takže jestli tě zajímá osvobození zvířat, napiš mu§§§§§ Firma CHOPA, Starý Vestec 78, 28916 vyrábí netestovaná mýdla, bylinné šampóny a jiné výrobky, dají se běžně sehnat na trhu§§§§§ Aleš Dědeček /Horecká 693, 468 22 Železný Brod/ a Honza Kouble už brzy vydají VEGANSKOU KUCHAŘKU, myslím, že bude mít úspěch, hodně lidí jim posílá svý recepty, můžeš i Ty!§§§§§ Na jaře by měly začít práce na stavbě dálnice D11 do Hradce Králové, skupinka radikálních ochranců jí chce zabránit, chránit stromy před pokácením i vlastními těly - kontaktuj nejlépe Pavla /P.O.Box 53, 543 01 Vrchlabí/ nebo sám přijeď a udělej blokádu, přivez si transparent, napiš Klausoj, vyprav se na noční výlet... Způsobů je mnoho.§§§§§ Roman Soumar, P.O.Box 67, 412 01 Litoměřice vydává nové číslo MINORITY fanzinu o hudbě /hardkór/, taky rozšiřuje distro, viz reklama někde v čísle§§§§§ Pro našeho kamaráda, který nám hodně pomohl, sháníme cokoliv o tramvajích - články, fotografie, knihy,... pište prosím na naši adresu!§§§§§ Jestli sháníš koření, vonný tyčinky, celozrnnou mouku a jiný věci, maj to na Krčnově dvoře /257 28 Chotýšany/§§§§§ Laskavé ekosofické společenství /LES/, které pořádá měsíční kluby Alternativy, v létě organizuje Permakulturní kurz - je dost drahej, ale asi bude stát za to, piš: Hřibovi, Řepčice 316, pošta Třebušín, 411 43§§§§§ Autonomie vydává benefiční triko pro Autonoma, za 180,- na Ladronce§§§§§ Jirka Malenovský, Dědická 22, 627 00 Brno vydává zine Pastva, ještě jsem ho neviděl, takže nevím, ale prej 8+6 pošta...§§§§§ Peter Krško, Kúpelná 29, 972 01 Bojnice, SR dělá dost samolepek, taky knihovničku a svůj zpravodaj, vydal hezkou sbírku NAD HLAVOU MESIAC, POD NOHAMI BRILIANTY, napiš si mu o ni, snad ji budu mít v distru i já§§§§§ V brněnské DUZE to dost vřevyhodili Skupinku za práva zvířat a vedení Duhy prý úporně válčí s "anarchisty", dost mě to trápí, ale co se dá dělat. V prosincový Poslední generaci je o Zaježové, o Libčevsi a o obcích, dost se mi to líbilo. DUHA taky vydala plno zajímavejch brožur a knih, napiš jim§§§§§ Děti Země vydávají dlouho očekávanou ALTERNATIVU§§§§§ Víc se mi sem nevejde, končím! §§§§§

Buďme silní !

Když jsem mluvil s někým o zaklada
teli MOVE, o odreadovaném člověku
s tmavými brýlemi Johnu Africovi,
většinou jsem se setkal s neporozu
měním. Leták o Johnu Africovi toti
ž vypadá, jako kdyby jej vytvořila
nějaká sekta; jako kdyby John Afri
ca měl recept na všechno, byl to t
en nejchytřejší a nejmoudřejší pán
pod sluncem. Přišel jsem na to, že
není dobré dát do rukou tento letá
k někomu, kdo o MOVE ani Johnu Afr
icovi nic neví. Nemůže totiž pocho
pit, proč TO někdo o Johnu Africov
i napsal. Já sám však v obraze jse
m, protože o MOVE se zajímám již
delší dobu. Nejsou to fanatici -
možná, že jsou trochu divní, al
e nejsou fanatici. Jsou nekomp
romisně oddáni - a toho si ce
ním. Nikdo jim nepomátl moze
k nějakým bludným učením. O
ni pouze vyznávají život a
jdou si za svým, všechno
berou vážně, hluboce se
vnořují do pravdy. My v
šak, kdo máme klid, kd
o neznáme americká po
měry, kdo nepochopím
e tragiku arogance
a ničení života, j
ehož si MOVE tak
zásadně všímají,
těžko můžeme u
věřit, že John
Africa je tak
ový, jak se
píše v letá
čku, který
jsem přel
ožil. Vl
astně t
o ani
není
letá
ček
Je
t

o list s informacemi o Johnu Afric
ovi, o tom, co k němu členové MOVE
cítí. Nevím, zda vše, co se píše,o
Johnu Africovi, je pravda; Neměl j
sem /zatím/ tu čest se s ním setka
t, neznám ho osobně. Nevím ale, pr
oč bych tomu neměl věřit. Něčemu p
řeci věřit MUSÍME! Kam bychom to d
otáhli bez víry? Víra je důležitá!
Víra v sebe, víra v to, co hlásám.
Neznamená to LPĚT na tom, co prohl
ašuji; Každý z nás mnohokrát v živ
otě poznal, že se mýlil, a má práv
o pozměnit své nahlížení. Pokud je
skutečný John Africa takový, jak o
něm MOVE píše a mluví /a já tomu
věřím/, pak je jistě veliký člov
ěk a lidé jako on jsou potřební
. Proč bychom neměli věřit v s
ebe? Potřebujeme být silní, p
otřebujeme být zdraví, pevní
ve své víře, láskyplní, mít
dobré srdce. Jen pokud z n
ás bude vyzařovat život,
budeme mít pozitivní vli
v. Musíme mít pozitivní
a zdravý životní styl,
jíst hodně zdravých v
ěcí, hlavně KUPY ovo
ce a zeleniny, rost
lin a ořechů, musí
me žít zdravě, je
n a jen zdravě,
pít čistou vodu
, dýchat čistý
vzduch, pěsto
vat si svou,
zdravou a p
řirozenou
potravu,m
ít svůj
život -
nebo s
c o t
o al
esp
on

čajový obřad

snažit - ve svých rukou. To je to, o co se MOVE snaží, a proč jsou vystaveny útlaku ze strany systému. Chápu to; naše situace není tak zoufalá, ale princip je stejný. Oni vkládají své životy do služeb Života, a proto trpí. Falešná násilná morálka, vystavěná na penězích, chtíči, závisti a rasismu se je snaží eliminovat. Nám se to může stát kdykoliv také, a také se nám to denn odenně stává. Abychom přežili, musíme být silní! Nemyslím tím cvičit každé odpoledne v posilovně. Myslím tím něco poněkud odlišného. Je sice namístě mít v dobrém stavu své tělo, být zdravý a silný, dobře růst a kvést, když ostatní ničí nemoc, ale je také potřeba - a to především - mít v pořádku, v klidu a harmonii svou mysl. Mít neustále otevřenou a chápající mysl. Být radostný. Umět se radovat i z maličkostí, z každého úspěchu, byť sebemenšího. Udělat si radost z květiny u cesty, z modrého nebe, z hřejivého slova kamaráda. A také se zasadit o to, aby těchto důvodů k radosti bylo co nejvíce, nedat negacím a zlomyslnosti, lenosti a chorobnému myšlení žádnou šanci. Sázet stromečky, obdělávat políčko, žít v komunitě, s přáteli, s rodinou, s lidmi, kteří se snaží o totéž. Bojovat za práva květiny u cesty, za modré nebe, za kamarády. Musíme být silní - tvrdí sami k sobě, umět si odpustit zbytečné, odhodit nepotřebné a pěstovat v sobě pevnou, silnou a zdravou rostlinku Života.

Ne nadarmo se říká: "Po ovoci poznáte, z jakého pramene chodíte pít". Je to v podstatě to samé, co říká John Africa /Když je tvůj vliv .../, jen opačně. Pokud jste nervozní, slabí, nemocní, vystresovaní, rozháraní, zbrklí, nesnášenliví, arogantní, nepřátelští, hádaví, jen to ukazuje na to, jakou potravu /duchovní a hmotnou souhrnně/ přijímáte, a takový budete mít vliv. Lze se potom divit, že bandě otrhaných, špinavých, zkouřených, neutěšených a nenávistných ptáčat nikdo nedá za pravdu? Musíme být silní! Pokud chceme něco změnit, musíme změnit sami sebe. Jen pokud lidé uvidí, že jsme zdraví, silní, dobromyslní, laskaví a pevní, budou následovat náš vzor. Jak můžeme chtít, aby se změnil svět, když stále přijímáme kostnaté myšlení plné předsudků a beznadějí? Neexistuje naděj, než ve tvém srdci. I kdyby celý svět se topil ve špíně, nemocech a kalu, ty musíš být čistý, silný, zdravý a udržovat si jasné myšlení. Trochu se to slučuje i s tím, co jsem napsal ve svém hanopisu /dík za ten název, Roberte!/ Lékaři potřebují nemocné - nechci a nezamýšlím vést boj proti doktorům. To, co chci, je vést boj proti nemocem, proti duchovní i fyzické špíně, nečistotám, slabosti a hlouposti. Zda budeme zdraví, silní, plni radosti a zdravého myšlení, to záleží z hlavní části na nás samotných. Sami si můžeme vybrat, co budeme jíst, co pít, kde bydlet, kde trávit svůj volný čas, co číst, co poslouchat a jak pracovat. Jistě je to dáno i na specifických okolnostech, ale i zde záleží na tom, co podnikneme pro jejich zlepšení. Těžko se můžeme neustále stěhovat za lepším vzduchem; můžeme se ale přičinit o to, aby se znečištění zmenšilo - nejezdit autem, bojkotovat znečišťovatele, nekupovat jejich výrobky a služby, snažit se vyrábět si vlastní /třeba elektřinou, jíž si svítíme, platíme za severní Čechy/, žít SVŮJ život. Říkám-li "mít svůj život ve svých rukách", nemyslím tím revoltu ani vzdor; jít si svou vlastní cestou je větší odpovědností než právem. Proto tak málo lidí chce žít jinak. Bojí se odpovědnosti. A ti, co tak hlasitě někdy bojují za svá práva, nejdou do důsledků a zapomínají na odpovědnost. Pokud chci čisté severní Čechy, znamená to, že se vzdám elektřiny a nebo se zasadím o to, aby se vyráběla jiným způsobem. Pokud chci jíst zdravou potravu, musím si vypěstovat biologickou, přirozenou stravu nebo se zasadit o to, aby takovou stravu výrobci vyráběli. Pokud kašlu na rodinný systém a hlásám Život v komunitách, Život ve společenstvích, Život v harmonii s přírodou, Život podle přirozených biologických cyklů, musím sám tak žít, sám takový život založit - a být silný, zdravý a pevný, aby takoví byli i lidé, které tím mohu ovlivnit. Učení Johna Africy má v sobě mnohoumoudrého. Především to, že nikdo nikoho nechce vést - musíme se vést sami. To je to právo, povinnost i odpovědnost. A málokdo se cítí být silný, zdravý a pevný, aby žil vskutku tak, jak prohlašuje. Buďme silní!!!

Pryč se všemi auty!

Automobilismus. Jev, o kterém jsme všichni tak dobře informováni. Víme, co zapříčiňuje - otravuje vzduch, půdu, vodu, zabíjí zvířata, ničí lesy atd. Kde vidím řešení? Nenávidím automobilismus, ale nezastávám ani koňskou dopravu. Vysněné řešení spoléhá na čistou energii - lidskou sílu. V osobní dopravě by lidé mohli používat jízdní kola - dávní Číňané měli kola dřevěná, a jak drandili, ostatně i kolo kovové, s gumami a použitím jiných materiálů je stále ekologičtější než ten proklatý automobil. Obchodování, nákladní doprava tu byla odpradávna. Nemyslím ale, že bychom měli zaměstnávat koně nebo jiná zvířata - myslím, že ona o to nestojí. Proč nepoužít svůj mozek a nevyvíjet technologie na sestavení, zkonstruování nákladního auta na lidský pohon? Rikšové v Indii či Bangladéši uvezou v pohodě i 3-4 lidi, tedy i 200 - 250 kg. Kdyby v onom "lidském autíčku" šlapalo více lidí, nákladní hmotnost by se úměrně zvýšila. Tady je ta cesta. Tady bychom měli zaměstnat své úsilí, a ne vyvíjet stále nové a nové automobily.

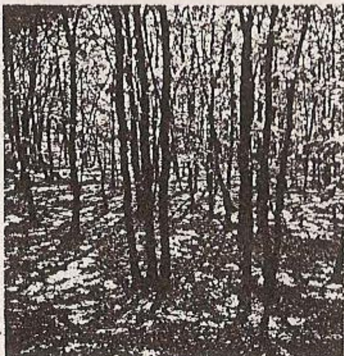
Co pro mne osobně automobilismus znamená?

- otrávené ovoce a zelenina na políčkách blízko silnic
- přejeté ježky, kočky, zajíce, ptáky, milióny mušek rozmáznutých stěrači, stovky lidských obětí při automobilových nehodách; Automobil slouží smrti, ne životu!
- olejové skvrny na kalužích
- tmavé skvrny od stříkajících kol automobilů, které nejdou vyprat
- výfukové plyny; když jdu se svým astmatickým bráškou do školky a okolo se řítí jedno auto za druhým, a vevnitř sedí z 80% jen 1 /!/ člověk, tak, že se dýchá stěží mně, natož jemu, všechny je nenávidím!
- přes den neotvírám okno - protože není nic slyšet kvůli hluku ze silnice, často ale i kvůli výfukovým plynům, které činí vzduch stěží dýchatelným
- v lese vyházený pneumatiky, lahve od olejů, auta na skládkách
- arogantní obličeje namyšlenejch ignorantů, pro které neexistuje nic, než peníze a auto, takhle se chová většina motoristů
- agresivní reklama na automobily mi je nepříjemná
- kvůli automobilům není podporována alternativní doprava /železniční, autobusová, lodní, pěšky, dykl isticka,.../, auto je bohem
- kvůli automobilům se staví nové a nové silnice a dálnice a ničí se lesy a krajina, jakoby člověk potřeboval mít pruh asfaltu na každém čtverečním kilometru
- automobily vyrábějí nadnárodní společnosti /neznám automobilku, která by nebyla nadnárodní - i Škoda působí v zahraničí/, takže automobil se - díky hospodářské a politické provázanosti nadnárodek se státními oficiály - podílí na politické situaci v naší a ve vaší zemi
- ???

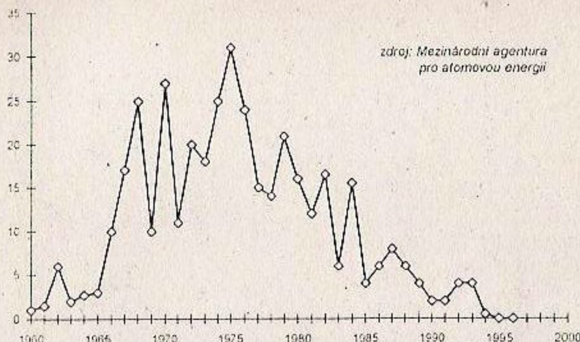
Mohl bych pokračovat, ale už je dost v noci. Rád bych si alespoň teď otevřel okno - ale nahromaděné výfukové plyny se teď uvolňují z nižších vrstev vzduchu do vyšších... Stejně to okno otevřu, ale... Opravdu nenávidím automobily. Je načase s nimi skoncovat...

... abychom si mohli otevřít okna a nechat své děti dýchat čerstvý, zdravý vzduch!!!

-enk!-

Graf. Celkový výkon nově zahájených staveb jaderných elektráren (v GW) v jednotlivých letech. Od roku 1975 je patrná jasně klesající tendence, která v roce 1995 vyvrcholila nulovým přírůstkem

Úpadek jaderné energetiky!

S potěšením konstatuji, že jaderná energetika ve světě upadá! Činí mi to ohromnou radost - jaderná energie je nepřirozená, je jen produktem nesmyslně vzrůstajícího lidského konzumu a lobbyismu. Pro ty z vás, kteří pravidelně sledujete protijaderné aktivity hnutí Duha a pročítáte noviny, to nebude nic nového. Duha vydala studii s názvem "Jaderná energitika ve světě 1996", vřele doporučuji. Katka Petrášová taky u Duhy dělá "Stranu proti Temelínu", infolist /doslova/ zaměřený proti dostavbě Temelína a doprovázen informaceme anti-nukleárního rázu z celého světa.

Za nejvýznamnější fakt považuji asi to, že se nikde na celém světě nezačal stavět jediný atomový reaktor. Stále je rozestavěno 34 reaktorů, což je nejméně za uplynulé čtvrtstoletí. Více než dva reaktory, jak uvádí studie, stavěly jen 4 státy: Francie, Japonsko, Indie a Jižní Korea, tedy světově proslulé "demokratické", atomové státy. Trvale vyřazeno bylo v roce 1996 z provozu 84 reaktorů o celkovém výkonu 21 820 MW, tedy asi 7% celkové atomové výkonnosti. Mezinárodní agentura pro atomovou energii, která v roce 1974 předpovídala, že do roku 2000 bude celkový výkon jaderných elektráren 4 450 000 MW /v roce 1996 byl 340 280 MW/, dnes odhaduje,

Hledáte marně rozhovor s J.Kellerem?

Omlouváme se, ale přesto, že má toto číslo ZP 80 stran, jeho kapacita je omezená. V době, kdy dáváme do kupy několik posledních stran, objevuje se skutečnost, že rozhovor s brněnským ekologem a sociologem Janem Kellerem se zkrátka "nevejde". Nechceme jej krátit ani členit na pokračování, proto jej najdete v čísle příštím. Pokud marně hledáte i jiné články, které jsme vám slíbili, opět se omlouváme. Obsah nechť vám je náplastí na případné výtky! Redakce.

že se podíl atomové energie na výr obě elektřiny nezvýší, ale bude se pohybovat na hranici dnešních 7%.

Jaderná energetika překročila bo d svého vývoje v celosvětovém měří tku již na konci 70. let. V té dob ě se již prokázalo, že energie vyr obená atomovými reaktory, není zda leka levná, životnost jednotlivých reaktorů nepřekračuje polovinu pro jektované životnosti, a i kvůli ča sté závadovosti není jaderná energ etika schopna konkurovat ostatním zdrojům energie. Po haváriích na T hree Mile Islandu /v roce 1979/ a v Černobylu /1986/ se svět od atom ové energie výrazně odvrací. Jader né elektrárny se přestávají budova t nejdříve v USA a západní Evropě, poté i v latinské Americe a Asii. Po pádu komunismu i ve východní Ev ropě. Obhajování Temelína je tedy přinejmenším nepokrokové. Ale jako všude - stojí za ním mocné politic ko-hospodářské lobby, peníze a cht íč, Westinghouse, ČEZ a Klaus. Ale jak ukazují fakta ze světa, tlačím e atom k zemi. Výraznějšího vývoje atomové energetiky se - naštěstí - nedočkáme.

Honza

PS: Adresa na technokrata No.1 je: Premiér V. Klaus, Úřad vlády ČR, n ábřeží E. Beneše 4, 110 00 Praha 1 . To pro ty z vás, kteří by mu cht ěli napsat, jak krátkozraká a nebe zpečná je dostavba Temelína.

Žerte, Žerte maso !!!

Jezení masa má bohatou tradici a mnemenitou historii. Můžeme se pyš nit na to, že v těchto zeměpisných šířkách a délkách /souhrnně koncíc h/ má masožroutství tisíciletou tr adici. Chceme-li se vracet k původ ním zvyklostem dřívějších dob a za pomenout, že průmyslová civilizace není ten viník, že je jen logickým směřováním lidského egocentrismu, nuže? Jedním z důvodů, proč bychom měli maso jíst, je ten, že snižuje nezaměstnanost. Je to pravda, protože: Když si vypěstuješ zeleninu n a zahrádce, živíš se tím sám. Když si koupíš ovoce v obchodě, jeden t o vypěstuje a prodá ti to. Zatímco požíráš-li maso, zaměstnáš tím: ch ovatele, jézéďáky, řezníky, uzenář e, prodavačky, inspektory,... V kn ize Zapomenutá řemesla /Janotka a Linhart, nakl. Svoboda 1984/ se pí še:

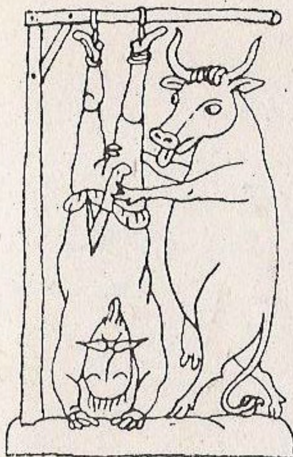
"V určitých případech řezníci po sluhovali zabíjením dobytka i měst ským sousedům. I tato práce byla o dstupňována sazebníkem vyvěšovaným obyčejně v radním domě. V Chrudimi byla v r. 1455 stanovena odměna za zabití vepře od 5 peněz do 2 grošů podle velikosti, od zabití telete 2 peníze, po 2 penízích od skopce, kůzlete nebo jehněte. Za zabití ho vada patřila odměna 2 groše /tím m yslej nácky? Asi ne, škoda! pozn. -alone-/.

V 16. století se řeznická profes e člení na řezníky, kteří porážejí a vysekávají veliký i drobný dobyt ek, na drobnořezníky, porážející a vysekávající jen drobný dobytek, a na řezníky-uzenáře, kteří porážejí a udí, zatímco první a druzí maso udit nesmějí. Soudobý charakter a náladu středověkého řeznického řem

Na cestách se připodobníš zvířeti: nemoc se tě nechytne. Co víc, držela-li tě před cestou, pustí tě, ztratí se v dálce, po prvním lijáku zůstane bezmocně ležet vedle cesty. Putování tě uzdraví. Zvláštní hra. Čím méně dbáš o své zdraví, tím je diamantovější. Pevnější. Týdny chodíš v mokrých šatech a botách a ani nudlička u nosu se ti nezatřpytí. V noci se třeseš zimou a ráno jsi čilý jako losos. Doma by tě to zahubilo, pozoroval bys ses, sháněl kloktadla a masáže, stonal bys. Na cestách nemáš na nemoc čas, nedbáš jí a není. Možná, že jednou, až bude padat nebeská klec a začne tě svírat sladká boží tlapa, se všechno nedbání sečte, ale do té doby, sbohem lékárničky, mydla, ručníky, náplasti, vodičky proti zmijím, kapesníky, pilulky, klystýry. Bez nich dojdeš dál. Taková hra není hazardováním se zdravím. Naopak. Jsi-li daleko od lidí, jejich táců a léků, které budí zdánlivý pocit všemoci a neohrozitelnosti, chováš se opatrněji, ne tak lehkomyslně, pudově spoléháš pouze na sebe. Jsi sám se svým zdravím. Zlomíš-li si nohu, jsou daleko hojivé obvazy. Nastydnou-li ti z neznalosti nebo furiantství ledviny, nikdo tě nepolituje a nedonese léčivou bobuli. Važ si zdraví, ale neměj o ně strach. Potřebuješ ho k cestě, a proto ho máš. Víš, že nesmíš onemocnět a neonemocníš. Diamantová hra.

(Miloslav Nevrlý: Karpatské hry
...což ale asi nemusím představovat)

(neplacená inzerce)

esla ze 14. století dobře vystihuj e veršovaný Hradecký rukopis."

A dále k věci:

"První a nejdůležitější činností řezníka býval nákup. Bylo k němu t řeba delší praxe, cviku a zkušeného oka. Řezník po vesnicích obcházel statky a kusy vhodné k porážce n akupoval přímo na místě. V malém c hlévě se dobytče zdá větší, v pros tornější stáji zas připadá menší. Proto se dobytek nejlépe posoudil, když se vyvedl na dvůr, kde jej by lo možno ze všech stran prohlédnou t a ohmatáním posoudit celkovou vá hu i kvalitu masa. Přihlíželo se t aké k stáří dobytka, k stavbě kost ry atd. Při malých kusech-telatech a skopcích-prováděl řezník odhad j ejich váhy zvednutím, při velkých ohmatáváním. Odhady bývaly velmi p řesné, řezníci dovedli odhadnout ž ivou váhu velkého kusu téměř na li bru."

"Způsob zabíjení dobytka býval r ůzný. Hovězí kus se před píchnutím těžkou sekerou omráčil. Za tím úče lem se přivazoval ke zdvihadlu, po někud nadzvedl, že se dotýkal země jen špičkami kopyt. Pak se mu zakr yly oči /tož vpravdě velkorysý čin , pozn. -alone-/ a sekerou se udeř il doprostřed čela. Někdy bylo tře ba k dokonalému omráčení i více ra

n. Aby se dobytek zbytečně dlouho netrápil, začalo se k jeho omračování užívat různých přístrojů. Dobytčeti se narážel do čela hřeb a později se začalo omračovat střílením.

Po omráčení a povalení se dobytčeti prořízlo hrdlo a směrem k srdci se vrazil nůž, který prořízl žíly jdoucí po obou stranách krku, takže zvíře rychle vykrvácelo. Krev se chytala do připravených nádob. Když dobytče vykrvácelo, vyňal se jazyk, hlava oddělila od trupu, zadní nohy se připevnily k rozporu a zvíře se kladkou zvedlo do potřebné výšky. Pak se z něj stáhla kůže, vyvrhly se vnitřnosti a dělilo se na kusy.

Menší kusy - telata a skopce - věšeli za zadní nohy a pak se jim prořízl krk. Chytání krve, stahování, vyvrhování, čtvrcení a sekání bylo obdobné jako u větších kusů...

Vepři se běžně z kůže nestahovali. Pařili se v neckách. Řezník obyčejně předtím vepře posypal tlučenou smolou, aby se štětiny, které se po napaření odíraly, přitužily.

Výsek byl poslední důležitou prací řezníka. Užíval při tom širočiny, těžké a široké řeznické sekery, kterou hravě přesekával i veliké kosti. Zkušený řezník usekl při výseku kus požadované váhy najednou, takže odvažování masa bylo pro něj spíše jen kontrolou."

Kdo by si myslel, že tyto způsoby se nějak zlepšily, změnily od dob středověku, je na omylu. Neexistuje žádná alternativa k zabíjení. Zabíjení je vždy kruté a krvavé. Tak jako člověk nezabíjí žádné zvíře. Zvíře zabíjí jedním způsobem za účelem přežití. Člověk zabíjí důmyslně a nesmyslně zkonstruovanými způsoby, aniž by musel zabíjet. Člověk je jediné zvíře, která má možnost udělat volbu. Ty taky ještě jíš maso? Lituješ zabitá zvířata? Způsob, kterým jim můžeš pomoci, nespočívá v nenávisti vůči řezníkům / jako to dělají Tibeťani, ale jinak důstojně pojídající maso/, ale v tom, že přestaneš jíst maso a jinak ubližovat zvířatům.

Já jsem si vybral. Jsem vegán a nevemu do pusy nic živočišného, nic pocházejícího ze zabitých zvířat. Ty to můžeš dokázat taky, stejně jako kdokoliv jiný. /Akorát eskymáci by se museli přestěhovat.../

Začni se měnit hned teď! -alone-

No More Monkey Business In AIDS Research

výzkum AIDS na opicích

Hledání léku na AIDS již dávno překročilo dobu předpovídanou vědci, když AIDS vypukl. Myslelo se, že AIDS je syndrom, který může být zastaven ve virovém stádiu prostřednictvím očkování. Vakcína proti AIDS měla být vyvinuta během dvouletého výzkumu krátce po objevení AIDS. Dnes, více než o desetiletí později, se lék na AIDS stále neobjevuje a AIDS pokračuje ve svém šíření kolem světa. Pomalý vývoj v bitvě vědy s AIDS může být zapříčiněn nejrůznějšími problémy uvnitř společnosti; mnoho lidí věří, že používání opic pro výzkum AIDS /nejrozšířenější forma výzkumu AIDS/ je nejen nepřesvědčivé, ale i politováníhodné. Není to jen toto používání opic, jakkoliv politováníhodné může být, je to také hledání léku samotné. Ve skutečnosti je otázkou, zda je hledání léku a objekty studia vůbec zapotřebí.

O AIDS se dobře ví, že je výsledkem HIV /Human Immunodeficiency Virus - selhání imunity lidského organismu/. Ale HIV přichází ve více než v jedné formě a rozdílně se projevuje u lidí a zvířat, která zasáhne. Dvě rozdílné formy, jimiž může HIV napadnout lidi, jsou HIV-1 a HIV-2. HIV-1 je smrtelný virus, z kterého se může plně vyvinout AIDS a zabíjet lidi. HIV-2 je méně vážná forma viru a obvykle zapříčiňuje pomalost, otálení a někdy vážné infekce, ale jen zřídka smrt. HIV-1 je virus, který je více smrtelný a proto si zasluhuje okamžitý protilék, avšak je to právě tato forma HIV, která stále nevykazuje žádný, či jen malý pokrok prostřednictvím výzkumu na opicích.

Opice používané k vivisekci jsou zasaženy rozdílným onemocněním, které se podobá HIV-2. Virus známý jako SIV odráží u opic to, co u lidí HIV-2. Projevy jsou také podobné, tedy pomalu vyvíjející se onemocnění a infekce, ale zřídka smrt. Podrobný výzkum ukazuje, že podobnost mezi SIV a HIV-2 je téměř identická, na 90% stejná. Nicméně viry jsou mezi lidmi a opicemi navzájem nezaměnitelné. Lidé infikovaní SIV jím prakticky nejsou nakaženi. Lidé mohou nosit SIV, aniž by to jejich imunitní systém jakkoliv poškodilo či zapříčinilo jakékoliv onemocnění. To samé platí o opačné situaci, opice mohou nosit lidský HIV-2, ale nejsou jím nakaženy. Je to tak téměř u všech druhů opic testovaných při těchto experimentech. Pouze jeden z druhů makaků byl nakažen HIV-2 a jeho příslušníci v několika případech zemřeli, ale i tak jsou nakaženi jen někdy a slouží jako ubohý objekt studia HIV. Ani šimpanzi, nejbližší primáti k lidem, nejsou HIV-2 nakaženi. Všechny tyto opice mohou být infikovány jen SIV.

Skutečnost, že HIV-2 a SIV jsou téměř identické viry, zasahující lidi a opice rozdílně, si zasluhuje otázku, zda opice, hlavně šimpanzi, jsou či nejsou spolehlivými a bezpečnými modely pro hledání léků na lidské nemoci. Jestliže jsou výsledky testování opic na SIV a HIV-2 nepřesvědčivé, potom i výzkum používající primáty pro testování HIV-1 a hledání léku na AIDS je také diskutabilní.

HIV-1, nebezpečnější forma HIV, stále vítězí nad vivisektory ve výzkumu AIDS na opicích. Vivisektoři již léta hledající vakcínu proti AIDS, testovali virus HIV-1 na rozmanitých druzích opic. Mnoho druhů opic, zejména z rodu makaků, je stále znovu a znovu infikováno za účelem tím, aby už konečně obstály před AIDS, takže badatelé mohou používat opice ke svému výzkumu namísto lidských AIDS pacientů. Výsledky přesto říkají méně, než výsledky výzkumu HIV-2 a SIV. Ikdyž badatelé infikují jednu opici po druhé, stále u nich nezjistili jakýkoliv škodlivý účinek. Infikování opic virem HIV-1 jim ve skutečnosti nijak n

eškodí. Vivisektoři stále ignorují, že virem HIV-1 opice neonemocní, nezapříčiní jim poruchy imunity ani jakékoliv jiné druhy problémů. Opice mohou nosit HIV-1, ale nemohou dostat AIDS a nejsou jím infikovány.

Používání šimpanzů není nikterak užitečné. Když je HIV-1 vstříknut do krve šimpanzů, imunitní systém ihned zareaguje, ale to jen tak, že upozorní na jeho přítomnost bez jakékoliv potřeby poplachu. Imunitní systém šimpanzů není nikterak poškozen, šimpanzi neonemocní a neprojevují nejmenší potíže kvůli HIV-1. Myslelo se, že možná někteří šimpanzi potřebují více času, aby je HIV-1 nakazilo. Dneš žijí někteří šimpanzi již přes 10 let s virem HIV-1 a stále jsou nenakažení.

Skutečnost, že opice ve výzkumu AIDS neprokázali nakaženost virem, který u lidí vyvolává AIDS, znamená, že používání opic kvůli hledání léku na AIDS je mizerná vědecká praktika. Ale i kdyby opice byly nakaženy HIV-1 či HIV-2, stále je sporné, zda bude lék účinný i pro AIDS. Také je možné, že - bez ohledu na výzkum - je AIDS neléčitelný.

Očkováním všeobecně se zaobírali doktoři, badatelé, rodiče i aktivisté. Přišlo se tak na fakt, že očkování nejsou lékem, a ani nezabraňují propuknutí různých nemocí, ale namísto toho dělají opak toho, co by měly dělat; mohou vlastně rozvinout onemocnění, před kterým mají ochraňovat, a mohou také vyvolat jiná onemocnění, která jsou přímým důsledkem očkování. Vždy se předpokládalo, že AIDS se k lidem dostalo prostřednictvím očkování, které neslo nějakou formu HIV. Ale ať už jsou tyto argumenty platné a správné či ne, problém vakcíny proti AIDS je zcela odlišný, protože AIDS funguje zcela rozdílně než jiné nemoci, před nimiž mají vakcíny ochraňovat.

Očkování funguje, alespoň teoreticky, vpravením určité formy viru do imunitního systému. Imunitní systém by měl být poté schopen vytvořit imunitu vůči tomuto viru a být schopen se mu bránit, pokud jej v budoucnosti potká. Většina jednotlivých virů je ve své podstatě stejná. Kupříkladu obrna, která se většinou objevuje stejným způsobem, když zasáhne imunitní systém. Mikroskop by měl vždy být schopen rozeznat jeden z těchto virů, a imunitní systém by měl být schopen jej uznat, protože tyto viry se nemění dramaticky, pouze se rozmnožují v infekč

ním růstu. Obrna u amerického děvč
átka vypadá zhruba stejně jako u d
ospělého Číňana. Proto pokud očkov
ání dělá to, co má, imunitní systé
m by měl vždy zaregistrovat virus,
proti kterému byl naočkován. U HIV
-1 však je virus zcela odlišný a o
čkování, ať fungují či ne, nemohou
předejít vzniku AIDS.

Vakcíny proti AIDS jsou problemati
cké ze dvou hlavních důvodů. První
je ten, že AIDS pracuje přímo na z
ničení imunitního systému, na nějž
spoléhají vakcíny, aby vytvořily s
ilnější imunitu. Na rozdíl od větš
iny virů, kdy imunitní systém může
být schopen vybudovat odolnost vůč
i nákaze, u HIV je to jinak. HIV-1
podkopává imunitní systém, takže j
ej AIDS může zničit. Lidská imunit
a nemůže odolávat HIV-1. Pokud vst
říkneme nějakou formu HIV-1 do lid
ské krve, imunitní systém si nemůž
e vytvořit odolnost požadovanou od
každého druhu očkování, imunitní s
ystem může být jen dobyt HIV-1. Oč
kování proti AIDS může pouze oddál
it toto dobytí, pozdějším útočením
na imunitní systém.

Druhý důvod, proč vakcína nemůže č
elit AIDS, je nejspíše ten důležit
ější důvod. HIV-1 u lidí neopakuje
stejné modely, jako to dělá obrna
a jiné nemoci. HIV-1 je neustále e
volující a měnící se virus. Nikdy
neútočí nebo neevoluje stejným způ
sobem. HIV-1 pozitivní osoba nosí
virus, který se objeví odlišně, ne
ž jak roste, a který nemůže být na
lezen identický u jakékoliv jiné H
IV-1 pozitivní osoby. To je proble
matické, protože imunitní systém s
i může vytvořit odolnost vůči viru
jen tehdy, když vir zaregistruje a
vytvoří si vůči němu silnější imun
itu. Kdybychom dnes dali pacientov
i s HIV-1 vakcínu proti AIDS /mějm
e za to bezpečnou a možnou/, imuni
tní systém by nemohl zjistit nový
virus, protože se stále vyvíjí. Pr
oto i kdyby bylo očkování spolehli
vě možné, není žádný způsob, jakým
by mohlo registrovat stále se měni
cí tvář HIV-1.

Badatelé jsou si těchto problémů p
ři vytváření vakcíny a používání o
pic, které nejsou virem HIV nakaže
ny, dobře vědomi. Přesto to vypadá
, že optimismus dnešní vědy je neo
mezený. Výzkum pokračuje, používaj
íc ty samé druhy opic a pokoušejíc
se najít ten samý lék na AIDS.

Vezmeme-li v úvahu, kolik stojí ta
to forma výzkumu AIDS, mnoho popla
tníků daní se stává netrpělivějším
i a méně optimistickými. Nepřekvap
uje tedy, že pracující a daně plat
ící lidé, HIV pozitivní a jím nena
kažení, kritizují sumu vydanou za
takovýto výzkum, a ne badatelé sam
i. Mnoho lidí není spokojeno s ned
ostatečným pokrokem a tokem peněz
na tyto projekty. Každoročně je na
výzkum AIDS na primátech přiděleno
z daní přes 10 milionů dolarů. A p
eníze stále tečou. Ale pracující v
e Spojených státech mohou chtít, a
by dolary z jejich daní byly utrác
eny smysluplněji.

Existuje několik lidí, kteří necht
ějí lék na AIDS. Máme již mít zdra
votně preventivní a trvalé léky na
rakovinu, lepru nebo jiné nemoci.
Ve skutečnosti, ač mohou existovat
léky, které pomáhají čelit následk
ům nemocí, v historii neexistuje ž
ádná trvalá a zdravotně preventivn
í léčba jakékoliv nemoci. Ano, rak
ovina může být odstraněna, ano, an
tibiotika mohou pomoci v boji prot
i nejrůznějším nemocem, ale to nej
sou preventivní a trvalé léky. Tyt
o nemoci stále vítězí a neexistují
žádné spolehlivé, lékařské metody,
které by jim trvale zabránily a ch
ránily před nimi. Nepřekvapuje ted
y, že má být nalezen ještě lék na
AIDS. Problém AIDS spočívá v tom,
že badatelé štěkají na špatný stro

m /angl. rčení - pozn. překladatele/; jejich výzkum je nepřesvědčivý a marnotratný a výsledky, jichž má být dosaženo, jsou touto formou studia AIDS nemožné.

Výzkum AIDS na opicích a jiných zvířatech se ukazuje chybným. Z velké části to je v důsledku skutečnosti, že výzkum na zvířatech je většinou neextrapolatelný na lidské bytosti. Jsme odlišnou životní formou, a reagujeme odlišně na odlišné viry a léky, a pojetí vivisekce, zvláště v případě výzkumu AIDS, je politováníhodné; stále více a více lidí umírá na AIDS, ale popsaná cesta výzkumu ještě neudělala nic k zastavení jeho růstu. Očkování proti AIDS, jak jsme vysvětlili, je neproveditelné.

Peníze utracené na výzkum AIDS za vivisekci na opicích a na vyvinutí vakcíny by měly být použity vhodnějším způsobem. Milióny dolarů od daňových poplatníků by měly být poskytnuty pokrokovějším formám výzkumu. Výzkum AIDS musí pokračovat; nikdy bychom se neměli vzdát naděje na lék, ale je nepřijatelné pokračovat takovou formou výzkumu, která plýtvá penězmi, zvířaty, vědou a oběťmi HIV, které čekají stále na lék. Tyto osoby infikované HIV by měly dostat lepší zdravotní péči, namísto sledování toho, jak dolary z jejich daní jdou na výzkum, který jim nepomáhá. Navíc, velká část peněz použitých na výzkum AIDS by mohla být použita k rozšíření všeobecné výchovy o prevenci HIV a AIDS. Prevence je vědeckou komunitou přehlížena. Namísto použití peněz za pokusem učit lidi, jak se vyvarovat nákazy, vlády a badatelé utrácejí peníze na pochopení způsobů, jimiž mohou nemocem čelit. Většina z dnes bežných onemocnění by ubyla či zmizela, kdyby byla podporována prevence namísto vivisekce. Prevence by velice zredukovala rakovinu, zcela by omezila rakovinu tlustého střeva, infarkty a ucpávání tepen. Navíc by prevence mohla téměř zastavit šíření HIV; to je možná jediný dostupný lék, a je samozřejmé více slibný než ubohý výzkum na opicích a nesmyslné hledání vakcíny. Prevence, výchova, lepší péče o pacienty s AIDS a postupující výzkum je to, co musíme požadovat.

Jason Justice

/autor je bojovník proti vivisekci a nezávislý výzkumník preventivních alternativ/

JSEM POHAN A PLIJU NA VÁŠ OLTÁŘ!

P jako pohan... bytost celým svým JÁ spojená s přírodou... bytost sv obodná, osvobozená od předsudků a hloupých pověr společnosti... byto st divoká, hledající hodnoty zavrh nuté systémem nových církví, potla čujících lidskou individualitu a r ozum... bytost bojující pouze za s voje práva... bytost nepatřící žád nému Pánovi a jeho zákonům... byto sti, které jsou si rovné...

NENECHME SE SPOUTAT!

EARTH CRISIS

ZNIČTE STROJE!

Znič stroje, které zabíjejí lesy
a mrzačí Zemi
Ekotáž tam, kde snahy o debatu už
nemají žádnou cenu
Přímá akce - jediná volba, když
příroda čelí zničení
Teď nastal čas na protiútok!
Znásilňování přírody se každým
dnem stupňuje
Průmyslové národy devastují tento
svět kvůli svým nadměrným potřebám
Každý biotop na všech kontinentech
čelí útoku člověka
Se vším, co můžeme ztratit,
vytyčili jsme hranici, abychom je
zastavili
Nové mosty, silnice a přehrady
si dláždí svou cestu tam,
kde zůstává divoká příroda
Všemu musí být zabráněno nebo vše
zničeno, abychom zachovali svou zem
Bojovat za záchranu zvířat-
jejich svoboda je náš mír
Za ochranu jejich přirozeného pro-
středí, ať násilí na nich ustane
Osvobození Země ekotáží
Zastavit šílenství
postupu žlutých smrtících strojů!

NOVÁ ETIKA

Toto je nová etika
Životy zvířat jsou jejich vlastní
a my je musíme ctít
Odmítni antropocentrickou lež, jež
podporuje tyranskou hierarchii
nadřazenosti lidí nad zvířaty
Nastal čas je osvobodit
Jejich životy jsou degradovány na
stroje ve velkochovech, v laborato
řích, mléko, vejce, maso, kožešiny
vlna a kůže jsou konečnými produkty
utrpení, věznění a vraždění
Z úcty k nevinnému životu
se vzdávám jejich využívání
Právo divoké zvěře žít v míru
ve svém přirozeném prostředí
bez zásahů této civilizace ji už
nesmí být odpíráno
Aby byla civilizace hodna svého
slova, tato krutost musí skončit
Začni ve svém vlastním životě,
odmítni antropocentrickou lež,
jež podporuje tyranskou hierarchii
nadřazenosti člověka nad zvířaty
Nastal čas je osvobodit
Veganství je základ soucitu a
mírumilovného způsobu života
Zvířata nejsou naše ke zneužívání
a ovládání
Z úcty k nevinnému životu
se vzdávám jejich využívání

I lidé

Před pěti lety jsem v pamfletu "No us ne mangeons pas de viande pour ne pas tuer d´animaux" /Nejíme maso proto, že nechceme zabíjet zvířata/ psal o nevegetariánech, kteří se staví proti nepravostem na lidech: "Strávil jsem pěknou část svého života bojem proti sexismu, rasismu, útlaku lidí atd. Měl bych se tak cítit motivovaný i dnes a bojovat v jejich řadách dále, ale nemohu. Jedna věc mi vadí: jak mohou demonstrovat proti vraždění, když sami každý den zabíjejí?

Tuto pasáž, zdá se, ti kdo nás kritizují, zdaleka nepochopili. Neměl a vyjádřit lhostejnost vůči boji proti rasismu, sexismu atd., ale byla projevem rozpaků mezi mým přáním na jedné straně, s nimi sympatizovat, a na straně druhé mými pocity vůči lidem, s kterými bych byl v e styku. Když vidím, stejně jako jiní, obrovitost násilí páchaného na zvířatech, těžko mohu nebýt znechucen a odrazen přístupem těch, kdo se oddávají, často velkomyslně, a exkluzivně, lidským problémům, zatímco ve stejném čase vědomě a podle participují v zabíjení zvířat.

Tento závažný rozpor se snadno transformuje do nepřátelství i nenávisti vůči pojídačům masa. Tyto negativní pocity si samy o sobě zasluhují kritiku; později se k tomu vrátím. Toto může zacházet i dále. Po celý dlouhý čas, co jsem aktivistou za práva zvířat, nejsem déle schopen pociťovat empatii nejen vůči pojídačům masa protestujícím proti lidskému utrpení, ale i vůči trápeným lidem samotným, vůči utrpení, s kterým jsou tak spojeni. Cítil jsem pouze rozmrzelnost či nepřátelství, nebo přinejlepším lhostejnost vůči dětem s nečinností svalů, obětem hladomoru, vykořisťovaným dělníkům, deportovaným přistěhovalcům, znásilněným ženám, a to ne kvůli tomu, že tito lidé jedí maso jako každý jiný, ale jednoduše proto, že se jejich utrpení stalo objektem výběrového zájmu těch "správně myslících" osob. Každou lidskou bytost, jakkoliv nešťastná může být, jsem viděl pouze jako část globálně privilegovaného druhu, ke kterému lidé patří.

jsou zvířata!

To je to, co jsem cítil, ale ne to, jak jsem přemýšlel. Zlobilo mě, že jsem cítil jinak, než bych kdy pře myšlel. Nikdy jsem si nemysle, že b y si lidské utrpení zasluhovalo lh ostejnost či nepřátelství; tento dr uh zášti, jak by mělo být hned kaž dému zřejmé, je absurdní a chybný. Jednotlivec snad může být částí gl obálně privilegovaného druhu, ale nemusí být nutně osobně privilegov aný. I kdyby byl, toto privilegium je nutností relativní a nečiní utř pení nedůležitým. Vždy platí, že j e něco lepší či horší než něco jin ého, ale existence bolesti větší n ež je moje vlastní nečiní moji bol est zanedbatelnou. Kdybych byl čer ný Jihoafričan, bezpochyby bych tě žko nemohl nenávidět bílé Jihoafri čany, včetně dětí. Podobně je zcel a přirozené pro umírajícího na AID S ve třetím světě, kde částka vyna kládaná na prevenci je směšně nízk á, že ho rozzuří desítky miliónů l iber za plastické operace hrstky c horobných lidí v Evropě; a bylo by těžké přičítat tento hněv na jejic h hlavy. Je přirozené takto cítit, ale není to správné. Ikdyž je přir ozené, že aktivista za práva zvířa t cítí tak, jak jsem popsal, neopr avňuje ho to k tomu, aby dovolil t ěmto pocitům určit svůj politický názor.

Někdy také slýcháme aktivisty za p ráva zvířat říkat věci jako:" Utrp ení, kterému jsou zvířata vystaven a, je nesrovnatelně četnější a hlu bší než utrpení lidí." Že je nesro vnatelně četnější, s tím souhlasím , ale že je hlubší, s tím ne. Není žádný důvod prosazovat to, že utrp ení jednotlivých zvířat je vždy hl ubší než utrpení jednotlivých lidí . Raději bych byl slonem v Africe, kdyby byl můj osud být zabit pytlá kem po období šťastného života, ne ž být chudé děcko umírající na pod výživu nebo bohaté dítě s nefunkčn ostí svalů. Nejsem si jist, zda li dská populace, která zabíjí slony v Africe, není sama více tragická, vzhledem k rozsahu a stupni svého vlastního utrpení, než utrpení sa motných slonů. Skutečnost, že jse m aktivistou za práva zvířat, nez namená, že když si mám vybrat mez i pomocí slonům či lidem, automat icky bych si vybral slony. Lidé j sou také zvířata.

Na druhou stranu je pravda, že ut rpení uvalené na zvířata je mnohem více početnější a jeho intenzita j e často přinejmenším srovnatelná s utrpením lidským. Toto by jistě by l důvod, proč dát přednost osvoboz ení zvířat - pokud je nutná udělat volbu. Musím zdůraznit, že toto je globální názor. Jednotlivci se maj í počítat stejně, tj. utrpení jedn oho jednotlivce má stejnou důležit ost jako utrpení jiného bez ohledu na to, ke které skupině patří. Pok ud si někdo má vybrat mezi jednou či druhou skupinou, měl by spočíta t její členy, ale členové jsou zna kem skupiny, ne jednotlivce. Nemůž eme říci, že utrpení jednoho jedno tlivce je méně důležité než utrpen í jiného, když oba trpí stejně. Sk utečnost, že je /ve Francii/ poraž eno 10x více prasat než skotu, neč iní utrpení jedné krávy méně důlež ité než utrpení 1. vepře!

Poukázal jsem na tento bod, protož e si myslím, že to je základním as pektem osvobození zvířat: že by se jednotlivci měli počítat tak, jak jsou, ne jako zástupci více či mén ě náhodně zformované skupiny - ať už to jsou lidé či zvířata, černí či bílí, leváci nebo ti, kdo se na rodili v úterý. Jako každé osvoboz enecké hnutí, osvobození zvířat mu sí usilovat o zrušení diskriminují cích druhových kategorií. Postoj, kterým někdy dáváme přednost zvířa tům, zatímco odmítáme naléhavé roz řešení vážných lidských problémů, jednoduše proto, že jsou problémy lidí, si zasluhuje zrušení hranic mezi lidmi a jinými zvířaty, které jsou založeny ideologií, proti níž bojujeme.

Někdo jistě namítne, že jeden důle žitý rozdíl mezi lidmi a ostatními zvířaty je ten, že když lidé jedí maso, zoveme je utiskovateli a pro to si nezaslouží náš soucit. Tento nesmyslný přístup, který háže všec hny lidi do jednoho pytle, je takt

éž patrný z výroků jako: "Všichni lidé, kteří vykořisťují a jedí zví řata, jsou stejní. Pouze lidé neub ližující zvířatům mají cenu." Jiný mi slovy, pouze pár lidí má cenu.

Tohle je, jak jsem řekl, přirozená reakce, ale ne správná. Změnila se moje povaha ten den, když mi bylo 29 let a já odvrhl jezení masa? Zasloužil bych si všechny ty dřívějš í těžkosti, ale ty další ne? Zase mi to připadá absurdní. Kdyby mé o sobní poměry nepřipouštěly pochoby , nestal bych se vegetariánem. Kdy bych bojoval o své přežití v nějak é části Rio de Janeira, vůbec by m ě to nenapadlo. Nepřipadalo mi spr ávné nadále jíst maso, ale je to t o, co jsem udělal. Stěží mohu věři t, že naše povaha by se tak celkov ě měnila vzhledem k daným okolnost em.

Můžete říci, že toto vše je diskus e o ničem, ješitná intelektuální m asturbace. Často slýcháme, že musí me bojovat za "okamžité fyzické os vobození zvířat tady a teď". Nikdo nám ale neřekne, jak to udělat. Ja k může někdo provést okamžité fyzi cké osvobození 800 miliónů kuřat, která Francouzi každoročně pozřou? Otevřením jejich klecí? Nebo prost řednictvím ekonomických sabotáží v edených hrstkou maskovaných aktiví stů? To je absurdní. Jediný způsob je přesvědčit přinejmenším velkou část lidí, kteří jedí maso, aby s tím přestali - jinými slovy, změni t jejich myšlení. Otevírání klecí, sabotování obchodů ap. se stává ve lice důležitým, pokud slouží propa gování myšlenek, publikování a ovl ivnění. Ilegální akce osvobodí ihn ed a fyzicky několik zvířat, ale n aneštěstí nemají větší význam, pok ud berou aktivisté propagandu tím, že sprejují nápisy jako "Vivisekto ři jsou zrůdy". /To mi připomíná t o čafácké "Smrt kapitalismu" na vr ata Temelína, pozn. překladatele/ Ve skutečnosti to není pravda; viv isektoři nejsou o nic větší zrůdy než jsem já nebo čtenáři tohoto ča sopisu, kteří, většina z nich, jed li maso po velkou část svých život ů při plném vědomí faktu, že je to kus masa z citlivé bytosti, která byla kvůli němu zabita. Ilegální a kce by byla mnohem více užitečná, vzato všeobecně, kdyby představova la prostředek k ilustrování a prop agování idejí hnutí za osvobození z vířat, tedy jednoduše ten fakt, že zájmy jednotlivců by měly být resp ektovány rovnocenně, bez ohledu na to, ke kterému druhu náleží.

Urážení a vysmívání se našim opone ntům nemá žádnou praktickou hodnot u, pokud jim to nepřinese změnu ži vota a pokud nejsou schopni sami j i změnit, protože jejich přítomné přesvědčení jim zastírá jejich zák ladní povahu. Praxe i teorie ukazu jí, že špatní nejsou jednotliví po jídači masa, ale jejich činy. Tyto jednotlivce, ať chceme či ne, musí me brát jako potencionální spojenc e. Pokud necítíme k pojídačům masa nic jiného než nepřátelství a lhos tejnost, jak bychom měli být schop ní je změnit? Pokud nesdílíme souc it a porozumění s jejich člověčens tvím, kde v nich máme hledat souci t a porozumění se zvířaty? Krom to ho, pokud odmítáme takovéto intele ktuální aktivity, jak bychom chtěl i vyvolat tak velkou kulturní změn u jako odmítnutí nauky o zoologick ých druzích?

Říci, že osvobození zvířat by mělo mít přednost před osvobozením lids kých bytostí, je dobře možné v teo rii, když si musíme vybrat mezi os vobozením jedněch či druhých; má v šak být tato volba udělána i v pra xi? Já osobně jsem přesvědčen, že lidské utrpení je jednou z hlavníc h překážek na cestě osvobození zví řat. Čím více jsou lidé utiskováni , tím více chtějí být utiskovateli . To bylo jasné mezi lidmi v Němec ku po 1. světové válce, ve Vietnam u po odchodu Američanů, v Alžírsku po odchodu Francouzů. Je to každod enní realita v chudých ghettech ve Spojených státech a v Jižní Americ e, a máme důvod se domnívat, že to tak je i v jižní Africe. Nemusíme ale chodit tak daleko: potvrzuje t o vykořisťovaný dělník, který po n

ávratu z práce domů vylévá svůj útisk v útisku své ženy, svých dětí a svého psa. Zdá se mi těžké přesvědčit lidské bytosti žijící v holé mizérii, aby zastavili útlak na zvířatech. Pochopte mě jasně. Neříkám, že v těchto případech "jsou lidé vskutku více důležití". Je to jednoduše to, jako když říkáme, že "prázdný zvonek nemá sluch".

Boj vedený proti lidskému utrpení má tedy pro mne nepřímou důležitost ve vztahu k osvobození zvířat. Někdy inklinuji k tomu si myslet, že za účelem dlouhodobého osvobození zvířat by bylo lepší pro dnešek zapomenout na osvobození zvířat a soustředit se na zlepšení lidských podmínek. To by ale také bylo chybné, protože též věřím, že jedna z nejlepších věcí, které mohou pomoci lidskému osvobození, je následovat myšlenky osvobození zvířat. Toto mé rčení samozřejmě samo o sobě nic neznamená, ale obsahuje pravdu a ukrývá myšlenku, a to tu, že druhy, které utiskují jiné, nemohou být samy svobodné. Nauka o druzích je lež, kterou se sami lidé oklamávají, a vyvrácení této lži může jen prospět v pokroku. Je nás zatím jen několi, kdo poukazují na tuto lež, ale již od této chvíle můžeme svou aktivitou udělat větší dopad.

Toto vše se může zdát velice cynické; vypadá to, jako bych řekl, že osvobození lidí by bylo pouze prostředkem k osvobození zvířat - a naopak... Tvrdím, naopak než říkají hluboce zakořeněné politické tradice, že osvobození, ať už se týká zvířat či lidí, nepřijde během zítřejšího rána. Mezi časem teď a časem potom leží velký prostor. Při chůzi z bodu A do bodu B, ať už je přednější dostat do bodu B levou nohu či pravou, musí být v pohybu obě nohy. Když budeme následovat radu těch, kteří říkají: "Nejdříve tam dostaňme levou nohu a pak se budeme starat o pravou", pokrok bude malý.

To nám nebrání v tom, abychom nepotvrzovali kdykoliv je to vhodné, jako věc principu, že osvobození zvířat je to důležitější, protože trápení zvířat jsou stejně důležitá jako trápení lidí, jsou však početnější. Na druhou stranu nesmíme vidět ty, kteří tvrdí, že jacíkoliv jednotlivci by měli být utiskováni, protože jsou lidé, Židi, Arabové, černí, ženy či kdokoliv jinak "nedůležitý", jako by šli stejnou cestou jako my, jen proto, že také bojují za práva zvířat /tady je na místě připomenout třeba rasistickou "králíkářku" Bardotovou, pozn. překladatele/. Není to otázka vyjádření preference mezi anti-rasistickým vivisektorem či pravicovým vegetariánem, z čehož nás osočují naši kritici, je to záležitost vědět, s kým můžeme pokročit dopředu k vytouženému cíli.

Běžný element v negativních citech, jež jsem zde kritizoval /a jak už jsem řekl, sám jsem je cítil/, je nepřátelství vůči lidem, vrcholící v určitém druhu převráceného speciesismu /speciesismus=nauka o druzích, tedy ono rozdělení, kdy my jsme zcela "mimo" zvířata a nepatříme k nim, tedy jsme "my" /lidé/ a "oni" /zvířata/, pozn. překladatele/. To je pochopitelné, jestliže uznáme, že lidé mají schopnost porozumět svému konání, ale nepoužívají ji, zatímco kočka, která si hraje s myší, nemajíc potuchy o zodpovědnosti, je nevinná.

Pojem zodpovědnosti je ale jiná věc, a zde se jí nebudu zabývat. Řeknu k tomu jen to, že ač věřím, že je velice důležité, aby každý byl sám zodpovědný za své činy tak, jak je to možné, pokud nikdo takto nerozhoduje za něj, a ač tomuto bodu přikládám velký význam - například tím, že řekneme každému pojídači masa, že je odpovědný za chov a porážení dobytka - dávám tomu pouze omezenou praktickou hodnotu, a vůbec žádný význam teoretický. Tím, že řeknu, že jsem byl vinen, když jsem ještě jedl maso, tím nezmenším ani o gram množství, jež jsem snědl. Když jsem jedl maso, jednal jsem tak podle stupně inteligence a odvahy, který se později mohl změn

it. Podobně nenávist a pohrdání ďábelskými pojídači masa žádným způsobem zvířatům nepomůže a nemá žádný jiný konkrétní výsledek než ten, že se tito nenávistníci cítí spokojeni a pohlížejí na sebe jako na lepší než ti ostatní.

Postoj, který preferuji, a který mě nakonec vedl k minimálnímu klidu mysli ve spolužití s pojídači masa, je ten, že na ně pohlížíme se stejnou shovívavostí jako na zvířata; tak, jako například pohlížíme na kočku. To, co dělají, je jistě hrozné, a hrozně smutné, pokud uvážíme, jak snadné by bylo, aby jednali jinak; ale ve stejném čase nejsou svou podstatou ďábelští. Často jsou milí a benevolentní. Stejně jako naše mozky, jsou jejich plné chybných myšlenek, podle nichž jednají. Pokrytectví je mezi nimi rozšířené a jejich snahy jednat jinak jsou ubohé. Na rozdíl od koček jsou však přístupní diskusi - někdy s pomocí kopance do zadku , a tak se pokoušejme je přimět jednat správně.

Často také spatřuji protilidský přístup v myšlence, že jediná věc, kterou zvířata chtějí, je nechat je být, "žít v klidu". Implicitně a někdy i explicitně to vyjadřuje názor, že lidé nemohou udělat zvířatům nic jiného, než je poškodit; že lidé jsou perverzní a ďábelský druh /je to ale něco jiného než mýty říkající, že pouze lidé zabíjejí své vlastní příslušníky, že pouze lidé zabíjejí bez potřeby, že pouze lidé znásilňují, že pouze lidé jsou krutí atd./. Jistě, vidíme-li utrpení a zabíjení ve velkochovech, bylo by lepší nechat zvířata žít bez lidského vměšování; ale nevidím žádný důvod k zapomenutí toho, že od přírody zvířata trpí intenzivně, následky nemocí, hladu, emocionální deprivace, a predace jinými zvířaty. Není mi jasné, proč by utrpení nemělo být uznáno jako důležité jen kvůli tomu, že není zapříčiněno lidmi. Není v naší moci vyzývat lidi, aby pomohli zastavit toto přirozené utrpení. Ale přemítám nad tím, že přesvědčování lidí k vegetariánství je jen prvním krokem.

Myslím také, a to je pro mne základní, že by vegetariánství mělo přijít důsledkem a v souběhu s pádem speciesismu, tak bude mít větší smysl než vegetariánství podstoupené kvůli hladině cholesterolu nebo změnám v módě.

Lidské bytosti jsou, ať se nám to líbí či ne, pány této planety; to je to, co přinesla evoluce. Není v tom nic, na co bychom měli být pyšní či hrdí, ale také nic, za co bychom se měli stydět. Kdybychom to nebyli my, možná že by po několika miliónech let takto evolvoval jiný druh - jiný lidoop, nebo nějaký jiný inteligentní druh. Stalo se, že to jsme my, a to nás činí za to zodpovědnými. Měli bychom tedy jednat co nejlépe, ke všem cítícím bytostem. Mentální zdraví humanity a její schopnost benevolence jsou tím nejdůležitějším pro dobro všech bytostí, lidí i zvířat. Naneštěstí toto mentální zdraví není zrovna nejlepší, a aby to bylo lepší, nevidím žádné plus v tom, když se kvůli mýtickému rychlému výsledku budeme spojovat s těmi lidmi, jejichž myšlenky jsou podstatným způsobem v protikladu k tomuto objektivu, jejichž myšlenky vykazují pouze nenávist, ničení a zpustlost.

David Olivier

/autor je francouzský aktivista bojující za práva zvířat/

manifest sazečů stromů

Sázení stromků otevírá naše srdce moudrostem Přírody. Péče o stromky ukazuje zranitelnost života a učí, jak vytvořit ekologickou a lidskou komunitu.

Sázíme stromky ne kvůli sobě, ale kvůli těm, co přijdou po nás. Život expanduje do života, a tančením v jeho rytmech můžeme s čistým svědomím užívat radosti z toho, co bylo dříve zašlapováno.

Mnoho lidí nikdy nezasadilo strom, protože si myslelo, že nevlastní půdu. To je mýlka. Všichni jsme děti Země. Společně sdílíme údolí, hory, řeky a moře. Neklamejme se už více!

Sazeči stromků nemají žádnou formální organizaci, žádné členské poplatky, a pouze Zem si udržuje jejich seznam v průběhu času. Pokud k nim chceš patřit, jednoduše zasaď strom bez očekávání materiálního zisku, pomoz se starat o již existující stromy, udrž si v srdci řeč, jíž stromy mluví.

S přiměřenou citlivostí sázej stromky na každé půdě, na každém místě, kde mají šanci na přežití. Nežádej o povolení. Příroda osévá bez ptaní. Ty jsi součástí přírody. Přetváření světa je povinnost a právo, které nespadá do legálního pojetí vlastnictví půdy.

Vhodné druhy přirozeného prostředí můžeš koupit ve školkách. Nebo nech vrbový proutek ve sklenici s vodou, aby vytvořil kořínky, nebo sesbírej a vysej semena z původních místních zdrojů. Zdá se Ti příliš dlouhé čekat, než vyroste žalud? Možná, že bys neměl žít tak rychle, aby tě uspokojovaly jen okamžité výsledky. Zkus zasadit nějaké stromky do hlubokého hrnku na okenní římsu nebo vykopni flíček trávníku. Netrap se tím, kam později semenáčky přesadíš. Nejdříve je zasaď. Sám Život se o zbytek postará, až bude čas.

Netrap se příliš ztrátami. Přijmi je jako součást procesu. Jiní sazeči stromků jsou také činní. Není důležitý individuální úspěch či nezdar, ale celkový proces, ve kterém jsme zapojeni.

Sázení stromků znamená milovat se se Zemí. Sázení stromků takto "nadivoko" obnovuje divočinu. Žijme a milujme divoce. Nebojme se růstu a změny.

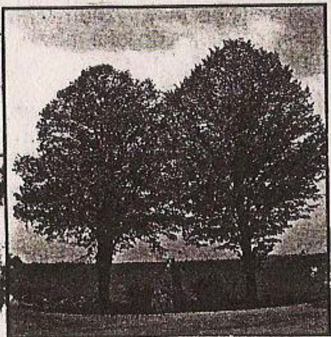
Oslavujme - samotný Život!

vezmi ryč, ZASAĎ STROM!

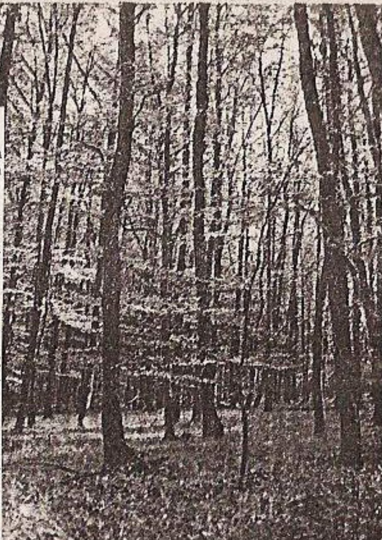
Vkládáme-li svou vnitřní sílu do malé rostlinky stromu, cosi v nás se zlomí. Cosi v nás pookřívá a zahřívá se, jako když pozorujeme, jak se nám rozehřívají zmrzlé prsty nad ohněm. Co je to? Chováme se, jakoby byla malá rostlinka naším dítětem. Přinesli jsme ji z lesa, vypěstovali ze semínka. Jak rostlinka rostla a sílila, rostli jsme a sílili i my. Zažívali jsme s rostlinkou jara i zimy, rašení pupenů i padání listí. Byli jsme s malým stromem dnem i nocí, stali se partnery ve společné koexistenci.

A pak přijde doba, kdy je stromek již dosti silný na to, že jej můžeme zasadit ven, pod širou oblohu. Místa je dost: naše zahrada, zahrada našich přátel, násep u cesty, břeh potoka, zavezená skládka,... Náš stromek není náročný; musíme jen přihlížet k jeho specifickým potřebám, ale jeho životní energie je silou, která jej vyživuje i v poněkud nehostinnějším prostředí.

Už jsi také vysadil strom?

ZVOLNĚTE!

ŽÁDEJTE ZVOLNĚNÍ
Co je to slovo "výkonnost"? Občas to vypadá, jako kdyby bylo něco jako smrt. Jsme poháněni ne k otálení, ne k užívání si života, ale ke spěchu, aby jsme byli co nejdříve hotovi a mohli dělat něco jiného.

Něco jiného? Co?
Výkonnost je ničitel, miliony a miliony živoucích mrtvol, závislých na elektrickém otvírači plechovek a automobilu.

Pokrok je náš nejdůležitější produkt, děti jsou náš obchod,
čas jsou peníze,
život je laciný. Moderní technologie, moderní obchod, moderní stát nám dává všechno, co potřebujeme,
kromě
dýchatelného vzduchu, pitné vody, jedlých potravin, významuplné práce, svobody beze strachu, svobody milovat, svobody být sám sebou, odvahy, hrdého přátelství, naděje.

Mravní naučení z příběhu je: nespěchejte tolik.
Pozor na plížící se výkonnost. Zvolněte a žijte.

Paul Williams - Das Energie

PUEBLO 2000
- Projekt anarchistické komuny

Moravský region České anarchistické federace uvedl v život myšlenku sběru financí na zřízení anarchistické komuny.

Podstata Projektu PUEBLO 2000 spočívá ve sběru financí, za něž se později pořídí pozemek a postaví se na něm objekty /dům k bydlení, minitovárna, hospodářské stavení atp./. Jde vůbec o první takovouto sbírku v novodobé historii anarchismu v Čechách.

Správci Projektu Pueblo 2000 zvolili právě takovouto formu aktivit vedoucí ke zřízení komuny proto, že si jsou vědomi nejen potřeby uvádění myšlenek a snů o volné dohodě a svobodě, zřizování komun a život v nich, do praxe, ale také a hlavně proto, že si jsou vědomi nemožnosti získávání levných objektů a množství financí v krátké době mezi jednotlivými lidmi.

Projekt Pueblo 2000 je spravován třemi pokladníky /finanční část/ a Radou Puebla 2000 /část organizační - uvádění projektu v existenci/. Rada Puebla 2000 je tvořena lidmi, kteří chtějí v budoucnu v této komunitě žít. Přispěvovatelem a budoucím obyvatelem komunity se ale může stát kdokoliv, nezávisle na tom, zda je členem ČAF či jakkoliv činný v anarchistickém hnutí.

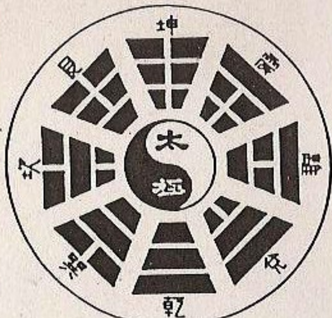
Forem, jak přispět na Pueblo 2000 je mnoho - osobní dary, benefice, sbírky mezi přáteli... Každá pomoc je samozřejmě vítána. Je třeba si uvědomit, že veškeré aktivity ohledně Puebla pomohou vyplnit naše sny a představy!

Projekt Pueblo 2000 má své konto u IPB: 110652245/5100. Kontakt na jeho správce, Radu ap. je totožný s kontaktem Moravského regionu ČAF : P.O.Box 169, 796 01 Prostějov.

Aktuální informace lze získat na jakémkoliv kontaktu ČAF.

Projekt PUEBLO 2000 může být splněním i Tvých snů !!!

P. A.

PROSBA LESA

Bratře můj!
Já jsem teplo Tvého ohniště
za mrazivých zimních nocí,
příjemný chládek v letním slunku,
já jsem stín Tvé chaty,
deska na Tvém stole,
postel, na níž spíš,
dřevo, z kterého stavíš lodě.
Já jsem topůrko Tvé sekery,
vrata Tvé stodoly,
dřevo Tvé kolíbky i rakve.
Já jsem chléb dobroty
a květ krásy.
Poslyš moji prosbu:

NENIČ MĚ!

• • •

Pověz mi o krásném světě, o světě, který patří přírodě, kde žádný vládce ani politik o ničem nerozhoduje. Pověz mi o krajině bez asfaltových jizev, bez kouře,pokroku, armády, zbraní a válek. Pověz nám všem o tom místě, neříkej ale, kde je. Kdybychom to věděli, mocí a penězi ho zničíme. Ne, nejsme všichni špatní, jen zmanipulovaní mocí. Musíme se učit lépe žít a předělat systém tohoto světa. Ne se stěhovat jinam, za lepším.

Pavel Svoboda

Ráchel ✡

PRO TEBE

Skryti pod pláštěm noci
tiskneme se k sobě,
jak dvě ptáčata,
bez hnízda - ale spolu!
Čas plyne tmou,
slíbávám Tvá víčka,
snad nejsme ani v téhle době,
přesýpací hodiny se znovu otočí,
a vzduchem zazní zvon;
někde vykřikl noční pták,
hradní stěny osvětluje svíčka,
a vzduchem tóny fletny zní...

V tvých očích vidím odraz plamínků,
když utápím se ve tvé náruči,
cítím bít tvoje čisté srdce,
a na břehu řeky - ráno,
až se půjdem mýt,
poskládám tvé jméno z kamínků...

/pro mne - heč!/

Rostя P.S.

Spanilejší než kterákoliv z katedrál

Vznešený buku,
pod jehož korunou sedím,
když prsty mám složené
a propletené navzájem v klíně:
jsi domovem ptačího zpěvu,
jsi přístřeším,
kde hlavu složím,
jsi příšeřím,
které s večerem ukolébá
rozvášněný den,
jsi ticho v bouři,
jsi prostota v dešti,
jsi... spanilejší
než kterákoliv z kathedrál!

Stačí jenom přimhouřit oči

Stačí jenom přimhouřit oči.
Nevěříš?
Jen malinko
stáhni k sobě oční víčka,
jen malinko prostoru
si stačí nechat před očima
a uvidíš, jaká je obrovská
úžasnost naší Matky.
Přivíráš oči,
slunce se tísní v trajúhelníku větve
v trojúhelníku větve a kmene stromu
a duhové paprsky
pochytáš rukama
jeden po druhém.
Věčnost?
Blázínku, pšššššt.
/Slunce usíná!/
Harlekýne naší lásky,
co sedíš pod stromem:
Roztáhni ulitu
své pavouččí přízně,
staň se
květem
staň se:
květem
břízy:

. . .

MĚSÍČNÍ NOC

Měsíční noc,
silnice ztuhlá ledem,
pocukrovaná
sněhovými vločkami,
všechno spí
a lampy mrznou na ulici
všechno spí,
jen já se dívám
skrz květy na skle
a Měsíc stoupá
pomalinku výš.

30. 12. 1996

Miloš Hlávka

Kalendář na stěně
prozradí znuděně:
po roce Vánoce
budou k mání.

Bujaře, divoce
potkany ve stoce
krmíme nechtěně
znenadání.

Zlacená prázdnota
palice zamotá
– prašule z tobolky
utrácíme.

Volky či nevolky
zdobíme mrtvolky.
Na počest života
zabíjíme.

• • •

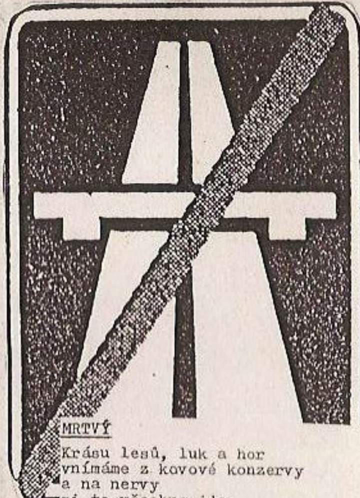
Zbabělci vražděj v přesile,
jinak se krčej v koutě.
Zbabělci vražděj v přesile,
tvářej se přitom zmužile
a klidně zabijou tě.

Zas padá listí zrzavý
ze stromů v hloubí lesa.
Zas padá listí zrzavý
a řeka slzy vodplaví.
Jen vztek až na dno klesá.

Je těžký hledat v sobě klid,
dyž v tepnách krev až šílí.
Je těžký hledat v sobě klid,
dyž NEMÁM PRÁVO vodpustit.
MĚ přece nezabili.

29.9.1993
Miloš Hlávka ml.

věnováno památce Tibora Danihela !

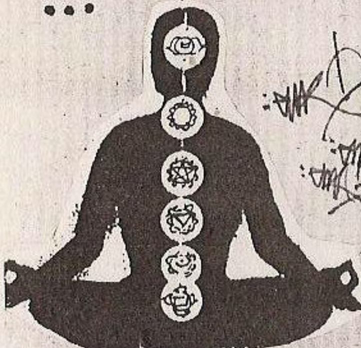
Radim Kopáč

MRTVÝ

Krásu lesů, luk a hor
vnímáme z kovové konzervy
a na nervy
mi to všechno jde,
protože člověk tak
smysl života nenajde
A zajde na žal a stesk ze samoty
a mrtví roboti budou nosit
naše boty

Kolik ještě stromů
padne za oběť tomu,
že člověk na místo přírody
staví raději továrny a závody
a celá naše technika
je nožem vraženým do břicha

• • •

Katka Šebelová

Na děravým kameni

Tak sedím na děravým kameni
s posvátnou hrůzou
našich vizí
a hledím
do větrem zkroucených stromů
Bájný Atlantidy mizí
smotaný v kuličce haše
myšlenky jsou zrnka spraše
co se drolí
a drolí na prach
z jantarových smolí
z nichž se kuklí strach
Podzim si barví
koruny stromů do ruda
jakoby s cinkotem harfy
se slunka stoupá vřava rudá
Naslouchám tónům
přírodní operety

Ogonìům

Zneuctěná země...

v deltě Nigeru
žili prostí lidé
: delta Nigeru
místo pro bohaté a chudé

země Ogoniů krvácí
krvácí, krvácí z ropy
bůh svou tvář odvrací
sem vedou smrti stopy

a kosti odpůrců
bělí sžíravé slunko
jako bezpráví v zemi

země Ogoniů
prosí o pomoc
zneužitá a špinavá
nebesa vzývá

Představujeme Vám

oleje Shell HELIX

*SPÍŠE HELLIX!

Prales

dešťová strouha
pokroucený kořeny
jsou jako shrbená stařena
vodopády s kulisou lián
a vláha s tlukotem tam-tamů
- bubínky tepou
srdcem pralesa
tamější zvířata
žijí vizí úchvatného života
milióny a milióny věků...

Řeč pralesů

Staleté stromy hovoří
Prastarou řečí pralesů
Dávné příběhy odvíjí
Vítr šumějící jako v příboji

A pila stromy zabíjí

F.H.Richard

Odvalte balvany

Odvalte balvany ze svého nitra
vysypte popelníky, urny vzpomínek
oděјte květinami mlhavá jitra
rozdmýchejte lásky plamínek

Sobectví hyzdí vaše duše
kosmická hudba skomírá
v chladné náruči
Zorejte lány vyprahlé buše
zbavte už pravdu rezavých obručí
Falešné morálce strhněte masku
slzami naplňte zívající hroby
Zakopejte mršiny stesku
spalte prapory zášti a zloby
Rozbijte okovy!
Sejměte viselce
s kvetoucích stromů
přineste úsměvy
do mrtvých domů
Odvalte balvany...!

Tupíte Krista

Krista sňali jste s kříže
jeho srdce snědli s hořčicí
teď
pijete jeho krev
za dveřmi sakristie
do hlav lijete si Martel
ředěný krví Páně
šunkou
zprznili jste hostie.
Marně zlatíte kříže
slova lásky tlejí vám v ústech
vaše srdce suchá jsou
jak květy na hrobech
Jeho krví jste posvětili mříže
Jeho slovy vydláždili kostnice
své víry
Tupíte Krista
když líbáte mu nohy
Vy svině přecpané perlami
vy mršiny chromých snů.

/obě básně pocházejí ze sbírky F. H. Richarda Sólo pro Jidáše/

Mysli na Zemi starou 46 let ...

O Zemi se předpokládá, že je stará okolo 4,6 miliardy let, což je dosti nepředstavitelný časový úsek. Pro tuto chvíli si představ Zemi ve středních letech, tak 46 let.

Tato osoba prochází pozdním vývojem. Vůbec nic není známo o jejích prvních sedmi letech a pouze strohé informace existují o dalších 35 letech. Je ve věku 42 let, když Zem začíná kvést.

Během jednoho roku se na Zemi objevují a opět mizí dinosauři a velcí plazi. Planeta dosahuje stáří čtyřiceti pěti let. Mamuti přišli pouze osm měsíců později. Uprostřed minulého týdne se člověku podobní lidoopi evolvovali do lidoopům podobných lidí a o víkendě se objevila na Zemi poslední doba ledová.

Moderní lidé jsou na planetě pouhé čtyři hodiny. Během minulé hodiny jsme objevili zemědělství. Průmyslová revoluce začala před jedinou minutou. Během těchto šedesáti sekund biologického času člověk vytvořil z Ráje skládku odpadků.

Zapříčinili jsme vyhubení stovek živočišných druhů, z nichž zde byly mnohé déle než my, a vyplenili jsme planetu kvůli palivu. Nyní stojíme jako namyšlené děti a pyšně se usmíváme nad tímto "pokrokem", který nám zapříčiní masové vyhubení a který úspěšně ničí tuto oázu života ve sluneční soustavě.

Ve gán ská ku chař ka

Mungová polévka á la Čína

Potřebuješ: Hrnec, zeleninový bujón nebo vývar ze zeleniny, kterou jsi včera vařil, 1 velkou mrkev, půl skleničky naklíčeného munga, vodu, sójovou omáčku.

Jak na to:

Asi pět dní dopředu si musíš začít klíčit to mungo, aby mělo hezky velký klíčky, ono to pak v té polívce dobře vypadá. Fajn.

Vezmeš hrnec, pustíš do něj vodu tak do půlky a nastrouháš do ní tak půlku mrkve, spíš na hrubo. Až se to začne vařit, vhoď do hrnce mungo a zbytek nastrouhané mrkve a přilej zeleninový vývar. Krátce povař /tak půl minuty/ a nech to dojít pod pokličkou. Můžeš to dochutit sojovkou a za 5 minut podávat. Je to bašta, drž si talíř!

Špagetový salát s to-fu

Suroviny:

1 menší čínský zelí, půl balíčku špaget, 1 uzený tofu, sójovka, trochu rostlinného /může být i olivový, ale i slunečnicový či řepkový je OK/ oleje, pšeničné klíčky.

Udělej:

Dej vařit vodu, malinko ji osol, a až se bude vařit, vhoď špagety. Mezitím si nakrájej čínský zelí na nudličky a tofu na kostičky. Až uvaříš špagety, po čtvrthodině je k tomu přidej, kápni sójovku a olej, nešetři, a důkladně promíchej. Kdo bude chtít, může si vmíchat pšeničný klíčky nebo opražené oříšky. Je to dobrý jako svačina i oběd, studený i teplý - Mňam!

Sezamové kuličky

Hrnek /větší/ sezamových semínek, půlku lněného semínka, trochu vanilky, hrnek kukuřičného sirupu /nebo medu/, hrnek naklíčených semen slunečnice, trošku vody, kokos nebo sójové vločky na obalování.

He?

Nevíš co s tím? Semena pomel, smíchej se sirupem a vanilkou, udělej z toho tuhé těsto, z kterého pak vytvaruj kuličky. Ty obal ve strouhaném kokosu, pšeničných klíčkách nebo sójových vločkách.

Špenát s tofu

Potřeby:
Balíček mraženého špenátu /nebo asi 5x tolik čerstvého/, jedno tofu, jedna brambora, trocha vody, koření dle chuti.
Jak na to:
Nejdřív dej ve trošce vody /nebo v páře/ vařit na drobno pokrájenou bramboru. Až bude měkká, přidej osmažené, na kostičky nakrájené tofu a špenát. Chvíli povař, přidej vodu abys to neměl moc hustý. Výborný je to podávat s rýží, aspoň já se po tom vždycky můžu ublízat!

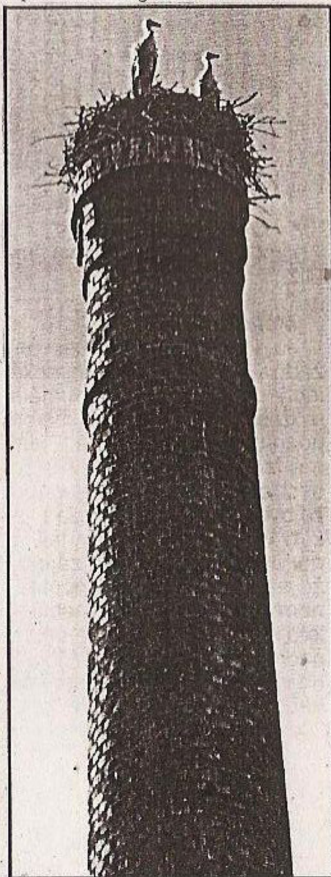
Květákové sabdží

Budeš potřebovat:
1 střední květák, 2 menší brambory, kousek okurky, olej, kousek rajčete /nejlépe celé/, trochu pohanky, lněné semínko, koření: hořčičné semínko, kmín, kari, kurkuma nebo garam masala.
Postupuj takhle:
Rozpal v hrnci olej a hoď do něj něco hořčičných semínek. Okamžitě přikryj pokličkou, protože semínka začnou prskat. Po minutě přidej kmín a ostatní koření a další minutu smaž. Pak přidej na kostičky - ehm, na malý hlavičky ve velikosti so usta, sorry za tu chybu - nakrájenej květák a smaž do zlatova. Potom přilej vodu a vhoď tam na kostičky nakrájené brambory, okurku a rajče. Až se to bude vařit, přidej lněné semínko a vař asi čtvrt hodiny, pak utni plamen, kuchaři, a další půlhodinu nech dojít pod pokličkou. Během téhle doby si můžeš uvařit rýži, jáhly nebo upéct celozrnný chleba, s kterým se to baští náramně dobře.

Svačinka á la okenní truhlík

Potřeby:
Truhlík, troška hlíny nebo namočený vaty, semínka řeřichy.
Hm, vono to vypadá spíš jak nějaký zahradnictví, no ale fakt to je recept. Zasaď si semínka řeřichy, udržuj je ve vláze a za dva týdny je ostříhej a posyp tím chleba s rostlinným máslem /Perla/, to zíráš jak vejr, co? No ale je to zdravý a chutná to líp než chleba s máslem bez řeřichy. Můžeš zkusit sypat i různý jiný obměny - např. pažitka, drcený oříšky, plátky cibule /oj, drsoni!/ či česneku /ty ještě balšój gerój!/, naklíčený mungo, mladá naklíčená pšenka, drcený kaktusy apod. Záleží na tobě.

Všechny recepty jsou ozkoušené a chutnají výborně. Nemusíš se podle nich vůbec řídit, protože opravdový kuchař je ten, který dokáže vařit podle své veganské fantazie!

Z dopisů

AHOJ ROSŤO A PETRA!

Najprv by som Vás chcel čo najsrdečnejšie pozdraviť a vyjadriť obdiv a veľkú vďaku za Zelený provazníček. Ozaj jeden z najlepších časákov /ak nie najlepší/, propagujúcich návrat k pravým hodnotám nenásilným sposobom.

Pri čítaní oboch vydaní Provazníčka ma aspoň na chvíľu opustila tak dobre známa depresia a skepsa. Často pochybujem, či je vobec možné uskutečniť moje sny, či nie som len naivný utopik. Mojím snom a túžbou je naplniť svoj život radosťou. Šťastie vidím tam, kde možem žiť nezávisle na ľuďoch, ktorých vobec nespoznám a ktorí sa rozhodli spraviť z nás prostriedok na dosiahnutie svojho cieľa. Tam, kde možem žiť spolu s ľuďmi mne blízkymi. Žiť v harmónii s prírodou, zvieratami, ľuďmi i so samým sebou. Tak aby som bol dobrovoľne súčasťou jedného velkého a všeobjímajúceho kruhu. Snom je tiež cestovanie, spánok pod holým nebom, spoznávanie cizích kultúr, ľudí a krajín. Tak by som chcel obohatiť seba a tiež prispieť k obohatenie ľudí v komunitách, v ktorých čas pobudnem /dúfam/. Zelený Provazníček mi dokazuje, že stále sú ľudia, ktorým sa darí žiť podľa ich predstáv. Za to Vám vďaka z hĺbky srdca,

priatel Ivan

AHOJTE ROSŤO A OSTATNÍ PROVAZNÍČCI

, tož mám konečně čas, abych vám napsala. Nedávno jsem si znovu četla úvodník druhýho čísla Zelenýho Provazníčka a tak bych Ti k tomu, Rosťo, ráda něco napsala: ikdyž je v oběhu /jak píšeš/ mnoho tiskovin, jsou si povětšinou dost podobný a ne zrovna kvalitní. Provazníček

POSTAV SE PROTI NIČENÍ NAŠÍ PLANETY !

se tak trochu vymyká, což je vynikající, líbí se mi, že se v něm neopakuje jenom to, co už někde někdo napsal.

A jsem taky moc ráda, že se v něm píše o přírodě... A to tak hezkým způsobem. Vadí mi aktivisté, kteří svou aktivitu prezentují jen ničením a žádným tvořením. Tvrdí, že někoho nebo něco chrání, ale vždyť ani vlastně neví co.

Některé články mi přímo mluví z duše - taky mám ten krásný pocit jednoty, když na jaře u nás v Moravským Krase sázíme malý semenáčky. Člověk ten stromeček začne mít rád, při sázení se mu snaží nic nezlomit, pak ho dá do důlku, přitlačí, aby tam seděl. Pak ho ještě oplotí proti zvěři a doufá, že brzo začne pršet. Když se pak po několika týdnech na svý "svěřence" přijde kouknout, má ohromnou radost, že ještě nějací malí jedinci přežili a říká si, jakpak ti mrňaví asi budou vypadat za 50 nebo 100 let..

Ale nejde jen o stromky - je nádherný, když začnou na jaře zpod listí vylézat první květy a pukat pupeny. Všechno je tak tichý, krásný a něžný, pak mi jenom nedochází, proč skoro na každým metru cesty leží papírek nebo sáček.

Chtěla bych vám do další tvorby popřát hodně optimismu, chuti a dobrýho pocitu z ní. Ahoj,

Alice

Ahoj Rosťo,

k reklamám: Pár jich spolu s tímto dopisem doufám pošlu. Návody na úpravy reklamních ploch popsané v tom článku o reklamách jsou ovšem poněkud obtížněji použitelné, neb v našem městečku se doposud žádné billboardy nenacházejí. A i kdyby se nacházely, asi těžko by tu bylo možno hrát si před policajtem na výlepní službu s tím, že "to je hrozný, už zas se to vodlepuje." Přece jen by panu V. nebo jinému z místních poldů asi bylo poněkud podezřelé, že jsem tak najednou změnil profesi.

Ovšem někdo už si z Vašeho článku příklad určitě vzal. Už někdy v květnu jsem viděl fotku předvolebního lidoveckého billboardu, kde výraz "klidná síla" byl umně přebarven na"kouř a síra" a panu Luxovi přimalovány rohy a do ručky dány vidle.

Zapomněl jsem pozdravit také pana plka od BISonů, který zajisté pilně čte dopisy a dbá tak na to, aby Vám někdo neposlal něco, z čeho by Vás mohl trefit šlak, Takže to napravuji aspoň teď zde: Dobrý večer, pane plukovníku!

Mějte se hezky,

Miloš Hlávka

Hore zdar Rosťo,

jak se máš? Já dobře. Provazníček mě potěšil, to je paráda, že už anarchistický časopisy nejsou jen provokací, ale zvyšuje se jejich intelektuální úroveň. Největší problém anarchismu je nutná, ale nepříjemná jednostrannost. Čím vyšší bude úroveň subkultury, tím větší naděje na úspěch. Terorismus, demonstrace proti fašismu, to už je fraška. Provazníček postupuje ve správném směru, k prostotě a individuální síle každého, kdo má odvahu k zodpovědnosti vyplývající z hlásání svobody. Potěšils mě, jen nám příště neposílej tolik výtisků, my si to stejnak můžem dávat z ruky do ruky.

Už mě bolej záda, tak Hore zdar a zduř, s láskou

Jiřa, Trutnov

AHOJ ROSŤO.

Dík za časopisy, které jsi mi poslal. Opravdu dobře jsem si početl. Moc se mi líbilo i druhý číslo Provazníčka, zarazil mě v něm ale článek zaměřený proti časopisu Class War. Nemám nic proti pacifismu, možná by však autor pozměnil svůj názor na některé druhy násilí, kdyby mu, nebo jeho kamarádovi, roztříštila hlavu ocelová matka vystřelená z praku skinheada ukrytého v okně starého domu. Nevím taky, zda se autor považuje za anarchistu, ale kdyby se zamyslel, nemohl by napsat takovou pitomost, že lidé kteří píší Class War se snaží stavět bariéry mezi třídami, každý anarchista přece bojuje za beztřídní společnost. Mám dojem, že člověk prezentující na veřejnosti takovéto názory, se snaží proti sobě poštvat stoupence různých směrů anarchistického hnutí a způsobit tím jeho destrukci. Ikdyž v tom článku bylo i hodně pravdy, patří všem rozvracečům našeho hnutí moje upřímné fuck off.

Ve městě, kde bydlím, je to v poslední době dost na ostří nože. Mi

nulý týden po cestě na koncert nás fašouni ostřelovali z praků a několika lidem rozbili hlavu. Následovala naše akce, při které jsme pochytali značnou část prakostřelců a dali jim menší průplesk. Od té doby mi chodí pravidelně po dvou dnech anonymní dopisy, ve kterých je mi vyhrožováno zabitím a podobně.

Doufám, že u vás je situace lepší a přeju vám hodně úspěchů v další tvorbě a celym životě.

Ahoj, Fuťa

PS: Je dobrý, že píšete o výživě /veganství/, ty recepty jsou skvělý.

ČAU ROSŤO A PETRO!

Když jsem nedávno poprvé uviděl informační zpravodaj zeleného anarchismu Vízia a akcia, řekl jsem si, že vám musím napsat. Myslím si, že když se někdo snaží udělat něco pro tuhle kouli, na který tady všichni žijeme, dělá to nejen pro sebe, ale taky pro všechny ostatní. Všechna ta špína, kterou si vytvořila tahleta odporná konzumní společnost, a která jen tak nezmizí, pokud si lidstvo neuvědomí, že nepřijde jenom záhuba zvířat, životního prostředí, ale že pak taky musí zákonitě přijít záhuba lidstva. Když si snad náhodou tohle přečte člověk, který má oči zaslepené koupí nového auta nebo dovolenou v exotickém prostředí, přepracovaností či sny o krásné budoucnosti a kariéře v reklamní firmě s.r.o., mávne nad tím vším rukou a řekne, kterej blbec to psal. Vím, že čím víc lidí se na tyhle věci budou dívat s ohledem, tím to bude pro Zem lepší. Proto bych vám chtěl pomoct s vylepováním plakátů a rozdáváním letáků. Chtěl bych vás poprosit o zasílání informačního zpravodaje a informací z okruhu zeleného anarchismu.

Ještě bych vám chtěl napsat o jedný věci, a tou je myslivost. Dnešní myslivci by si měli uvědomit, že vraždění není spojeno s přírodou, když i oni si říkají ochránci přírody. Jejich krvavý hony to jenom dokazujou, to že vraždit nemusí, že to není to jejich snižování stavu zvěře až už z jakéhokoliv důvodu, ale je to jen krvavej sport, stejně jako rybaření, býčí zápasy či lidský chtíč vyzkoušet si svoje výrobky nejdřív na zvířatech. Je nás pár a snažíme se přímejma akcema zabránit utrpení a vraždění lovcema trofejí a kožichů - tím, že kácíme posedy ve středočeském kraji a plánujeme to i jinde. Zatím jsme schodili asi 10 posedů. Místní myslivci to řeší na svých schůzích v hospodě, ale bavili jsme se s jedním z nich, aniž by věděl, co děláme. On na to narazil a říkal, že nemůžou nic dělat a ani netuší, kdo to dělá. Ahoj,

Zdeněk!

MILÝ MŮJ ROSSI,

mám skvělou náladu, tak Ti píšu. A jestlipak víš, proč? Vzpomínáš si, jak jsme se onehdá bavili o našich snech o vlastní komunitě? Mne ta myšlenka zdaleka neopustila. Připadám si teď jako s. Lenin píšící z vyhnanství za dob temného carismu svým souvěrcům a připravující revoluci! Tak k věci: když vidím život ve městě, a teď ho konečně vidím na vlastní oči, je mi zle... Mám čím dál větší chuť zmizet z dosahu lidí a ŽÍT. Ale ne v tom pokryteckým slova smyslu, jako si lidi představují /alkohol, sex, žrádlo,.../. Chtěl bych žít spokojeně a mezi li

dma, jako jste třeba vy 2. No, a j edinou cestou, kterou vidím, je ko munita. Mám takovej návrh: co kdyb ychom se vážně začali zabývat budo váním nějakého vyváženého společen ství lidí a Země? Třeba začít shán ět materiály o již fungujících kom unitách /myslím podrobné materiály /, podrobovat je kritice /to je po dle mne důležité/ a vybírat z nich to nejlepší, co by se hodilo pro z formování vlastní společnosti. Pro začátek Ti tady uvedu nějaký zásad y z Platona /ústava/, spíš pro náz ornost: ideální Platonova obec je bez otroků - no comment, to je sam ozřejmý. Další zajímavostí je, že obyvatelé první obce nejedí maso, kromě vojáků. Nejdřív k tomu masu - nejlepší argumentací je asi to, že není třeba zabíjet zvířata, nem ohou za náš hlad. Vím, vy 2 se tou zásadou už nějaký ten pátek řídíte , ostatně já se taky snažím, fakt. Pokud jde o ty vojáky, určitě Tě t rochu zarazili, že. Platón chápe v ojáky jako ochránce obce, což je u něj, v jeho době, celkem pochopite lné. Myslím, že pro současnost to celkem nemá smysl, mít vojáky, byť třeba k /a jen k!/ defenzivním úče lům. Co bys dnes zmohl s hrstkou l idí proti třeba bombě, kterou by T i hodili doprostřed komunity, že. Tzn. vojáky bych z komunity předem vyškrt, už jen z osobní antipatie. No, nevím, jestli Ti to takhle bud e vyhovovat, ale já myslím, že tak hle bychom mohli rozvinout velice zajímavou diskusi, ze který by moh lo vzejít mnoho dobrého. Co myslíš ? Taky už pár týdnů nosím v hlavě název naší budoucí pevniny spokoje nosti - HVAJNINIM. Docela divný, c o? Je to převzatý z Gulliverových cest o J. Swifta, z pasáže o zemi Hvajninim, kde koně byly chytrý a lidi byli nemyslící dobytek.

Vím, začínat budovat komunitu od názvu je zbrklost, hloupost, ale z náš mě, ne?

Připíšu Ti ještě pár citátů z je dný skvělý knížky, kterou vřele do poručuju. Ahoj,

Stanley

Alice Millerová
DĚTSTVÍ JE DRAMA

"Vytěsnění kdysi utrpěného brutá lního zneužívání žene kupříkladu m nohé lidi k tomu, že ničí životy d ruhých i své vlastní životy, že za palují domy cizinců, mstí se a naz ývají to dokonce "vlastenectvím", aby skryli sami před sebou pravdu a necítili zoufalství trýzněného d ítěte."

"Nacionalismus, xenofobie a faši smus nejsou v základě ničím jiným, než ideologickým přikrašlováním to hoto útěku. Je to útěk před trýzni vými vytěsněnými vzpomínkami na ně kdejší opovržení do nebezpečně des truktivního pohrdání jinými lidmi, které se povyšuje na program. Skry tá krutost, jíž na sobě kdysi dítě okusilo, se sice projevuje v násil nických skupinách mladistvých, jej í původ v raném dětství však i nad ále popírají nejen ti, jichž se to týká, nýbrž celá společnost."

"Nesčetné formy nacionalistické zaslepenosti, která se dnes tak ší ří, nám zřetelně ukazují, že se je dná o šílenství stále stejného dru hu, jehož motivy pramení z vytěsně ných pocitů a vzpomínek osob, kter é jsou za ně odpovědné a nemají ni c do činění s racionálními úvahami . Nenávist k životu a posedlost de strukcí - to jsou dva znaky společ né nacionalistům na celém světě, t éměř jako kdyby nosili jednotnou m ezinárodní uniformu. Tato destrukt ivita se živí ze stejného zdroje, totiž ze stejného příběhu dětského utrpení, na něž si buď vůbec nepam atujeme, nebo si je nechceme přizn at a které až do nedávna společnos t totálně popírala. Dnes si už tak ové popírání nemůžeme dovolit, pro tože jeho rizika se šíří jako expl oze. Lidé, kteří jsou ochotni vypr ostit svůj příběh z temnoty zapomn ění, dodají odvahy i dalším, aby s e takového kroku odvážili a mohli svým procitnuvším vědomím vnést do temnot dnešní "politiky" více svět la a jasu, než to bylo doposud mož né."

/autorka je proslulá psychoterapeu tka, specializující se na dětství/

Přijde streightedge do výrobny:
- Prosil bych deko tofu.
- Vy si snad děláte srandu!
- Kdybych si chtěl dělat srandu, tak bych si ho přál nakrájet.

hehe!

(smích)

Něco pro feministky:
Po ulici jdou dvě hezké dívky kolem zaparkovaného automobilu. Jeho řidič na ně volá: "Haló, kočky!" Jedna z nich se obrátí a povídá: "To je zajímavé, mluvící auto vidím po prvé v životě."

Na nádraží v Brně chodí venkovská stařenka od jedné pokladny ke druhé a ptá se, kolik stojí lístek do Kyjova.
- Dvacet čtyři korun, paní.
- Dvacet čtyři korun, vrtí stařenka znechuceně hlavou, všichni melete to samé. Cožpak se takhle dá obchodovat?

Vrátný na předsednictvu vlády zastaví stařenku se sekyrou:
- Kampak, babi?
- Ale, jdu dát pusu panu premiérovi Klausovi.
- A na co ta sekyra?
- Já mu chci dát štípanou.

Ze zpravodajství TV:
"Na hřbitov nedaleko Prahy se zřítila helikoptera ministerstva obrany ČR. Záchranné týmy prozatím vyprostily 300 mrtvých těl, záchranné práce pokračují, o jejich průběhu budeme podávat další zprávy."

Zástupce počítačové firmy předvádí na úřadě nový druh počítače:
- Je to vynikající zařízení. Dokáže s ním pracovat i idiot.
Jeden z pracovníků vyhrkne:
- To je fantastické. Můžu to hnedka vyzkoušet?

Volá jeden zedník na druhého:
- Karle, slyšíš mě?
- Slyším.
- A vidíš mě?
- Nevidím.
- Tak vidíš, jakou jsme postavili krásnou zeď!

Pro anarchocyklisty:
Víte, podle čeho poznáte veselého cyklistu?
???
Že má přední zuby celé od mušek!

Přijde pacient k doktorovi:
- Nemáte nějaký šikovný lék na rým u, pane doktore?
- Mám. Smrkat, kýchat, frkat a nad ávat.
- A to pomůže?
- Jistě. Poznáte to do 14 dnů.

Baví se dva:
- Slyšel jsi někdy o Atlantském oc eánu? Tak ten jsem přeplaval!
- Hm, slyšel jsi někdy o Mrtvém mo ři? Tak to jsem já zabil!

- Madléno, pojď se koupat, přemlou vá anarchík svůj protějšek.
- Si upad, ne? Taková zima a já po lezu do vody, ne?
- Hm, tak si vem, Madléno, ten huň atej zelenej svetr.

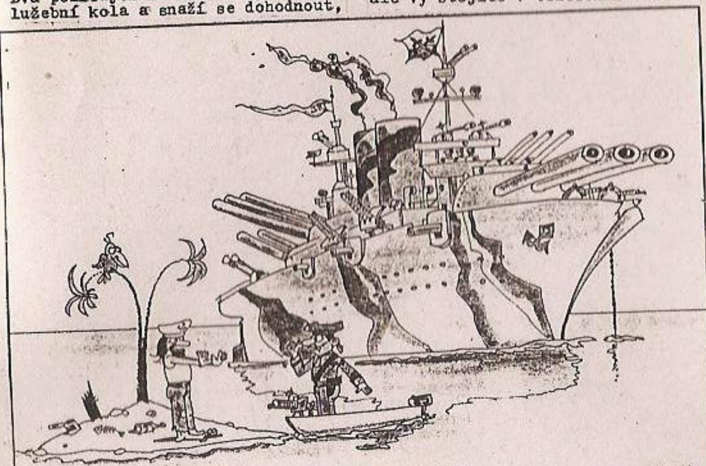
Stalo se:
Mravenec se oženil se slonicí. Sva tební noc byla bouřlivá do té míry , že nevěsta v záchvatu rozkoše sk onala. Posmutnělý mravenec slezl z pátky na zem a povzdechl si: "Jedn ou jsem si pořádně užil a teď abyc h celý život kopal hrob."

Dva policajti na okrsku vyfasují s lužební kola a snaží se dohodnout, jak kola označit, aby každý poznal to své. Strážmistr Franta navrhne, že tedy napíšou na kolo "Policie". Druhý den se setkají na kolech a z jistí, že nápis napsali oba. Stráž mistr Pepa se zamyslí a navrhne, ž e si na řídítka zavěsí služební od znak. Další den se opět sejdou a z jistí, že tak učinili oba. Strážmi str Franta se hluboce zamyslí:
- Ty, Pepo, co kdybysme to udělali tak, že ty budeš mít to černé a já to bílé?

Nemocný anarchista v ordinaci:
Lékař: "Nesmíte kouřit a pít!"
Anarchista: "Pane doktore, já neko uřím ani nepiju."
"Nevadí, zakážu vám něco jiného."

Nakupuje fakír v drogerii:
- Prosil bych žiletky.
- A jakou značku?
- To je jedno. Já je potřebuji na žvýkání.

Pozdě večer křičí po sídlišti něja ký chlap:
- Hergot, už zase nejezdí ten zatr acený výtah!
- Ale pane, co by nejezdil, jezdí, ale vy stojíte v telefonní budce!

Ne děkuji, jsem pacifista, počkám si na civilní loď ... — JIří BRANČÍK

Róši Philip Kapleau - CHRÁNIT VŠE ŽIVÉ. Vegetariánství z hlediska buddhismu.

Tento titul je vlastně první kniha bratislavského CAD Pressu, která se mi dostala do rukou - a vůbec mě nezklamala. Jako zarputilý ochránce zvířat jsem celou dobu, kdy jsem knihu četl, mohl jen souhlasně pokyvovat hlavou. Všechna fakta, která se mi v minulých letech pomalu a z různých zdrojů dostávala do rukou, jsou v knize róši Kapleaua uspořádána přehledně a doplněna dalšími, o nichž jsem snad ani neměl tušení. Co to znamená, když se na vegetariánství díváme z hlediska buddhismu? Existuje mnoho tzv. buddhistů, kteří jedí maso. Kapleau staví proti nim řadu argumentů a náboženských i vlastních úvah. "Buddhisté zpívají sútry a obětují kadidlo po smrti těchto bytostí, a tvrdí, že tím utišili duše zvířat, která zabili. Mají za to, že tím celou záležitost elegantně skončili." Nebo: "Maso nelze získat ze slámy ani z kamene. Lze jej získat jedině zabitím stvoření, proto maso nelze jíst..." První část knihy se věnuje utrpení chovných zvířat, tedy tomu, jak se maso "vyrábí". Druhá část apeluje na etiku a pomocí buddhistických "pro-vegetariánských" písem vysvětluje "buddhistům", kteří jedí maso, že by bylo pěkně absurdní, kdyby Buddha a jeho následovníci maso jedli. V dodatcích knihy se pak spolu s róšim podíváme na praktické stránky problému - zdravotní aspekty, znečišťování prostředí, doporučenou literaturu a výroky význačných lidí. Mne osobně příjemně překvapilo, že některé výroky jsem četl poprvé. Kniha je psaná mírumilovným tónem a je doplněna i o kapitolku týkající se velrybaření. Celkově je to asi nejsouhrnnější dílo o vegetariánství a doporučuji všem, kdo ještě váhají.

Róši Kaisen - MNICH BOJOVNÍK.

Nejsem stavěn na bojová umění. Proto jsem od této knihy nečekal nic neobvyklého. A udělal jsem dobře. Koho však bojová umění lákají /zdravím tímto mladé antifašisty/ a berou je jako formu meditace, mohou v autorově vypravování objevit cenné rady a počíst si o jeho hledání. Mne však v tomto románu mnohem více "chytly" příběhy z autostopu a z přecházení čínských hranic, líčení divů přírody a čínské kaligrafie doplňující text. Mám chuť vzít bágl a stopovat na Tokio nebo Singapur...no ale nejde to, musím dopsat tohle číslo Provazníčka. Skončím trochu hloubavě citátem z úvodu k jedné kapitolce:

Bílá oblaka přicházejí a mizí.
Jen mohutný a vysoký vrchol z
zelené hory
přečnívá
nad stovkou dalších.
Nikdo jej nemůže dosáhnout.
Nikdo jej nemůže poznat.

ŠAMANISMUS. Rozšířená vize reality. Sestavila Shirley Nicholson.

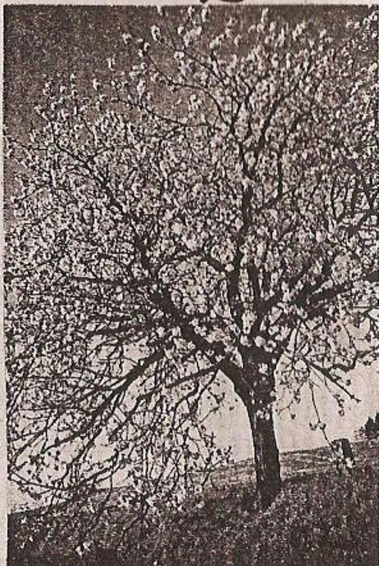
Mám před sebou knížku s kresbou barevné obřadní masky a přemýšlím, jak charakterizovat obsah. Asi des

ítka autorů se snaží čtenářům přiblížit šamanismus přírodních národů vědeckým rozebíráním, tápáním v historii i poetickým líčením. Kdo o šamanismu nic neví a chtěl by se dozvědět, tato kniha je pro něj jako stvořená, protože je asi nejzákladnějším materiálem, který šamanismus "propírá" ze všech stran a který se mi dostal do rukou. Myslím však, že by bylo vhodné doplnit text i fotografiemi či ilustracemi, no ale neva, vizuální zážitek si můžete doplnit v Náprstkově muzeu. A pokud se budete chtít zkusit dostat do jiné reality, používejte raději šamanské bubnování než drogy!

DHARMA GAIA. Eseje o buddhismu a ekologii. Sestavil A. Hunt Badiner.

Mnozí z vás ji již znáte. Sveťo Vladař s Terezou Kořínkovou jí byli ovlivněni natolik, že sestavili známou brožurku Kto, ak nie my, kedy, ak nie dnes?! Knížka ne zcela nejnovější, o to však zasluhující si více pozornosti. Téměř dvě stě stran příspěvků, jejichž autoři se honosí takovými známými jmény, jako Allen Ginsberg, J.S.Dalajláma, Allan Hunt Badiner, Joan Halifax, John Seed, Christopher Reed, Suzanne Head a další. Propagační materiály o knize říkají, že by neměla chybět v žádné veřejné či školní knihovně. Já s tím zcela souhlasím. DHARMA GAIA je knížkou, kterou by měli číst všichni v útlém věku. Proto je škoda, že někteří ji ještě vůbec nečetli. Dharma Gaia je přemýšlení, hloubání, rozjímání. Já jsem ji četl již několikrát, a stále se k ní vracím a čtu si v ní, zvláště ve chvílích, kdy mi není zrovna nejlépe. Pro ukázku cituji z příspěvku Joanny Macyové: "Nikdy se neomlouvejte, když pláčete nad vypalováním stromů v Amazonii nebo nad vodou, kterou znečistily doly ve Skalistých horách. Neomlouvejte se za smutek, zármutek a vztek, které cítíte. Je to míra vaší lidskosti a zranitelnosti. Je to míra otevřenosti vašeho srdce, a když se vaše srdce otevře, bude místo pro to, aby byl svět vyléčen."

CAD Press dále vydává samizdatovou kulturní revui Antagon /z čísla 24 např: Living Theatre, Divadlo nalé havosti, Punk, Surrealismus, Kerouac prozaik, Maorský balet v Číně, Moderní poezie Tichomoří a mnoho dalšího, číslo 25: Zrození punku, Depeche Mode, Dead Can Dance, Dějiny evropského Zenu, Přežije sitár rok 2000?, Panoptikum atd./, básnické sbírky /Stenogram, Sólo pro Jidáše/, knihy o józe, východních orientálních učeních a filozofiích, ekologii... Všechny knihy jsou v češtině a zaplatíte za ně velice slušné ceny, tedy ceny nižší než bývá zvykem. O seznam vydávaných titulů si pište na uvedené adresy.

CAD Press, P.O.Box 5, 844 44 Bratislava 42, tel: 07/76 99 28,
MAŤA, Lublaňská 34, 124 00 Praha 2 tel/fax: 02/291 925
nebo v knihkupectvích Mandala, Na východ od Pařížské/Pragma, Maťa-Aurora v Praze, Orca v Brně a občas i v dobrých knihkupectvích jinde.

★ KENDO ★ ZEN ★ BUDDHISMUS ★ JÓGA ★ VEGETARIÁNSTVÍ ★ PSYCHOLOGIE ★ AKUJÓGA ★

★ MYSTIKA ★ EZOTERIKA ★ TAO ★ VÉDANTA ★

CHRÁNIT VŠE ŽIVÉ

VEGETARIÁNSTVÍ Z HLEDISKA BUDDHISMU

ČADO

TAJEMSTVÍ ČAJOVÉHO OBŘADU

HISTORIE ČAJOVÉHO OBŘADU A TAJNÉ RECEPTY Z MACAA

Roši Jiyu-Kennett
Daizui MacPhillamy

KNIHA ŽIVOTA

J. K. U'Fon

POJEDNÁNÍ O PSYCHOLOGII NÁBOŽENSTVÍ MAGII A SEXU I

VĚČNÉ TABU

Eros a etos v náboženských systémech

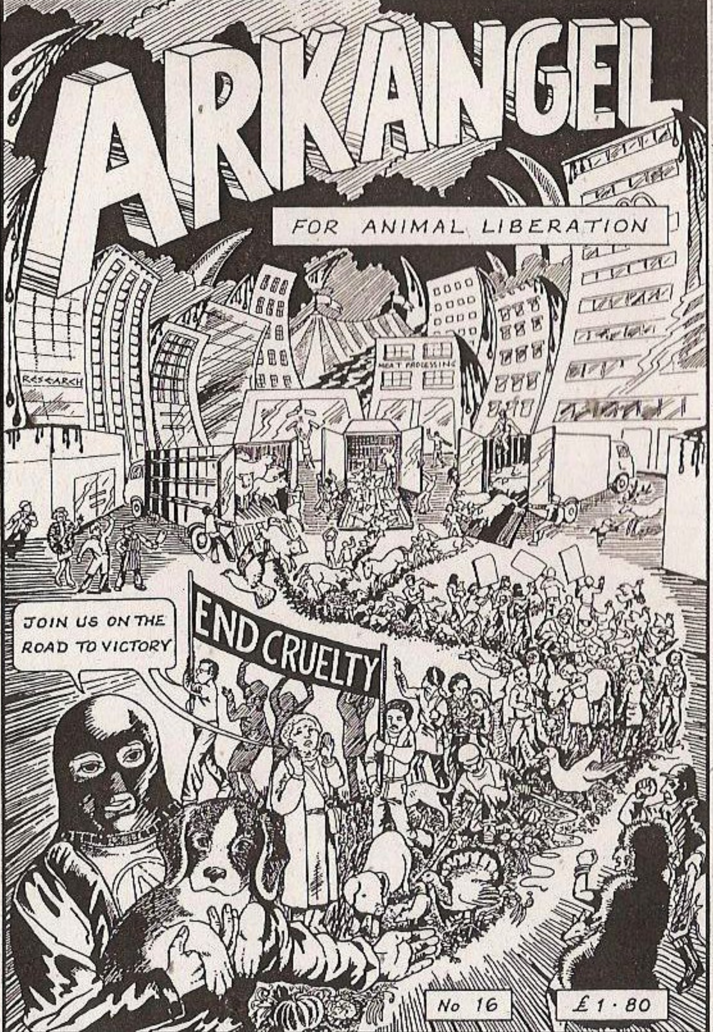
ZEN 3 禪

antagon 25

ŠIVA SAMHITA

KUNG FU ★ ALTERNATIVNÍ MEDICÍNA ★ MEDITACE

ARKANGEL
FOR ANIMAL LIBERATION
RESEARCH
MEAT PROCESSING
JOIN US ON THE ROAD TO VICTORY
END CRUELTY
No 16
£1·80

green distribution

Distribuce materiálů zaměřených na osvobození Země, zvířat a lidí, věcí týkajících se zeleného anarchismu, ochrany přírody, veganství ap.

Jak si objednávat? Pokud máš o nějaké materiály níže uvedené zájem, ozvi se. Pokud není uvedena cena, věci jsou za cenu dobrovolnou - znamená to tedy, že to, co za ně dostanu, pošlu vydavateli, pokud v tom máme prsty my, peníze dáváme na tisk dalších věcí a nebo z nich podpoříme různé pozitivní aktivity. Distribuce není zlatej důl a jejím účelem není zisk, takže pokud bys byl ve finanční tísni, napiš mi a já se ti budu snažit pomoci. Naopak vy, kdo můžete poslat víc, fajn. Nechci dávat za věci nějaké pevně stanovené částky - pro někoho to může být moc, zatímco pro jiného pakatel; prostě pošli kolik můžeš a chceš, jde nám hlavně o šíření myšlenek a pozitivních idejí. Rovněž, pokud si myslíš, že by něco z uvedených materiálů mohlo zaujmout lidi i ve tvém okolí, příbuzné, spolužáky atd., napiš si o to. Čím dřív pochopí, tím líp. Jo a ještě jedna věc: Nesnažím se o to, abys měl doma furt co číst a mohl kejvat hlavou. Chci, abys nad tím porozmejšlel a pak vstal z postele a začal svůj život měnit! Takže pokud sis už vybral, pošli ňákej peníz, nezapomen na poštovný /pár materiálů 10,-, doporučeně víc věcí 16,-, balík 22,-, lidi ze Slovenska, poštovný je dvojnásobný, jinak vám to můžu poslat přímo i ze SR, ale to je záležitost několika měsíců, takže líp uděláte, když si objednáte u Matúše Ritomského, Ušiakova 2, 841 01 Bratislava/, doufám taky, že mi k tomu něco napíšeš, proč to chceš, co děláš, co chceš dělat, jak se máš ap. Je možný, že v době, kdy to čteš, budu mít nové materiály /jako že jo/, protože pořád se něco děje a někdo něco vydává, tak si pošli známku a já ti pošlu aktuální distrolist se všemi položkami. V tomhle seznamu tady jsem uváděl jenom věci, kterých mám víc a který, když si o ně napíšeš, budou. Takže nebuď línej a napiš si o seznam!!!

ARKANGEL

LONDON

ARKANGEL No.16. Z Velké Británie přichází časopis zaměřený na ALF, zvířecí práva a jejich dodržování/porušování v celém světě. Zprávy z tisku, info, McDonald´s, živý export, hony a sabotérství a mnoho dalších článků. 60 stran A4 v angličtině, solidární cena je 60,- Kč. Čísla 2,4,14 a 15 jsou k dostání zmenšené jako xerokopie, solidární cena je kolem 40,- Kč. Solidární znamená, že se podílíte na části poštovného, které je zoufale drahé /naposledy jsem platil za 7 kousků poslaných z Anglie asi 8 liber!/

PROCIT. Časopis zaniklé českobudějovické Svobody zvířat, věnující se zvířecím právům, 28 stran A4, poslední dva kousky, proboha už mě toho někdo zbavte!

VÍZIA A AKCIA

VÍZIA A AKCIA. Zpravodaj zeleného anarchismu, vydává Matúš. Je za dobrovolný příspěvek, 8 stran A5.

Zelený Provazníček č. 2. Minulé číslo tohoto časopisu, máme už jen pár posledních kousků. 20 stran A5.

UDĚLEJ SI PAPÍR S TEREZOU. Xerokopie návodu na výrobu recyklovaného papíru a několik her s ním. Vydalo pražské ekologické hnutí Tereza, nikoliv T. Pergnerová! 28 stran A5.

Pravdivá zpráva o stavu životního prostředí. Jo, jo, tak takhle nějak to ve skutečnosti je. 8 stran.

Miroslav Švický - ŽIJEME V OBDOBÍ DUCHOVNÉHO OTROCTVA. 12 stran A5.

Ako pracuje slnečný varič? Návod na výrobu a obsluhu. 12 stran A5.

L.N.Tolstoj - O STÁTĚ. Legendární text anarcho-křesťanského myslitele, zpochybňující tradiční pojetí důležitosti státu, systému. 12 str.

Graham Burnett - NÁŠA ZÁHRADA. Komix o radosti z pěstování svý zeleniny, o jiném životě. 12 stran A5.

Graham Burnett - STŘEDOVĚCÍ BANDITI
Komix na motivy Criminal Justice B
ill + malé povídání o CJB. Vydali l
idé z EYF. Komix má 12 stran A6 a j
e benefiční pro Skupinku za práva z
vířat při hnutí Duha Brno. 5,- Kč.

Volanie kruhu. Dvanáctistranný min
ičasopísek ze Slovenska. Články: K
eltský kríž nie je symbolom násilí
a a rasizmu, Za hranicami antropoc
entrismu, Pohanské vianoce, Odpor
Lakotov proti USA atd. Až na tu úp
ravu je skvělé, že je tu nový časá
k na poli zeleného anarchismu!

Kto, ak nie my? Kedy, ak nie hneď?
Poselství knih Až na dno blahobytu
, Dharma Gaia a časopisu 10000 dal
ších stromov v jedné brožuře, dopo
ručuji! 12 stran A5.

... VEGÁNKA KLÁRA !

VEGÁNKA KLÁRA. Úsměvný náhled do ž
ivota mladé veganky, který jsme "u
kradli" z britského časopisu The V
egan. Ilustr. M. Thatcher. 8 stran.

VŮNĚ... JÁ, NADĚJE? Sbírka mojí po
ezie, která má blízko k lesu a k a
narchii. 32 stran A6, bar. obálka.

Matej Bor - IŠIEL RAZ CHODEC ATOMO
VÝM VEKOM. Anti-nukleární báseň ve
slovenštině, takové hloubavé zamyš
lení. 8 stran A5, kresby Elišky H.

TECHNOKRACIA JE TYRANIA. Výtah z U
nabomberova manifestu. 12 stran A5.

LÉKAŘI POTŘEBUJÍ NEMOCNÉ. Můj pamf
letík o zdraví a našem pokrouceném
vztahu k němu a jiných souvisloste
ch. 8 stran, barevná obálka.

ÚDĚL ŽIVOTA V BETONOVÉ DŽUNGLI. An
eb co dělat ve městě. 8 stran A5.

ALTERNATIVA únor 97. Ještě ji nemá
m, ale jistě bude zajímavá tak, ja
ko vždy. Vydávají Děti Země, 18,-.

GREEN DISTRIBUTION
Rosta / ZP
Erbenova 2335
54401 DVŮR KRÁLOVÉ

THE VOICELESS NOW HAVE A VOICE. Ná
šivka benefiční pro anglickou ALF,
maskovanej člověk, držící v rukou
štěňátko. Černě na bílém. 16,- Kč.

SAMOLEPKY z naší produkce:

Tříděný odpad - šance pro Zemi, Po
užívej prostředků moderní civiliza
ce na její podkopávání, Prosím nev
hazujte reklamní materiály /na poš
tovní schránky/, Stop kouření, Pos
tav se proti ničení naší planety,
Ty vidíš na talíři jídlo, já vražd
u, Odmítej konzumní svět....po 2,-

Každý z nich má právo na život /an
tipotratová/, Nedej šanci televizi
, 2 antifa motivy..........po 1,-

PIŠ SI O SEZNAM - PLNO NOVÝCH VĚCÍ!

Knihovnička zeleného anarchismu

Na naší adrese funguje i Knihovnič
ka zeleného anarchismu - ale o tom
plno z vás ví. Máme dost časopisů,
brožur, knih, letáků, článků ap. t
ýkajících se Země, její přírody, z
vířat, lidí ap. Když si pošleš dvě
známky, pošleme ti seznam, z které
ho si budeš moci vybrat. Knihy půj
čujeme jen lidem, s kterými jsme d
elší dobu ve styku, rozhodně ne tě
m, kteří si něco vypůjčí a pak to
nevrátí - tady je podmínkou, že se
knihy tam i zpátky posílají doporu
čeně, no ale skoro vyjde levněji,
když si takovou knihu zakoupíš. Kn
ihy půjčujeme i na našich akcích.
Ostatní tituly můžeme okopírovat n
a recyklovaný papír, když si zapla
tíš xerox a poštovné - není to moc
, takže nemáš-li co číst, napiš...

ŘEŠÍ KAŽDÝ PROBLÉM!

Zlaté

sránky

(WC)

Ano toto je zelený anarchismus

CIVILIZACE ZNAMENÁ VYKOŘISŤOVÁNÍ

Masová společnost je příliš slož
itá na to, aby pracovala bez speci
alizace. Specializované druhy prác
e nás od sebe odcizují a vytvářejí
hierarchii pro koordinaci výroby.
Hierarchie rozděluje společnost na
mocné a bezmocné. S bezmocnými se
zachází jako s věcmi určenými k vy
kořisťování. Vykořisťování na zákl
adě třídního, etnického a sexuální
ho znevýhodňování je známkou masov
é společnosti. Masová společnost n
emůže být změněna. Musí být nahraz
ena.

CO JE MALÉ, TO JE PĚKNÉ

Masová společnost musí být nahra
zena komunitami dost malými na to,
aby v nich byla každá osoba respek
tována jako autonomní jednotlivec.
V malých komunitách nahrazuje hier
archii sebeurčení. Proti masové sp
olečnosti nelze bojovat masově. Po
kud mají naše myšlenky a cíle být
ve shodě, musíme zorganizovat síť
malých autonomních skupin k nahraz
ení masové společnosti.

ZEMĚ NEBO SMRT

Masová společnost odcizuje lidi
od Země. Kontrolováním zdrojů Země
stát ovládá společnost. Musíme sko
ncit naši závislost na státu, vzít
si zpátky Zemi a začít žít soběsta
čně. Znovuobnovením našeho vztahu
se Zemí podkopáváme hierarchické m
yšlení, které Zem ničí.

REVOLUCE NA PERIFÉRII

Aby masová společnost přežila, p
otřebuje zdroje z různých částí pl
anety. Nejvíce vykořisťovány tak j
sou země třetího světa, které jsou
nuceny plody své práce vyvážet, ab
y posloužily v zemích bohatých. Ve
zmou-li si zemi zpátky na úkor mas
ové společnosti, nic neztratí. Kdy
ž bude ze zemí třetího světa dováž
eno méně věcí, masová společnost n
ebude schopná se v těchto zemích o
bjevit se svým zbožím. Soběstačné
samosprávné malé komunity budou ví
ce potřebné a snáze založitelné, j
ak bude stát ztrácet vládu nad zby
tkem planety.

AUTONOMIE TEĎ

Na začátku musíme revoluci začít
vytvořením své autonomie sami u se
be. Musíme se podělit o dovednosti
potřebné k přežití bez státu, vytv
ořit kulturu odporu, která nás osv
obodí z odcizení masové společnost
i, žít životem bez vykořisťování,
a to bojkotováním bank a nadnárodn
ích společností, postavením altern
ativní zeleno-černé ekonomiky a ob
ranou sebe sama a Země prostřednic
tvím přímých akcí proti vojenským
principům, laboratořím, technickém
u tzv. pokroku a průmyslu, proti v
ykořisťování a obrovitosti.

SOLIDARITA ROH
1981 2 Kčs

Nebaví vás už masové demonstrace?
Zkuste
ZELENINOVOU DEMONSTRACI
a určitě budete spokojeni !!!